

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

19 oktober 2007

ONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2008

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	23
Advies van de Raad van State	51
Advies van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid	67
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	71
Advies van de Vlaamse Onderwijsraad	83
Advies van de Minaraad	87
Advies van de Raad voor Cultuur	103
Advies van de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken	107
Ontwerp van decreet	113

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

HOOFDSTUK II

Onderwijs

AFDELING I

Recuperatiefonds Studietoelagen

Artikel 2

De toekenning van studiefinanciering wordt voortaan geregeld door het decreet van 8 juni 2007 betreffende de studiefinanciering van de Vlaamse Gemeenschap. De werking van het recuperatiefonds dient hieraan te worden aangepast, zodat dit fonds gespijsd kan worden met alle terugvorderingen die voortvloeien uit de toepassing van dit nieuwe decreet, en deze middelen vervolgens opnieuw aangewend kunnen worden om school- en studietoelagen toe te kennen.

AFDELING II

Hogescholen

Artikel 3

Artikel 190bis van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap kent vanaf het begrotingsjaar 2004 middelen toe voor de versterking van het projectmatig wetenschappelijk onderzoek ten behoeve van de professionele bacheloropleidingen aan de Vlaamse hogescholen. Hiermee wordt een extra impuls gegeven om de wisselwerkingen tussen deze opleidingen en het afnemende veld zowel uit de profit als de non-profit sector te ver-

sterken. Enerzijds stimuleert de samenwerking met derden de kwaliteit van het onderwijs en wordt de aansluiting met het beroep bevorderd. Anderzijds zijn deze opleidingen de ideale partners om vernieuwing bij minder innovatieve bedrijven, in de eerste plaats kmo's, te stimuleren.

In 2008 worden de middelen die hiervoor in de begroting zijn ingeschreven verhoogd. Parallel wordt de regelgeving aangepast waarbij de doelstellingen nader worden uitgewerkt en de verdeling van de beschikbare middelen tussen de hogescholen wordt aangepast. De nieuwe verdeelsleutel zal niet alleen gebaseerd zijn op inputgegevens, maar zal ook rekening houden met resultaten.

Artikel 4

Paragraaf 3 van artikel 209 van het hogescholendecreet, luidt momenteel als volgt:

“§3. In afwijking van §1 van dit artikel bedraagt het basisbedrag van de sociale toelage vanaf begrotingsjaar 2007 208,31 euro per financierbare student, waarbij telkens rekening gehouden wordt met het aantal financierbare studenten dat de hogeschool op 1 februari 2005 telde.

Vanaf begrotingsjaar 2008 wordt het basisbedrag per financierbare student geïndexeerd aan de hand van de volgende indexformule:

$$I = 0,50 \times (L1/L0) + 0,50 \times (C1/C0).$$

I: de indexformule.

L1/L0: de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het desbetreffende begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van begrotingsjaar 2007.

C1/C0: de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het desbetreffende begrotingsjaar en de index van de consumptieprijzen op het einde van begrotingsjaar 2007.”.

Naar aanleiding van de verdere uitvoering van het groeipad van de hogescholen, wordt het basisbedrag per financierbare student opgetrokken tot 249,09 euro. Ten gevolge van het optrekken van het basisbedrag per financierbare student, moet paragraaf 3 aangepast worden.

AFDELING III

Universiteiten

Artikel 5

Artikel 140, §1, punt 2°, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap luidt momenteel als volgt:

“2° Het basisbedrag van de investeringskredieten van de universiteiten, uitgedrukt in duizend euro wordt voor de jaren 2002, 2003, 2006 en 2007 vastgesteld als volgt:

1. Katholieke Universiteit Leuven	9.100
2. Vrije Universiteit Brussel	2.992
3. Universiteit Antwerpen	2.687
4. Limburgs Universitair Centrum	585
5. Katholieke Universiteit Brussel	139
6. Universiteit Gent	6.341

”.

Omdat de invoering van een nieuw financieringsmechanisme met een jaar uitgesteld werd, zijn met het decreet van 30 juni 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2006 een aantal bepalingen in het universiteitendecreet, die de financiering van de universiteiten regelden, betrokken tot 2007.

Aangezien de financiering van de investeringen van de universiteiten niet opgenomen is in het voorontwerp van decreet betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen, voorziet de voorgestelde bepaling in de continuering van de financiering van de investeringen van de universiteiten voor 2008 op hetzelfde niveau als in 2007.

AFDELING IV

Nascholing

Artikel 6

Om de functionerings- en evaluatiegesprekken op een professionele manier te laten verlopen, is het aangewezen dat de evaluatoren hiertoe een passende opleiding hebben gevolgd. Via cao VIII (punt 3.4.1) worden vanaf 2007 middelen voorzien om deze oplei-

dingen te bekostigen. De middelen worden toegevoegd aan de nascholing op initiatief van de koepels (BA FI4049B). Voor 2007 zal dit gebeuren via het algemene herverdelingsbesluit van de cao-provisie. Voor 2008 is dit bij de opmaak van initiële begroting bijgeteld. Via deze decreetsbepaling passen we het bedrag vermeld bij het Gemeenschapsonderwijs en representatieve verenigingen van inrichtende machten aan.

AFDELING V

Hogere Zeevaartschool

Artikel 7

De Hogere Zeevaartschool ontving uit de vroegere hogescholenenveloppe aanvullende middelen, academiseringsmiddelen en een Elektronbijdrage. In het voorontwerp van decreet dat de financiering van de hogescholen en universiteiten regelt valt deze constructie weg.

Tegelijkertijd wordt op het departement Onderwijs een nieuw decreet op de Hogere Zeevaartschool voorbereid dat de financieringsregeling van deze instelling zal herzien.

Een van de premissen hierbij is dat deze instelling de middelen moet blijven ontvangen die ze in het verleden ontving. Een van de voorliggende constructies kent de Hogere Zeevaartschool een werkingsenveloppe toe die bestaat uit de huidige dotatie, de huidige middelen die voorzien zijn voor personeelskosten en de huidige middelen uit de hogescholenenveloppe.

Aangezien het op dit ogenblik onduidelijk is wanneer een nieuw decreet in werking zal treden moeten de huidige middelen voor de Hogere Zeevaartschool behouden blijven. Daarom wordt de dotatie verhoogd met de middelen die de Hogere Zeevaartschool uit de hogescholenenveloppe ontving.

AFDELING VI

Bijkomende academiseringsmiddelen

Artikelen 8 tot en met 10

1° In een gezamenlijk initiatief van de Vlaamse minister bevoegd voor Wetenschap en Innovatie en de Vlaamse minister bevoegd voor Onderwijs

worden sedert 2006 aan de hogescholen bijkomende middelen toegekend voor de versterking van de onderzoeksgebondenheid van de academische opleidingen.

Het decreet van 22 december 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007 geeft voor de jaren 2006 en 2007 een rechtsgrond voor de toekenning van deze middelen. In afwachting van de goedkeuring van een decreet betreffende de financiële ondersteuning van het wetenschaps- en innovatiebeleid, dat in de loop van 2008 bij het Vlaams Parlement zal worden ingediend, wordt de rechtsgrond voor de toekenning van de bijkomende middelen voor de versterking van de onderzoeksgebondenheid van de academische opleidingen aan de hogescholen met een jaar verlengd.

- 2° Het laatste ontwerpartikel van deze afdeling verlengt niet alleen de uitwerking van de artikelen inzake bijkomende academiseringsmiddelen, maar ook van de decretale bepalingen betreffende de subsidiëring van de industriële onderzoeksfondsen, ingeschreven bij decreet van 22 december 2006 in het decreet van 20 december 2002 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2003. Ook hier is de verlening met één jaar vereist in afwachting van het vermelde financieringsdecreet inzake het wetenschaps- en innovatiebeleid.

HOOFDSTUK III

Fiscaliteit

AFDELING I

Onroerende voorheffing

Artikel 11

Algemeen

Het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (WIB92) voorziet onder welomschreven voorwaarden de mogelijkheid tot kwijtschelding of proportionele vermindering van de onroerende voorheffing wegens improductiviteit van het onroerend goed (artikel 257, §2, 3°, en artikel 15 van het WIB92).

Die vermindering is afhankelijk van de duur en de omvang van de improductiviteit van het kwestieuze

goed. Zo moet de improductiviteit minstens 90 dagen geduurd hebben in de loop van één aanslagjaar.

De termijn om een rechtsgeldig bezwaar in te dienen tegen een aanslag inzake de onroerende voorheffing in het Vlaamse Gewest bedraagt drie maanden vanaf de datum van verzending van het aanslagbiljet (artikel 371 van het WIB92).

Doorgaans worden de aanslagbiljetten door de administratie verzonden tijdens het aanslagjaar. Dit heeft vaak tot gevolg dat noch de belastingplichtige zelf, noch de fiscale administratie, op het ogenblik van het verstrijken van de bezwaartermijn een volledig en duidelijk zicht kan hebben op de duur van de improductiviteit gedurende het volledige aanslagjaar. Soms wordt de minimumperiode van 90 dagen immers bereikt na het verstrijken van die bezwaartermijn. De conclusie is dan ook dat de bezwaartermijn, zoals voorgeschreven met het huidig artikel 371 van het WIB92, eigenlijk niet geschikt is voor deze mogelijkheid van vermindering of vrijstelling van de onroerende voorheffing.

Met voorliggende bepaling wordt dit probleem opgelost. De termijn voor het indienen van een aanvraag tot proportionele vermindering kan vanaf het aanslagjaar 2008 niet verstrijken voor 31 maart van het jaar volgend op het aanslagjaar. Daardoor krijgt de belastingplichtige de mogelijkheid om, rekening houdend met de situatie gedurende het volledige aanslagjaar, te oordelen of er al dan niet aanleiding bestaat om een verzoek tot proportionele vermindering in te dienen. En ook de administratie kan het bezwaarschrift op dat ogenblik meteen behandelen. Alle noodzakelijke gegevens zijn op dat ogenblik immers gekend.

Artikelsgewijze bespreking

Ingevolge voorliggende bepaling zijn er twee mogelijkheden:

- ofwel wordt het aanslagbiljet door de administratie verzonden tijdens het aanslagjaar. In dat geval verstrijkt de termijn om de proportionele vermindering wegens improductiviteit aan te vragen op 31 maart van het jaar volgend op dat aanslagjaar;
- ofwel wordt het aanslagbiljet verzonden na 31 december van het aanslagjaar. In dat geval kan de huidige bezwaartermijn – drie maanden vanaf de datum van verzending van het aanslagbiljet – toegepast worden.

Met deze bepaling zal de bezwaartermijn dus nooit verstrijken voor 31 maart van het jaar volgend op het aanslagjaar.

Deze nieuwe aanvullende bezwaartermijn zal gelden vanaf het aanslagjaar 2008. Dit betekent dat aanvragen tot vermindering van onroerende voorheffing wegens improductiviteit tijdens het aanslagjaar 2008 kunnen ingediend worden tot 31 maart 2009. Bij verzending van het aanslagbiljet na 31 december 2008 zal de bezwaartermijn pas verstrijken drie maanden na verzending van het aanslagbiljet.

AFDELING II

Verkeersbelasting

Artikel 12

Algemeen

Er wordt een verkeersbelasting geheven op de autovoertuigen, op de stoom- of motorvoertuigen dienende hetzij tot het vervoer van personen, hetzij tot het vervoer van goederen of van om het even welke voorwerpen over de weg. Worden eveneens verstaan onder deze benaming, de aanhangwagens en opleggers getrokken door de bedoelde voertuigen.

De aanhangwagens en opleggers zijn onderworpen aan de verkeersbelasting op grond van de maximaal toegelaten massa (MTM). Het verschuldigd bedrag van de verkeersbelasting op de aanhangwagens en opleggers verschilt echter naargelang de aard van het trekkend voertuig.

Wanneer een aanhangwagen of oplegger in combinatie rijdt met een trekker (oplegger) of met een vrachtauto (aanhangwagen) die bestemd zijn voor het vervoer van goederen over de weg, wordt de MTM van de aanhangwagen of oplegger in aanmerking genomen voor de bepaling van de verschuldigde verkeersbelasting voor de motorvoertuigen of samengestelde voertuigen bestemd voor het vervoer van goederen, overeenkomstig artikel 9, E, van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen (WGB).

Bepaalde van de belastingbedragen uit de voormelde schaal, zijn volledig overgenomen van de richtlijn

1999/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 1999 betreffende het in rekening brengen van het gebruik van bepaalde infrastructuurvoorzieningen aan zware vrachtvoertuigen en werden ingevoerd bij de wet van 25 januari 1999 en gewijzigd bij de wet van 8 april 2002. Ze stellen de minimumaanslagvoeten vast van de verschuldigde verkeersbelasting per categorie of deelcategorie van voertuigen in functie van hun bouw en van hun MTM.

De aanhangwagens en opleggers die normaliter niet in een voormelde combinatie rijden maar die hoofdzakelijk getrokken worden door een personenauto, een auto voor dubbel gebruik, een minibus, een lichte vrachtauto, een autobus of een autocar enzovoort zijn daarentegen onderworpen aan de verkeersbelasting volgens een eigen fiscaal stelsel (artikel 9, F, van het WGB) waarvan het bedrag verschilt naargelang de MTM van de aanhangwagen of oplegger 500 kilogram niet overschrijdt of 501 kilogram bereikt zonder 3500 kilogram te overschrijden.

Krachtens artikel 2, §2, 4°, van het koninklijk besluit van 20 juli 2001 betreffende de inschrijving van de voertuigen, zijn de aanhangwagens waarvan de MTM de 750 kilogram niet overschrijdt, niet onderworpen aan de inschrijvingsverplichting, en zijn deze bijgevolg ook niet opgenomen in het geautomatiseerd stelsel van de inning van de verkeersbelasting op de motorvoertuigen.

Bijgevolg is de eigenaar of voornaamste gebruiker van dergelijke voertuigen verplicht, als belastingplichtige, een aangifte in te dienen bij de bevoegde ontvanger van de directe belastingen en de verschuldigde belasting te betalen, voorafgaand aan het gebruik van de aanhangwagen op de openbare weg. De administratieve lasten en de kosten verbonden aan de behandeling van de aangiften (het nalezen en inbrengen van de aangifte in een bestand, de behandeling van de betaling, het opmaken en versturen van een fiscaal kenteken, het jaarlijks versturen van een uitnodiging tot betaling, van een herinnering en de eventuele inkohiering van de belasting bij gebrek aan betaling) in hoofde van de fiscale administratie overschrijden ruimschoots het jaarlijks verschuldigd bedrag van de verkeersbelasting op dergelijke aanhangwagens dat momenteel hoogstens 58,80 euro (niet-geïndexeerd belastingbedrag 49,68 euro) bedraagt.

De Vlaamse Regering wenst de bovenvermelde aanhangwagens waarvan de MTM de 750 kilogram niet

overschrijdt en die uitsluitend getrokken worden door een ander motorvoertuig dan een vrachtauto of trekker, vrij te stellen van verkeersbelasting.

Dit initiatief verlicht duidelijk de administratieve voorschriften zowel in hoofde van de belastingplichtige als deze van de fiscale administratie.

Volgens artikel 3, eerste lid, 10°, van de bijzondere wet van 16 januari 1989, is de verkeersbelasting op de autovoertuigen een gewestelijke belasting. Sinds 1 januari 2002 zijn de gewesten, krachtens artikel 4, §3, van de bijzondere wet van 16 januari 1989, bevoegd voor de wijzigingen van de aanslagvoet, de belastbare grondslag en de vrijstellingen van deze belasting. Ingeval de belastingplichtige van deze belastingen een vennootschap, zoals bedoeld in de wet van 7 mei 1999 houdende het Wetboek van vennootschappen, een autonoom overheidsbedrijf of een vereniging zonder winstgevend doel met leasingactiviteiten is, is de uitoefening van deze bevoegdheden afhankelijk van een voorafgaandelijk tussen de drie gewesten te sluiten samenwerkingsakkoord zoals bedoeld in artikel 92bis, §2, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen.

Bijgevolg kan de voorliggende vrijstelling die autonoom door het Vlaamse Gewest wordt ingevoerd – bij ontbreken van een samenwerkingsakkoord met de andere gewesten – enkel uitwerking hebben ten aanzien van natuurlijke personen.

Artikelsgewijze bespreking

De ontworpen bepaling laat toe de aanhangwagens waarvan de MTM 750 kilogram niet overschrijdt en die uitsluitend getrokken worden door elk ander motorvoertuig dan een vrachtauto of trekker, vrij te stellen van de verkeersbelasting.

Bedoeld worden dus de aanhangwagens en opleggers die uitsluitend in combinatie rijden met een personenauto, een auto voor dubbel gebruik, een minibus, een ziekenauto, een motorfiets, een lichte vrachtauto, een kampeerauto, een autobus of een autocar of meer algemeen elk motorvoertuig dat geen vrachtauto of trekker is.

Aldus blijft de verkeersbelasting voor deze aanhangwagens en opleggers nog steeds verschuldigd wanneer zij een samenstel vormen met een vrachtauto of een trekker. Op die manier blijven zij mee het bedrag van de verkeersbelasting bepalen overeenkomstig artikel

9, E, van het WGB, waardoor de door de Europese regelgeving gestelde minima voor de zware vrachtoertuigen, die deel uitmaken van deze schaal, worden gerespecteerd.

Dit artikel legt de inwerkingtreding vast. Vermits de belastbare periode voor de voertuigen die vallen onder het systeem van de niet-geautomatiseerde inning het burgerlijk jaar volgt (van 1 januari tot 31 december) lijkt het aangewezen de inwerkingtreding van dit ontwerp ook te laten samenvallen met de aanvang van een nieuw belastbaar tijdperk.

HOOFDSTUK IV

Leefmilieu

AFDELING I

Afvalstoffen

Artikel 13

Wanneer de puinbrekers een hogere kwaliteit van het eindproduct nastreven, moeten er meer residu's verwijderd en gestort worden. Hierdoor moeten zij meer milieuheffingen betalen bij aanleveren van de residu's op de stortplaats. Dit heeft een nadelige invloed op de kwaliteit van het eindproduct, vooral met ingang van het heffingsjaar 2008 wanneer het verlaagde tarief voor het storten residu's van bouw- en sloopafval wegvalt. Brekers worden immers op die wijze sterk ontmoedigd om een zo hoog mogelijke kwaliteit te produceren, omdat het zuiveren van de afvalstoffen meer residu's tot gevolg heeft.

Brekers die gekeurde (Copro of Certipro of een gelijkwaardige kwaliteitscontrole) granulaten produceren, hebben in de praktijk een hoeveelheid residu van maximum 1% van de aanvoer (bestaande uit beton, metselwerk- en ander steenpuin). Om misbruiken te voorkomen wordt de 2,5% gekoppeld aan de totale productie van de gekeurde granulaten op jaarbasis. Op die wijze wordt voorkomen dat het verlaagde tarief ook in rekening zou worden gebracht voor bouw- en sloopafval dat niet via de breekinstallatie wordt verwerkt.

Het grootste argument voor het behouden van een verlaagd tarief voor de betreffende residu's is de economische impact van de milieuheffing. De situatie is vergelijkbaar met de andere stromen waarvoor een

verlaagd tarief blijft gelden (cf. artikel 48, §2, 4° tot 6°, van het decreet inzake residu's van de reiniging van grond, rioolkolkenslib en zeefzand).

De huidige situatie is als volgt. Betonpuin wordt gratis aangevoerd en de betongranulaten worden nadien verkocht aan 5,5 tot 6 euro/ton. Voor de aanvoer van metselwerkpuin met 2% verontreinigingen wordt een tarief van 5 euro/ton gehanteerd en de granulaten van mengpuin worden verkocht aan 0 tot 3 euro/ton. Indien de residu's aan het volle tarief moeten worden gestort zou dat met 1% residu's een prijsstijging geven van ongeveer 25% (0,75 euro op gemiddeld 3 euro/ton).

Door het invoeren van een specifiek verlaagd tarief voor residu's van de bedrijven die gekeurde granulaten op de markt brengen, wordt het hergebruik van secundaire granulaten aangemoedigd, zonder dat geraakt wordt aan de doelstellingen van het decreet van 22 december 2006 om het verlaagd tarief voor sorteerresidu's van bouw- en sloopafval op te heffen vanaf het heffingsjaar 2008.

Budgettaire impact

In 2006 werd ongeveer 17.600 ton residu's gestort afkomstig van 20 bedrijven met een gezamenlijke productie aan granulaten van 4.000.000 ton (overeenkomend met een percentage aan residu's van 0,44%).

Het invoeren van een verlaagd tarief voor recyclage-residu's van de verwerking van beton, metselwerk- en ander steenpuin tot gekeurde granulaten betreft bijgevolg beperkte hoeveelheden.

De invoering van een verlaagd tarief van $0,04 \times 75 = 3$ euro/ton (voor brandbare residu's) vanaf 2008 betekent een vermindering van de inkomsten a rato van de hoeveelheid die momenteel wordt gestort met een heffing van $0,6 \times 75 = 45$ euro/ton (een verschil van 42 euro/ton). Voor 17.600 ton komt dat overeen met 739.000 euro.

Deze minderinkomst wordt verantwoord in functie van het bekomen van granulaten met een hoge kwaliteit. De minderinkomsten worden voor 2008 ruimschoots gecompenseerd door de meerinkomsten ingevolge het verdwijnen van het verlaagde tarief voor sorteerresidu's van bouw- en sloopafval. Op basis van de hoeveelheden aangegeven in het eerste kwartaal 2007 worden op jaarbasis ongeveer 70.000 ton residu's van bouw- en sloopafval, inbegrepen de voormelde 17.600 ton residu's. De afschaffing van het verlaagde tarief vanaf 2008 zal dus een meerinkomst

van 52.400 ton x 30 euro (75 – 45 euro) of 1.572.000 euro opleveren. Samengevat zullen de inkomsten in 2008 op basis van voormelde cijfers t.o.v. 2007 slechts stijgen met 833.000 euro (1.572.000 – 739.000 euro) i.p.v. 2.100.000 euro (volledige afschaffing van het verlaagde tarief).

AFDELING II

Oppervlaktewateren

Artikel 14

In de heffingsregeling op de waterverontreiniging wordt voor de kleinverbruikers (de heffingsplichtigen bedoeld in artikel 35quater, dit zijn meestal gezinnen en kleine bedrijven) een onderscheid gemaakt tussen de heffingsplichtigen waarvan de woongelegenheden niet in de zones A en B, zoals bedoeld in het Vlaremin, gelegen zijn en de overige heffingsplichtigen.

Via het besluit van 10 maart 2006 introduceerde de Vlaamse Regering de zoneringsplannen. Deze zoneringsplannen geven per gemeente aan in welke gebieden het afvalwater collectief gesaneerd wordt of zal worden en in welke gebieden de woongelegenheden uitgerust moeten worden met een individuele waterzuiveringsinstallatie. Een onderscheid wordt gemaakt tussen het centrale en het buitengebied. Het centrale gebied is reeds voorzien van collectieve infrastructuur. Het buitengebied wordt opgedeeld in het collectief geoptimaliseerd gebied, het collectief te optimaliseren gebied en het individueel te optimaliseren gebied. Via het volgende artikel van voorliggend voorstel wordt de heffingsregeling in overeenstemming gebracht met deze opdeling. Voor woongelegenheden die niet in het centrale of het collectief geoptimaliseerd gebied gelegen zijn is het tarief 'oppervlaktewater' van toepassing.

Voor bedrijven blijft de Vlaremindeling gelden. Voor de woongelegenheden blijft de Vlaremindeling gelden tot op het moment dat het gemeentelijk sonderingsplan definitief is goedgekeurd.

Artikel 15

Volgens de Europese kaderrichtlijn Water (2000/60/EG) moeten de waterlopen in Vlaanderen tegen 2015 een goede waterkwaliteit bereiken. Om die doelstelling te halen stelt artikel 9 van deze richtlijn dat de gebruikers een redelijke bijdrage moeten leveren in de kosten van de waterdiensten. In overeenstemming

met artikel 9 wordt het eenheidstarief voor de berekening van de heffing vanaf het heffingsjaar 2008 opgetrokken voor zij die niet lozen in oppervlaktewater.

Voor de oppervlaktewaterlozers – of gelijkgesteld – die een regulerende heffing betalen en zelf de kosten dragen van de zuivering wordt het huidige geïndexeerde tarief voorlopig behouden.

Artikel 16

Heffingsplichtigen die één van de vermelde sociale tegemoetkomingen genieten worden vrijgesteld van heffing voor wat het waterverbruik op hun domicilieadres betreft. Belangrijke voorwaarde hierbij is dat de rechthebbende van de tegemoetkoming de persoon is aan wie de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk het waterverbruik factureert. Omwille van deze strikte bepaling komen een aantal gezinnen niet in aanmerking voor deze vrijstelling, tenzij ze het contract met de exploitant op naam van de rechthebbende overzetten en dan nog kan enkel in de toekomst vrijstelling bekomen worden. In een aantal gevallen is de overname van het contract volgens de exploitanten niet mogelijk, zodat deze rechthebbenden hun vrijstelling niet kunnen krijgen (bv. contract voor een gezinswoning op naam van OCMW, socialehuisvestingsmaatschappij, voorlopige bewindvoerder enzovoort). Daartegenover staan de heel wat minder strikte voorwaarden voor het bekomen van een vrijstelling in een meergezinswoning met gemeenschappelijke watermeter, waar iedere rechthebbende inwoner de vrijstelling voor het berekende gezinsverbruik van het appartement krijgt.

Dit artikel van het voorliggende voorstel vervangt de bestaande §5 van artikel 35ter zodat kleinverbruikers die volgens het Rijksregister behoren tot hetzelfde gezin en die in een ééngezinswoning wonen, recht hebben op vrijstelling van heffing indien de heffingsplichtige of een gedomicilieerd gezinslid van één van de opgesomde rechten geniet op 1 januari van het heffingsjaar of op het tijdstip van overlijden.

Personen die verblijven in een rust-, verpleging- of andere instelling en personen die samenwonen in een religieuze en/of filosofische gemeenschap worden niet beschouwd als zijnde deel uitmakend van eenzelfde gezin. Deze personen vallen onder de compensatieregeling die wordt voorzien in artikel 18 en artikel 35 van dit decreet.

De vrijstelling wordt enkel toegekend voor de heffing die betrekking heeft op de plaats waar de heffingsplichtige of het gezinslid gedomicilieerd is.

De maatschappij kan de compensatie automatisch toekennen op basis van ingewonnen inlichtingen bij de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid (SKZ), of andere overheidsinstanties die de vermelde tegemoetkomingen verlenen. Zo niet, dient de aanvraag schriftelijk te gebeuren.

Artikel 17

Aan artikel 35ter wordt een §5bis toegevoegd.

Om te voorkomen dat heffingsplichtigen en hun gezinsleden, die in een gebouw wonen met slechts één watermeter waar tevens minstens één gezin gedomicilieerd is dat geen deel uitmaakt van het gezin van de heffingsplichtige worden vrijgesteld voor het totale waterverbruik van het gebouw, sluit de nieuwe §5bis deze heffingsplichtigen en hun gezinsleden uit van de vrijstellingsregeling zoals voorzien in artikel 35ter, §5.

Deze heffingsplichtigen en in voorkomend geval de gezinnen die op ditzelfde adres wonen en die genieten van een van de sociale tegemoetkomingen kunnen wel aanspraak maken op een compensatie in hun aandeel van de heffing zoals omschreven in het volgende artikel van dit decreet.

Artikel 18

Gezinnen in een meergezinswoning met gemeenschappelijke watermeter die genieten van één van de vermelde tegemoetkomingen worden vrijgesteld van hun berekende aandeel in de heffing. Het gaat hier om de gezinnen waarvan de waterfactuur op naam staat van een derde bv. de syndicus. Deze derde blijft de heffingsplichtige en moet de heffing betalen, maar de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) betaalt aan het betrokken gezin zijn berekende aandeel in de heffing terug. Voor deze vrijstellingsgerechtigden is in de huidige regeling geen mogelijkheid voorzien tot het automatisch toekennen van vrijstelling. Dit leidt tot een overbodige en omvangrijke administratieve last. Doordat niet alle instanties die de rechten toekennen spontaan de attesten bezorgen aan de rechthebbenden, moeten heel wat rechthebbenden op eigen initiatief het attest opvragen. Op deze manier ontvangen heel wat rechthebbenden hun vrijstelling uiteindelijk niet.

In artikel 35ter wordt de bestaande §6 vervangen door een nieuwe §6 waarbij de vrijstellingsregeling vervangen wordt door een compensatieregeling. De grootverbruikers en de in artikel 35ter, §5bis,

bedoelde kleinverbruikers kunnen onder bepaalde voorwaarden een ‘forfaitaire’ compensatie ontvangen voor hun aandeel in de heffing of dat van hun gezin.

Het bedrag van deze compensatie wordt berekend op basis van:

- het aantal gedomicilieerde gezinsleden van het gezin waartoe de persoon, die op 1 januari van het heffingsjaar of op het tijdstip van overlijden geniet van minstens één van de opgesomde rechten, behoort;
- een forfaitaire geschatte jaarlijkse vuilvracht per persoon (30 m^3 waterverbruik per jaar $\times 0,025$);
- het geïndexeerde eenheidstarief van de heffing.

De compensatie geldt voor iedere fysieke persoon die op 1 januari van het heffingsjaar of op het tijdstip van overlijden geniet van één van de opgesomde rechten voor zover deze niet in aanmerking komt voor een compensatie in zijn aandeel van de bovengemeentelijke bijdrage en/of bovengemeentelijke vergoeding aangerekend door de exploitanten. Deze uitsluiting is noodzakelijk om te verhinderen dat zowel een compensatie in de heffing als in de bovengemeentelijke bijdrage en/of bovengemeentelijke vergoeding wordt bekomen. Immers, de forfaitair geschatte jaarlijkse vuilvracht ($0,025 \times 30 \text{ m}^3$) omvat zowel de vuilvracht afkomstig van het drinkwaterverbruik als deze afkomstig van de eigen waterwinning.

Voor zij die zowel aangesloten zijn op het openbaar waterdistributienetwerk en beschikken over een eigen waterwinning wordt een forfaitaire compensatie voorzien a rato van 10 m^3 waterverbruik per jaar, voor zover zij in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar geen compensatie kregen of kunnen krijgen bij de drinkwatermaatschappijen en op 1 januari van het heffingsjaar of op het tijdstip van overlijden genieten van een van de opgesomde rechten.

Personen die verblijven in een rust-, verpleging- of andere instelling en personen die samenwonen in een religieuze en/of filosofische gemeenschap worden niet beschouwd als zijnde deel uitmakend van eenzelfde gezin. Dit houdt in dat deze personen enkel een compensatie kunnen krijgen voor hun eigen, forfaitair bepaald, aandeel in het waterverbruik.

De compensatie wordt enkel toegekend voor de heffing die betrekking heeft op de plaats waar de rechthebbende fysieke persoon gedomicilieerd is.

Enkel indien de heffing niet vrijgesteld kan worden op basis van de bepalingen in artikel 35ter, §5, kan

aanspraak worden gemaakt op een compensatie in de heffing. Uiteraard kan per gezin slechts één compensatie worden verleend die wordt uitbetaald aan de referentiepersoon van het gezin.

De maatschappij kan de compensatie automatisch toekennen op basis van ingewonnen inlichtingen bij de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid of andere entiteiten die vermelde tegemoetkomingen toekennen. Zo niet, dient de aanvraag schriftelijk te gebeuren.

Artikel 19

Artikel 35ter, §7, wordt vervangen door een nieuwe §7.

Het betreft de vrijstelling van heffing voor de heffingsplichtigen die hun huishoudelijk afvalwater afkomstig van hun woongelegenheden zelf zuiveren. In de huidige regeling worden enkel de private waterzuiveringsinstallaties in eigen of gemeenschappelijk beheer in beschouwing genomen voor de vrijstelling. De vrijstellingsregeling wordt nu uitgebreid tot de individuele waterzuiveringsinstallaties die door de gemeente, een gemeentebedrijf, intercommunale of intergemeentelijk samenwerkingsverband, exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk of een door de gemeente na publieke marktbevraging aangestelde entiteit worden gebouwd of geëxploiteerd. Deze aanvulling moet samen gezien worden met de uitbreiding van de gemeentelijke saneringsverplichting in het Drinkwaterdecreet (decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending). Door deze uitbreiding vallen individuele waterzuiveringsinstallaties onder de gemeentelijke saneringsverplichting indien deze door de gemeente, een gemeentebedrijf, intercommunale of intergemeentelijk samenwerkingsverband, exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk of een door de gemeente na publieke marktbevraging aangestelde entiteit gebouwd of uitgebaat worden.

In voorkomend geval worden kleinverbruikers dus vrijgesteld van heffing. Enkel de heffing die betrekking heeft op het gezuiverde afvalwater wordt vrijgesteld. Bij ingebruikname van de installatie in de loop van het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar wordt het aandeel van de heffing pro rato berekend.

Ook grootverbruikers die het huishoudelijk afvalwater afkomstig van de woongelegenheden samen met hun overig afvalwater zuiveren hebben recht op deze vrijstelling. Voor hen kan de vrijstelling enkel betrekking hebben op het waterverbruik dat onder de sector 56 belast wordt en wordt de vrijstelling beperkt tot

30m³ per gedomicilieerde persoon. Deze vrijstelling kan enkel gevraagd worden door de grootverbruikers die niet in aanmerking komen voor een compensatie in hun aandeel van de bovengemeentelijke bijdrage en/of bovengemeentelijke vergoeding aangerekend door de exploitanten. Deze uitsluiting is noodzakelijk om te verhinderen dat zowel een compensatie in de heffing als in de bovengemeentelijke bijdrage en/of bovengemeentelijke vergoeding wordt bekomen.

In geval het een private waterzuiveringsinstallatie betreft waarin het afvalwater gezuiverd wordt, kan de vrijstelling enkel verkregen worden indien een attest van de burgemeester voorgelegd wordt waaruit blijkt dat, indien van toepassing, de exploitatie van de installatie gemeld of vergund is en dat de installatie volgens de code van goed praktijken gebouwd en geëxploiteerd wordt. Op basis van dit attest kan de heffingsplichtige gedurende vijf jaar automatisch vrijgesteld worden tenzij de VMM over gegevens beschikt waaruit blijkt dat in die periode de installatie of de exploitatie niet voldeed aan de code van goed praktijk of dat de installatie gewijzigd werd. De geldigheidsduur van het attest neemt een aanvang op 1 januari van het jaar waarvoor de burgemeester het attest afleverde. Wanneer de heffingsplichtige niet automatisch vrijgesteld wordt, moet een schriftelijke aanvraag tot vrijstelling ingediend worden binnen de drie maand na het verzenden van het heffingsbiljet. Heffingsplichtigen die een aangifte indienen moeten de aanvraag tot vrijstelling voegen bij hun aangifte.

Wordt het afvalwater in een door de gemeente, een gemeentebedrijf, intercommunale of intergemeentelijk samenwerkingsverband of een door de gemeente na publieke marktbevraging aangestelde entiteit gebouwde of geëxploiteerde waterzuiveringsinstallatie gezuiverd, kan de rechthebbende automatisch vrijgesteld worden op basis van de gegevens ter beschikking gesteld door de gemeente aan de VMM.

Voor de waterzuiveringsinstallatie uitgebaat en gebouwd door de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk kan vrijstelling verleend worden op basis van de informatie ter beschikking gesteld door de exploitant. Wanneer de heffingsplichtige niet automatisch vrijgesteld wordt, moet een schriftelijke aanvraag tot vrijstelling ingediend worden binnen de drie maand na het verzenden van het heffingsbiljet.

Heffingsplichtigen die een aangifte indienen moeten de aanvraag tot vrijstelling voegen bij hun aangifte.

Bij deze schriftelijke aanvraag moet een attest van de burgemeester respectievelijk van de exploitant gevoegd worden waaruit de regelmatige aansluiting op de waterzuiveringsinstallatie blijkt.

De vrijstelling geldt enkel voor de waterzuiveringsinstallaties gebouwd voordat de woongelegenheden aansluitbaar was op de rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI). In ieder geval kan, uitgaande van de aansluitingsplicht, eens de woning aansluitbaar is op riool, de vrijstelling maximaal voor vijf jaar toegekend worden.

Artikel 20

Dit artikel stemt artikel 35ter, §8, af op de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 april 2004 tot afschaffing van de verplichting tot het voorleggen van een eensluidend verklaard afschrift.

In artikel 35ter, §8, worden telkens de woorden “voor eensluidend verklaard” geschrapt zodat voortaan enkel nog een kopie van het origineel document moet worden voorgelegd.

Artikel 21

De bepalingen van artikel 35ter, §9, worden afgestemd op bovenvermelde wijzigingen.

Artikel 22

In dit artikel wordt de correctiefactor aangepast voor de ziekenhuizen en onderwijsinstellingen. Tevens wordt de tekst van artikel 35vicies correcter geformuleerd.

AFDELING III

Water bestemd voor menselijke aanwending

Artikel 23

De gemeentelijke saneringsverplichting wordt uitgebreid tot de individuele waterzuiveringsinstallaties indien de gemeente of een exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk instaat voor de bouw of exploitatie van deze installaties.

Het voorzien van individuele waterzuiveringsinstallaties valt in de huidige regelgeving niet onder de gemeentelijke saneringsverplichting. Nochtans heeft het bouwen en uitbaten van deze installaties door de gemeenten of de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk tal van voordelen, gaande van de mogelijkheid om een betere aanschafprijs te bedingen bij aankoop van verschillende installaties tot meer garanties over de kwaliteit van de installatie en op de goede werking van de installaties. Gemeenten en exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk kunnen desgewenst wel instaan voor vermelde installaties. Maar de huidige bepalingen van het Drinkwaterdecreet laten hen echter niet toe om de kosten voor deze individuele zuiveringsinstallaties door te rekenen via de gemeentelijke bijdrage of vergoeding.

Met de voorgestelde aanpassing wordt hieraan verholpen, dit terwijl de gemeenten of exploitanten niet verplicht worden om in te staan voor de individuele maatregelen.

Artikel 24

Het decreet betreffende water bestemd voor menselijke aanwending definieert thans enkel de ‘titularis van een private waterwinning’. De titularis van een private waterwinning wordt opgevat als de eigenaar van deze private waterwinning. Teneinde de werkelijke gebruikers van een private waterwinning een vergoeding voor de bijdrage in de kosten voor sanering van het uit deze private waterwinning afkomstig afvalwater te kunnen aanrekenen en hen, in voorkomend geval, een vrijstelling van of compensatie voor deze vergoeding toe te kunnen kennen, wordt ‘gebruiker van een private waterwinning’ in het betrokken decreet gedefinieerd.

Artikelen 25 en 26

Ook de termen ‘individuele sanering’ en ‘collectieve sanering’ worden gedefinieerd. Individuele sanering betreft installaties en, in geval meerdere woningen worden aangesloten op een installatie, leidingen waarin uitsluitend huishoudelijk afvalwater afkomstig van woongelegenheden gezuiverd wordt en die door de gemeenten, de door de gemeente aangestelden of de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk gebouwd of uitgebaat worden. De collectieve sanering betreft alle overige maatregelen verbonden aan de gemeentelijke saneringsverplichting.

Artikel 27

Het nieuwe artikel 16sexies wordt opgenomen in de opsomming van artikel 3, §3, van het decreet betreffende water bestemd voor menselijke aanwending, dat het toepassingsgebied van het decreet bepaalt.

Artikel 28

Het tarief voor de gemeentelijke bijdrage, respectievelijk vergoeding, wordt afgestemd op voorgaande bepalingen. Een onderscheid wordt gemaakt tussen het tarief voor de collectieve sanering en het tarief voor de individuele sanering. De aanrekening van een individueel gemeentelijk tarief kan niet gecumuleerd worden met de aanrekening van een collectief gemeentelijk tarief.

In uitvoering van de kaderrichtlijn Water wordt in 2008 de financiële tussenkomst van het Vlaamse Gewest in de collectieve watersanering verlaagd en het tarief van de bovengemeentelijke saneringsbijdrage als gevolg hiervan opgetrokken.

Zij die hun huishoudelijk afvalwater laten zuiveren in een individuele waterzuiveringsinstallatie worden vrijgesteld van bovengemeentelijke bijdrage (zie verder) en heffing op waterverontreiniging (zie eerder) voor zover ze voldoen aan de gestelde voorwaarden. Anderzijds veroorzaken zij op gemeentelijk niveau een hogere kost.

Artikel 29

De bepalingen van artikel 16ter, §3, worden verplaatst naar het nieuwe artikel 16sexies, §5, van het decreet betreffende water bestemd voor menselijke aanwending.

Artikelen 30 tot en met 32

De artikelen 16quater, 16quinquies, §§1 tot en met 3, worden afgestemd op voorgaande.

Artikelen 33 en 34

Via het besluit van 10 maart 2006 introduceerde de Vlaamse Regering de zoneringsplannen. Deze zoneringsplannen geven per gemeente aan in welke gebieden het afvalwater collectief gesaneerd wordt of zal worden en in welke gebieden de woongelegenheden

heden uitgerust moeten worden met een individuele waterzuiveringsinstallatie. Een onderscheid wordt gemaakt tussen het centrale en het buitengebied. Het centrale gebied is reeds voorzien van collectieve infrastructuur. Het buitengebied wordt opgedeeld in het collectief geoptimaliseerd gebied, het collectief te optimaliseren gebied en het individueel te optimaliseren gebied.

Deze artikelen brengen artikel 16quinquies in overeenstemming met deze opdeling. Van de woongelegenheden die in het centrale of het collectief geoptimaliseerd gebied gelegen zijn, wordt onweerlegbaar vermoed dat ze aangesloten zijn op de gemeentelijke en bovengemeentelijke saneringsinfrastructuur.

Artikel 35

Zowel voor de bovengemeentelijke bijdrage als voor de bovengemeentelijke vergoeding werd bij de invoering ervan geopteerd om een aantal sociale correcties te voorzien. Bij wijze van overgangsmaatregel zijn de bepalingen van de desbetreffende artikels in de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging mutatis mutandis van toepassing. De ervaring leert dat de bestaande regelgeving voor de exploitanten in de praktijk moeilijk werkbaar en niet steeds even doelmatig is.

Bv. de vertaling van ‘heffingsjaar’ naar ‘facturatiejaar’: door het koppelen van het bekomen van de vrijstelling aan het moment waarop de factuur wordt gemaakt, kunnen klanten, die aan alle voorwaarden voldoen om een vrijstelling te bekomen, deze toch verliezen.

Bijgevolg wordt een specifieke regeling uitgewerkt in het decreet betreffende water bestemd voor menselijke aanwending. Hiertoe voert dit artikel onder hoofdstuk 5 van het decreet een nieuwe afdeling VI in. Deze afdeling bevat slechts één artikel, met name artikel 16sexies en behandelt de toekenning van vrijstellingen en compensaties om sociale en ecologische redenen.

Tegelijkertijd worden een aantal knelpunten in de huidige wetgeving weggewerkt, met name:

- de zeer strikte bepalingen in verband met de rechthebbenden die in een eengezinswoning wonen, leiden er toe dat een aantal rechthebbenden toch geen vrijstelling kunnen krijgen tenzij na over-

schrijven van het contract op naam van de rechthebbende en dit enkel voor de toekomst. In een aantal gevallen is de overname van het contract volgens de exploitanten niet mogelijk, zodat deze rechthebbenden hun vrijstelling niet kunnen krijgen (bv. contract voor eengezinswoning op naam van OCMW, socialehuisvestingsmaatschappij, voorlopige bewindvoerder enzovoort). Daartegenover staan de heel wat minder strikte voorwaarden voor het bekomen van een vrijstelling in een meergezinswoning met gemeenschappelijke watermeter, waar iedere rechthebbende inwoner de vrijstelling voor het berekende verbruik van het appartement krijgt;

- voor de vrijstellingen aan bewoners van meergezinswoningen met gemeenschappelijke watermeter, is in de huidige regeling geen mogelijkheid voorzien tot automatisch toekennen van vrijstelling. Dit leidt tot een overbodige en omvangrijke administratieve last. Doordat niet alle instanties die de rechten toekennen, spontaan papieren attesten bezorgen aan de rechthebbenden, moeten heel wat rechthebbenden op eigen initiatief het attest opvragen. Op deze manier ontvangen heel wat rechthebbenden hun vrijstelling uiteindelijk niet;
- doordat er geen decretale basis is voor de drinkwatermaatschappijen om rechtstreeks te handelen met de rechthebbenden in meergezinswoningen met gemeenschappelijke watermeter en de VMM ook niet meer deze bevoegdheid heeft, dient deze vrijstelling te worden verrekend met de klant van deze meergezinswoning (syndicus), die geacht wordt het bedrag van de vrijstelling aan de rechthebbende door te geven. Dit is voor alle partijen (drinkwatermaatschappij, syndicus, rechthebbende) een zeer omslachtige procedure die er zeker toe leidt dat een aantal rechthebbenden uiteindelijk het bedrag van de vrijstelling waarop zij recht hebben niet krijgen;
- een ecologische vrijstelling kan enkel bekomen worden voor het huishoudelijk afvalwater gezuiverd in een private waterzuiveringsinstallatie. Dit betekent dat indien de gemeente of de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk instaat voor de bouw of werking van de waterzuiveringsinstallatie, de betrokken gezinnen geen aanspraak maken op de vrijstelling van de bovengemeentelijke bijdrage of vergoeding omwille van eigen zuivering.

Volgende principes vormen de basis van voorgestelde wijziging:

- het gezin wonend in een eengezinswoning wordt vrijgesteld, wanneer minstens een van de gezinsleden een van de opgesomde rechten geniet;
- de vrijstelling wordt bekomen voor het verbruik van het kalenderjaar waarin men een van de opgesomde rechten geniet, ongeacht wanneer dit verbruik wordt gefactureerd.

Wanneer het verbruik van een gezin niet afzonderlijk aan een van de gezinsleden wordt gefactureerd (wordt aan iemand anders of samen met het verbruik van een of meer andere gezinnen gefactureerd), dan wordt rechtstreeks aan het gezin in vervanging van de vrijstelling een compensatie uitgekeerd. Deze compensatie wordt forfaitair berekend op basis van het aantal gezinsleden.

Ook in dit geval wordt de mogelijkheid voorzien om het toekennen van de compensatie automatisch te kunnen doen:

- de ecologische vrijstellingen worden uitgebreid met de waterzuiveringsinstallatie die uitgebraat of geëxploiteerd worden door de gemeente of de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk;
- de vrijstelling wordt in principe automatisch verleend op basis van de inlichtingen ingewonnen bij de betrokken instelling. Wie toch nog een bijdrage aangerekend krijgt moet de vrijstelling schriftelijk aanvragen waarbij een attest, uitgereikt door de betrokken dienst, gevoegd wordt. De zogenaamde sociale vrijstellingen of compensaties moeten aangevraagd worden binnen het kalenderjaar waarop het attest betrekking heeft. De ecologische vrijstellingen of compensaties moeten binnen de twaalf maand na aanrekening van de bijdrage of vergoeding aangevraagd worden.

De gehanteerde begrippen ‘gezin’, ‘gezinslid’, ‘domicilie’ en ‘referentiepersoon’ dienen te worden opgevat zoals zij worden gehanteerd en uitgelegd voor de werking van het Rijksregister.

Om te vermijden dat er een ongelijke behandeling ontstaat tussen zij die nog een heffing betalen en zij die een bovengemeentelijke bijdrage/vergoeding betalen, dient de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen ver-

ontreiniging eveneens aangepast (zie artikelen 17, 18 en 19).

Paragraaf 1 regelt de zogenaamde ‘sociale’ vrijstelling van betaling van de bijdrage respectievelijk de vergoeding voor de bovengemeentelijke saneringsverplichting voor de kleinverbruiker (waterverbruik van minder dan 500 m³) en de kleine gebruiker van een eigen waterwinning (getotaliseerd nominaal pompvermogen van minder dan 5 m³ per uur). De vrijstelling kan eveneens worden verkregen voor inwonende gezinsleden.

Personen die verblijven in een rust-, verpleging- of andere instelling en personen die samenwonen in een religieuze en/of filosofische gemeenschap worden niet beschouwd als zijnde deel uitmakend van eenzelfde gezin.

De vrijstelling wordt enkel toegekend voor de bijdrage respectievelijk vergoeding die betrekking heeft op de plaats waar de rechthebbende gedomicilieerd is.

Paragraaf 2 sluit de vrijstellingsgerechtigden die in een gebouw wonen waarin eveneens een gezin woont, waarvan het drinkwaterverbruik niet rechtstreeks aan een van deze gezinsleden wordt gefactureerd, van de vrijstellingsregeling uit. Deze personen krijgen in de plaats van een vrijstelling een compensatie toegekend voor de betaling van hun forfaitair berekend aandeel in de bijdrage respectievelijk de vergoeding voor de bovengemeentelijke saneringsverplichting. Deze regeling heeft tot doel om de werkelijke verbruikers van het door de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk geleverde drinkwater – die niet van de vrijstellingsregeling kunnen genieten – in voorkomend geval een geïndividualiseerde compensatie uit te betalen.

Paragraaf 3 bevat de compensatieregeling. De grootverbruikers (waterverbruik van meer dan 500 m³), de grote gebruikers van een private waterwinning (getotaliseerd nominaal pompvermogen van meer dan 5 m³ per uur) en de in §2 bedoelde personen kunnen onder bepaalde voorwaarden een ‘forfaitaire’ compensatie ontvangen voor hun aandeel in de bijdrage en/of de vergoeding voor de bovengemeentelijke saneringsverplichting. De door de drinkwatermaatschappij aangerekende bijdrage wordt voor de grootverbruikers in mindering gebracht van de heffing op de waterverontreiniging. Indien een of meer van de

werkelijke gebruikers geniet van een tegemoetkoming is het bedrag aan bijdrage dat in mindering gebracht wordt van de heffing exclusief de compensatie.

Het bedrag van deze compensatie wordt berekend op basis van het aantal gedomicilieerde gezinsleden, een forfaitair geschat gemiddeld jaarlijks waterverbruik per persoon en de geïndexeerde saneringskostprijs per vervuilingseenheid (cf. artikel 16ter, §1, van het Drinkwaterdecreet). De compensatie kan eveneens worden verkregen voor inwonende gezinsleden.

De compensatie kan enkel verkregen worden indien het waterverbruik niet vrijgesteld kan worden van bovengemeentelijke bijdrage of vergoeding.

Paragraaf 4 behandelt de zogenaamde ‘ecologische’ vrijstelling. De abonnee of de eigenwaterwinner die zijn afvalwater van huishoudelijk afkomstig van een woongelegenheden verbruik zuivert of laat zuiveren kan onder bepaalde voorwaarden vrijstelling van de betaling van de bijdrage respectievelijk de vergoeding voor de bovengemeentelijke saneringsverplichting bekomen. Ook hier wordt een forfaitaire compensatie voorzien voor het huishoudelijk verbruik van grootverbruikers en grote gebruikers van een private waterwinning.

Betreffende §5 van het nieuwe artikel 16sexies wordt verwezen naar de bespreking van artikel 29.

Artikel 36

De overgangsbepaling opgenomen in artikel 25 van het decreet betreffende water bestemd voor menselijke aanwending dient te worden aangepast aan de wijzigingen in dit decreet. De overgangsbepalingen worden gedeeltelijk behouden met het oog op de in het nieuwe artikel 16sexies beschreven mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om bijkomende ecologische en/of economische correcties in te voeren.

De aanpassingen aan de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoerd via de artikelen 14 t.e.m. 22 treden in werking vanaf het heffingsjaar 2008.

De aanpassingen aan het decreet betreffende water bestemd voor menselijke aanwending, ingevoerd via de artikelen 23 t.e.m. 36 treden in werking vanaf 1 januari 2008.

Voor de heffingsjaren t.e.m. 2007 blijft de oorspronkelijke regeling van kracht en wordt een ongelijke behandeling vermeden.

AFDELING IV

Watervang

Artikelen 37 en 38

De bedragen voor het capteren van water zijn bij decreet vastgesteld waarbij een degressief bedrag van toepassing is voor vier schijven naargelang de gecapteerde hoeveelheden. Deze bedragen zijn gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer.

De huidige bedragen voor het capteren zijn laag, zeker voor de schijf 3 en 4.

AFDELING V

Bodem

Artikelen 39 en 40

Bedoeling is in artikel 162 de mogelijkheid in te voeren van een retributie voor de behandeling door de OVAM van het verzoek tot toepassing van risicobeheer en de conformverklaring van het risicobeheersplan en de beoordeling van de opvolgingsrapporten.

Wijziging van artikel 163 is een correctie van redactiefout in artikelverwijzing. Aangezien deze bepaling dient als rechtsgrond voor het vaststellen van de bedragen van de retributies is de correctie noodzakelijk.

De op dit ogenblik geldende tekst:

“Artikel 162

§1. De Vlaamse Regering kan de toegankelijkheid van het grondeninformatieregister afhankelijk stellen van de betaling van een retributie.

§2. De Vlaamse Regering kan de beoordeling van een verslag van oriënterend bodemonderzoek, een verslag van site-onderzoek, een verslag van beschrijvend bodemonderzoek, een verslag van oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek, een verslag van aanvullende onderzoeksverrichtingen, evenals een bodemsaneringsproject, een beperkt bodemsaneringsproject, een aangevuld of gewijzigd bodemsaneringsproject en een eindevaluatieonderzoek afhankelijk stellen van de betaling van een retributie.

§3. De Vlaamse Regering kan de beoordeling van een aanvraag tot vrijstelling van de saneringsplicht afhankelijk stellen van de betaling van een retributie.

§4. De Vlaamse Regering kan de beoordeling van een aanvraag tot cofinanciering en van de aanvraag tot toepassing van de draagkrachtregeling afhankelijk stellen van de betaling van een retributie.

§5. De Vlaamse Regering kan de beoordeling van een aanvraag tot erkenning als bodemsaneringsdeskundige, bodembeheerorganisatie, tussentijdse opslagplaats en grondreinigingscentrum afhankelijk stellen van de betaling van een retributie.

§6. De Vlaamse Regering kan de beoordeling van een aanvraag tot toepassing van haar bevoegdheden, vermeld in artikelen 164 en 165, afhankelijk stellen van de betaling van een retributie.

§7. De Vlaamse Regering kan de beoordeling van een beroep, vermeld in artikelen 146 en 153, afhankelijk stellen van de betaling van een retributie.

§8. Als de OVAM ambtshalve optreedt overeenkomstig artikelen 156, 157 of 158 zijn de ingebrekeblijvende plichtige of de aansprakelijke personen een retributie verschuldigd aan de OVAM.

§9. Als de Vlaamse Regering in de gevallen, vermeld in §1 tot en met §7, een retributie vaststelt, moet, op straffe van onontvankelijkheid, het bewijs van betaling van de retributie gevoegd worden:

- 1° bij de aanvraag van een bodemattest;
- 2° bij het verslag van oriënterend bodemonderzoek, het verslag van beschrijvend bodemonderzoek, het verslag van oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek, het verslag van aanvullende onderzoeksverrichtingen, het bodemsaneringsproject, het beperkt bodemsaneringsproject, het aangevuld of gewijzigd bodemsaneringsproject en het eindevaluatieonderzoek;
- 3° de aanvraag, vermeld in §3 tot en met §6;
- 4° het beroep, vermeld in §7.

Artikel 163

§1. De Vlaamse Regering bepaalt het bedrag van de retributies, vermeld in §1 tot en met §8.

§2. De Vlaamse Regering duidt de ambtenaren van de OVAM aan die belast zijn met de inning en de invordering van de retributies, vermeld in artikel 162, en bepaalt de nadere regelen betreffende hun bevoegdheid.”.

AFDELING VI

Inkomsten OC-ANB en Minafonds

Artikelen 41 en 42

De inkomsten die gehaald worden uit de verkoop van hout en andere producten uit de domeinen in beheer van het Agentschap voor Natuur en Bos komen met toepassing van artikel 36, 1°, van het decreet van 19 mei 2006 houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en energie, toe aan het OC-ANB.

De inkomsten uit allerhande gebruiksrechten, concessies, verhuringen, jachtpachten enzovoort die het Agentschap voor Natuur en Bos toekent op zijn terreinen en gebouwen, worden echter gestort in het Minafonds.

Dit onderscheid zorgt voor verwarring bij de terreinbeheerders en bij de ontvangers van domeinen die instaan voor het opvolgen van betalingen en het innen van het geld om het daarna over te schrijven op een rekening van hetzij het Minafonds, hetzij het OC-ANB.

Budgettair zijn deze inkomsten zeer beperkt (geraamd op 45,5 k€ voor 2008), maar omwille van de transparantie en om de taken en verantwoordelijkheden van de rekenplichtigen van het Minafonds versus deze van het OC-ANB scherp te stellen in verband met het beheer van de vastgestelde rechten, is meer uniformiteit noodzakelijk.

Met deze gewijzigde procedure zal tevens makkelijker tegemoet gekomen worden aan sommige aanbevelingen uit het eindrapport van de audit van het ontvangstenproces DAB Minafonds door het Rekenhof (juli 2004).

De inkomsten van het inschrijvingsgeld jachtexamen en van de jachtverloven (zie ontwerpbegroting 2008 PR D ART 36.79 – ontvangsten in toepassing van het Jachtdecreet van 24 juli 1991) blijven verder toekomen aan het Minafonds, zij staan immers geheel los van het beheer van domeinen door het agentschap

en volgen andere procedures qua inning en inzet van personeel.

HOOFDSTUK V

Vlaams Stedenfonds

Artikelen 43 en 44

Het betreft hier louter een technische aanpassing ten gevolge van de nieuwe programmastructuur van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. De huidige bepalingen verwezen naar het programma 53.2 dat niet meer wordt opgenomen in de begroting 2008.

HOOFDSTUK VI

Vlaams Gemeentefonds

Artikelen 45 tot en met 47

1. Aanvullende dotatie van 83 miljoen euro

Op 20 juli 2007 besliste de Vlaamse Regering om de zogenaamde Eliaheffing of Eliataks, ten laste van gezinnen en bedrijven, vanaf 2008, af te schaffen. Dat betekent een lastenverlaging van ongeveer 83 miljoen euro.

De Eliaheffing is een heffing op de elektriciteitsdistributie via Elia, de beheerder van het hoogspanningsnetwerk. Deze federale heffing is er gekomen om het dividendverlies dat de gemeenten leden door de vrijmaking van de elektriciteitsmarkt, te compenseren.

De heffing belast het elektriciteitsverbruik van bedrijven en gezinnen. Ze bedroeg tot 1 juli 2007 4,91 euro per duizend kilowattuur. Vanaf 1 juli bedraagt ze nog 2,5 euro per duizend kWh. De federale regering heeft beslist de Eliaheffing af te schaffen op 1 juli 2010. Het stopzetten van de Eliaheffing in 2010 hield ook in dat de gemeenten vanaf dan niet meer van die compensatie zouden kunnen genieten.

De Vlaamse Regering wil die vervroegde afschaffing echter niet doen ten nadele van de gemeenten: daarom wordt, ten gevolge van de afschaffing van de Eliaheffing, aan de dotatie van het Gemeentefonds jaarlijks een bedrag van 83 miljoen euro, dit is het bedrag van de huidige federale compensatie, toegevoegd.

Die aanvullende dotatie wordt, in tegenstelling tot de hoofddotatie, onder de gemeenten verdeeld volgens de huidige Elia-verdeelsleutel. Die verdeelsleutel wordt door de Vlaamse Regering expliciet vastgesteld.

Alle gemeenten krijgen dus de gederfde inkomstenten gevolge van de vervroegde afschaffing van de Eliaheffing exact terug via het Gemeentefonds.

2. Investeringsfonds

De uitlooptegeling van het Investeringsfonds loopt dit jaar ten einde: de betrokken besturen hebben, volgens de huidige regeling, nog tot 31 oktober 2007 de tijd om verantwoordingsdocumenten in te dienen met het oog op de uitbetaling van geldvoorschotten of eindsaldi.

Er wordt echter vastgesteld dat eind augustus nog een bedrag van 34,7 miljoen euro aan op te nemen trekkingsrechten open staat.

Uit een rondvraag van het Agentschap Binnenlands Bestuur (ABB) bij de provinciegouverneurs, de provincies en de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) blijkt dat heel wat besturen de huidig bepaalde eindtermijnen niet zullen halen. In veel gevallen liggen externe oorzaken aan de basis, zoals faillissementen van aannemers, werken in co-uitvoering met Aquafin, waarbij de vooropgestelde timing niet wordt gehaald.

De uitlooptegeling van het Investeringsfonds, opgenomen in artikel 22, §§3 tot en met 6, van het decreet over het Gemeentefonds, wordt daarom verlengd tot 30 september 2008 (aanpassingen van de paragrafen 4, 5 en 6 van artikel 22).

Voor dossiers waarvoor op 30 september 2007 een gerechtelijke procedure loopt, wordt een uitzondering voorzien.

HOOFDSTUK VII

Ruimtelijk Structuurplan

Artikel 48

Op 19 juli 2007 keurde de Vlaamse Regering het besluit tot bepaling van de voorwaarden voor de toekenning van subsidies voor strategische projecten ter uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen principieel goed. Tot op heden werd geen

permanente decretale basis geboden voor bedoelde subsidies. Artikel 12 van het uitgavendecreet 2007 is vandaag de enige decretale rechtsgrond voor een subsidieregeling voor de ‘coördinatie’ van strategische projecten. Ook de toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 04 juni 2004 houdende de voorwaarden voor de erkenning en/of subsidiëring van strategische projecten in het kader van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen was de voorbije jaren louter gebaseerd op de opeenvolgende uitgavendeclreten. Het is de bedoeling te voorzien in een permanente decretale basis voor de subsidieregeling voor ‘coördinatie’ van strategische projecten. Ook PPS-constructies kunnen in aanmerking komen voor de subsidie voor coördinatie.

In voorliggend voorstel wordt hieraan tegemoet gekomen. Meer bepaald betekent dit dat een aanvraag tot het bekomen van een subsidie voor de projectcoördinatie vanuit het samenwerkingsverband wordt voorbereid dat betrokken is bij het opzetten en realiseren van een strategisch project ongeacht of het om een publieke of private actor gaat.

Teneinde de kwaliteit van de ingediende aanvragen te bewaken is in het vermeld besluit een reeks kwalitatieve criteria opgenomen waaraan de subsidieaanvragen zullen worden beoordeeld.

(Nota bene: voor het luik ‘verwerving’ in het vermelde besluit is wel een decretale basis aanwezig in het DRO, met name in artikel 75.)

(Nota bene: artikel 23 – aangevuld zoals hierboven bedoeld.)

De Vlaamse Regering kan gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen opmaken en herzien en andere passende initiatieven nemen ter uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

De Vlaamse Regering kan tevens optreden in de plaats van de provincies of de gemeenten indien ze de krachtens het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen opgedragen taken niet uitvoeren.

(De Vlaamse Regering kan, binnen de perken van de begroting, subsidies verlenen aan provincies, gemeenten, verenigingen van gemeenten, openbare instellingen en aan private rechtspersonen die betrokken zijn bij een samenwerkingsverband voor het opzetten en realiseren van een strategisch project in uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, als tegemoetkoming in de kosten voor de coördinatie van het betreffende project.)

HOOFDSTUK VIII

Afgeschreven goederen

Artikel 49

1° De diensten van de Vlaamse Regering beschikken in hun depots vaak over een stock aan roerende goederen die buiten gebruik zijn gesteld, maar niettemin nog enig nut kunnen hebben. Met lichamelijke roerende goederen worden bedoeld: de stoffelijke of materiële voorwerpen, zoals oude kantoormeubelen of oud IT-materiaal. Andere goederen waarvan het voorwerp onstoffelijk is, bv. schuldvorderingen en intellectuele rechten, vallen daarbuiten. Naast de mogelijkheid om die goederen ofwel openbaar, ofwel onderhands te verkopen, dient de Vlaamse Regering als gevolg van artikel 179 van de Grondwet door de decreetgever te worden gemachtigd om die goederen eventueel onder de vorm van een gift af te staan aan onderwijsinstellingen, verenigingen zonder winstoogmerk of stichtingen. Artikel 179 van de Grondwet bepaalt immers dat “geen pensioen, geen gratificatie ten laste van de staatskas kan worden toegekend dan krachtens een wet”. Gelet op de aard van de goederen wordt gekozen voor de handgift, want de schenking van roerende goederen is in beginsel onderworpen aan het registratierecht. Voor een handgift moeten bovendien geen specifieke vormvereisten worden nageleefd. De handgift, evenals de schenking, veronderstelt dat de schenker de wil heeft om te schenken en zich onherroepelijk van de geschonken goederen ontdoet ten voordele van de begiftigde die ze aanvaardt.

Aangezien de begiftiging aan onderwijsinstellingen een vorm van financiering is, behoort het op basis van artikel 24, §5, van de Grondwet aan de decreetgever om te bepalen op grond van welke criteria de verdeling van een gift over verschillende onderwijsinstellingen zal dienen te gebeuren. In analogie met de schenkingsregeling ten voordele van de onderwijsnetten die bij het verlaten van het Markiesgebouw en het North-Plazagebouw voor het niet-herbruikt kantoormeubilair werd vastgelegd in artikel 77 van het decreet van 22 december 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007, wordt bij de verdeling van een gift aan verschillende onderwijsinstellingen rekening gehouden met het aantal instellingen en het aantal personeelsleden.

De Vlaamse Regering kan via uitvoeringsbesluiten de voorwaarden bepalen waaronder een gift kan gebeuren waarbij, voor wat betreft de giften aan onderwijsinstellingen, rekening moet gehouden worden met de door de decreetgever bepaalde criteria van aantal instellingen en aantal personeelsleden.

- 2° Tevens wordt in de mogelijkheid voorzien om afgedankte toestellen, zoals elektrische of elektronische apparaten, af te staan aan de verkopers die wettelijk verplicht zijn om die toestellen terug te nemen met het oog op de inzameling, verwerking of recyclage ervan naar aanleiding van aankopen waarop een Recupelbijdrage wordt aangerekend.

HOOFDSTUK IX

CultuurInvest

Artikel 50

De eventuele tussenkomst voor het minimumrendement en de jaarlijkse beheersvergoeding aan de Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV) zullen aangerekend worden op de kredieten algemeen beleid van het beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport en Media.

Er werd geen machtiging voorzien voor de instandhouding van het basiskapitaal gezien dit niet meer voorkomt in de overeenkomst met de banken.

HOOFDSTUK X

Vlaams Toekomstfonds

Artikel 51

Hoofdstuk XXXIII van het decreet van 22 december 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007, voorzag in de oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid 'Vlaams Toekomstfonds'.

Om de doelstellingen van het Vlaams Toekomstfonds te verzekeren, werd er beleidsmatig expliciet voor gekozen de gelden af te zonderen in een agentschap

met rechtspersoonlijkheid dat evenwel zelf geen personeel zal tewerkstellen.

Om het hoofd van het departement Financiën en Begroting te kunnen belasten met de taken van het hoofd van het Fonds is een afwijking van artikel 10, §4, van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003 noodzakelijk, dat artikel 6, §3, van het kaderdecreet toepasselijk verklaard voor de IVA met rechtspersoonlijkheid.

Een gelijkaardige regeling werd voorzien in het decreet van 2 juni 2006 tot omvorming van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) tot een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid, en tot wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden.

Artikel 11

De Vlaamse Regering regelt de werking van het agentschap voorzover deze regeling geen afbreuk doet aan de beslissings- en beleidsstructuur die in het kaderdecreet of in dit decreet is vastgelegd. Ze regelt ook het beheer van het agentschap. In afwijking van artikel 6, §3, van het kaderdecreet kan ze het hoofd van het departement van het beleidsdomein in kwestie met de algemene leiding, de werking en de vertegenwoordiging van het VIPA belasten.

Eveneens gelijkaardig is de regeling voorzien in het decreet van 7 mei 2004 tot omvorming van het 'Fonds Bijzondere Jeugdbijstand' tot het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid 'Fonds Jongerenwelzijn' en tot wijziging van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990.

Artikel 8

Het fonds wordt beheerd door de Vlaamse Regering, middels een door haar op te richten intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid.

Artikel 9

De Vlaamse Regering regelt de werking van het fonds. In afwijking van artikel 6, §3, van het kaderde-

creet belast zij een hoofd van een agentschap van het beleidsdomein met de algemene leiding, de werking en de vertegenwoordiging van het fonds.

Verder wordt er eveneens in afwijking van artikel 10, §4, dat de artikelen 7, 8 en 9 toepasselijk verklaard voor de IVA met rechtspersoonlijkheid, geen beheers-overeenkomst afgesloten tussen het hoofd van het Vlaams Toekomstfonds en de Vlaamse Regering.

De Vlaamse Regering regelt de werking van het fonds.

Intussen is de operationalisering van het Vlaams Toekomstfonds om beleidsmatige redenen dringend geworden. Er wordt dan ook bepaald dat de wijzigingen aan de bepalingen inzake het Vlaams Toekomstfonds, opgenomen in het decreet tot begeleiding van de uitvoering van de begroting 2007, in werking treden met terugwerkende kracht op 1 januari 2007.

HOOFDSTUK XI

Vlaams Agentschap voor Personen
met een Handicap

Artikel 52

In het kader van de opmaak van het decreet tot omvorming van het VIPA (BBB) werd in het oprichtingsdecreet Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) een tekstpassus toegevoegd waarbij het VAPH geen aanvullende financiering van infrastructuurprojecten meer kon toestaan. Deze aanvullende toelagen, eensdeels de bijkomende investeringstoelage van 20% op de toegekende investeringssubsidies en andersdeels de bijkomende werkingssubsidies aan de erkende instellingen, werden ingebed in een besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 dat bij de aanpassing van het decreet VIPA niet werd vermeld.

Deze aanvullende kapitaals en werkingssubsidiesvormen een wezenlijk deel van de inspanningen van het VAPH om de instellingen te ondersteunen in hun uitbreidingsbeleid en om de financiële lasten van de investeringen te drukken.

Deze mogelijkheid werd rechtstreeks aan het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH), de rechtsvoorganger van het VAPH, toebedeeld via de toepassing van het Lambermontakkoord.

Om, zoals vroeger, het VAPH in staat te stellen de bijkomende investeringstoelage op de toegekende investeringssubsidies verder toe te kennen, wordt nu deze decretale rechtzetting doorgevoerd.

De vermelde terugwerkende kracht houdt rekening met de wijziging van het decreet VAPH dat op dezelfde datum ingang vond.

*De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Institutionele Hervormingen,
Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid,*

Kris PEETERS

*De viceminister-president van de Vlaamse Regering
en Vlaams minister van Financiën en
Begroting en Ruimtelijke Ordening,*

Dirk VAN MECHELEN

*De vice-minister-president van de Vlaamse Regering
en Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming,*

Frank VANDENBROUCKE

*De Vlaamse minister van Cultuur,
Jeugd, Sport en Brussel,*

Bert ANCIAUX

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken,
Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS

*De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur,
Stedenbeleid, Wonen en Inburgering,*

Marino KEULEN

*De Vlaamse minister van Mobiliteit,
Sociale Economie en Gelijke Kansen,*

Kathleen VAN BREMPT

*De Vlaamse minister van Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin,*

Steven VANACKERE

*De Vlaamse minister van Openbare Werken
Energie, Leefmilieu en Natuur,*

Hilde CREVITS

*De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen,
Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,*

Patricia CEYSENS

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2008

DE VLAAMSE REGERING,

Op gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse Regering,

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK II

Onderwijs

AFDELING I

Recuperatiefonds Studietoelagen

Artikel 2

In artikel 21 van het decreet van 23 december 2005 houdende bepaling tot begeleiding van de begroting 2006 worden §§3 en 4 vervangen door wat volgt:

“§3. Het fonds wordt gespijsd door alle ontvangsten die voortvloeien uit terugvorderingen ter uitvoering van artikelen 10, 11 en 22 van het decreet van 16 februari 2001 houdende regeling van de studietoelagen voor het hoger onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap, alle ontvangsten die voortvloeien uit terugvorderingen zoals bepaald in artikel 47 en 48 van het decreet van 30 april 2004 betreffende de studiefinanciering en studentenvoorzieningen in het hoger onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap, en alle ontvangsten die voortvloeien uit terugvorderingen zoals bepaald in artikel 62 van het decreet van 8 juni 2007 betreffende de studiefinanciering van de Vlaamse Gemeenschap.

Het fonds wordt eveneens gespijsd door de niet-geïnde studiefinanciering, schooltoelagen of studietoelagen.

§4. Het fonds wordt aangewend voor de betaling van school- en studietoelagen aan leerlingen en studenten overeenkomstig het decreet van 8 juni 2007 betreffende de studiefinanciering van de Vlaamse Gemeenschap.”.

AFDELING II

Hogescholen

Artikel 3

Aan artikel 190bis, §3, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, ingevoegd bij decreet van 4 april 2003, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid, 3°, worden de woorden “vanaf het begrotingsjaar 2006” vervangen door de woorden “voor de begrotingsjaren 2006 en 2007”;

2° aan het tweede lid wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“4° vanaf het begrotingsjaar 2008 bepaalt de Vlaamse Regering jaarlijks, binnen de beschikbare begrotingskredieten, het bedrag van de subsidie-enveloppes, met dien verstande dat dit bedrag niet lager kan zijn dan 6.000.000 euro.”;

3° er wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De bedragen, vermeld in het eerste lid en het tweede lid, 4°, worden jaarlijks aangepast op de wijze bepaald in artikel 184, §1.”.

Artikel 4

In artikel 209 van hetzelfde decreet wordt §3 vervangen door wat volgt:

“§3. In afwijking van §1 van dit artikel bedraagt het basisbedrag van de sociale toelage vanaf begrotingsjaar 2008 249,09 euro per financierbare student, waarbij telkens rekening gehouden wordt met het aantal financierbare studenten dat de hogeschool op 1 februari 2005 telde.

Vanaf begrotingsjaar 2009 wordt het basisbedrag per financierbare student geïndexeerd aan de hand van de volgende indexformule:

$$I = 0,50 \times (L1/L0) + 0,50 \times (C1/C0).$$

I: de indexformule.

L1/L0: de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het desbetreffende begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van begrotingsjaar 2008.

C1/C0: de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijsen op het einde van het desbetreffende begrotingsjaar en de index van de consumptieprijsen op het einde van begrotingsjaar 2008.”.

AFDELING III

Universiteiten

Artikel 5

In artikel 140, §1, punt 2°, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, gewijzigd bij decreet van 30 juni 2006, worden de woorden “voor de jaren 2002, 2003, 2006 en 2007” vervangen door de woorden “voor de jaren 2002, 2003, 2006, 2007 en 2008”.

AFDELING IV

Nascholing

Artikel 6

In artikel 44 van het decreet van 16 april 1996 betreffende het mentorschap en de nascholing in Vlaanderen wordt §1 vervangen door wat volgt:

“§1. De Vlaamse Regering stelt volgens de hiernavolgende tabel vanaf 2006 elk jaar middelen in duizend euro ter beschikking voor de nascholing:

	2006	2007	2008
Scholen basisonderwijs	4384	4384	4384
Aanvulling directeurs scholen basisonderwijs			190
Scholen secundair onderwijs	6190	6190	6190
Aanvulling directeurs scholen secundair onderwijs			79
Centra voor volwassenenonderwijs			489
Aanvulling directeurs centra voor volwassenenonderwijs			13
Scholen voor deeltijds kunstonderwijs			295
Aanvulling directeurs scholen voor deeltijds kunstonderwijs			12
Centra voor leerlingenbegeleiding			211
Aanvulling directeurs centra voor leerlingenbegeleiding			6
Gemeenschapsonderwijs en representatieve verenigingen van inrichtende machten	1547	2057	2057
Overheid		1500	1500
Directeurs			490

”.

AFDELING V

Hogere Zeevaartschool

Artikel 7

Aan artikel 30 van het decreet van 9 juni 1998 betreffende de Hogere Zeevaartschool wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Vanaf het begrotingsjaar 2008 wordt het bedrag van de dotatie vastgesteld op 1.199.000 euro. Dit bedrag wordt jaarlijks aangepast aan de verhouding tussen de geraamde gezondheidsindex van de maand december van het betrokken begrotingsjaar en de gezondheidsindex van de maand december van het begrotingsjaar 2007.”.

AFDELING VI

Bijkomende academiseringsmiddelen

Artikel 8

Aan artikel VI.9ter van het decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, ingevoegd bij decreet van 22 december 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in §1, eerste lid, worden de woorden “de begrotingsjaren 2006 en 2007” vervangen door de woorden “de begrotingsjaren 2006, 2007 en 2008”;
- 2° in §1, tweede lid, worden de woorden “het begrotingsjaar 2007” vervangen door de woorden “de begrotingsjaren 2007 en 2008”;
- 3° in §2 worden de woorden “in 2006 en in 2007” vervangen door de woorden “in 2006, in 2007 en in 2008”.

Artikel 9

In artikel VI.10, derde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij decreet van 22 december 2006, worden de woorden “31 december 2007” vervangen door de woorden “31 december 2008”.

Artikel 10

In artikel 102, zevende streepje, van het decreet van 22 december 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007, worden de woorden “31 december 2007” vervangen door de woorden “31 december 2008”.

HOOFDSTUK III

Fiscaliteit

AFDELING I

Onroerende voorheffing

Artikel 11

Aan artikel 371 van het Wetboek van inkomstenbelastingen 1992 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Vanaf het aanslagjaar 2008 kan de in het eerste lid bepaalde termijn niet verstrijken voor 31 maart van het jaar volgend op het aanslagjaar wanneer met het bezwaarschrift de vermindering op grond van artikel 257, §2, 3° wordt ingeroepen.”.

AFDELING II

Verkeersbelasting

Artikel 12

Artikel 9, F, van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen wordt vervangen als volgt:

“De aanhangwagens en de opleggers waarvan de maximaal toegelaten massa 3500 kg niet overschrijdt en die uitsluitend getrokken worden door een personenauto, een auto voor dubbel gebruik, een minibuss, een ziekenauto, een motorfiets, een lichte vrachtauto, een kampeerauto, een autobus of een autocar zijn onderworpen aan een belasting van 49,68 euro.

De in het eerste lid genoemde aanhangwagens en opleggers waarvan de maximaal toegelaten massa 750 kg niet overschrijdt, zijn vrijgesteld van de belasting. Deze vrijstelling geldt enkel in zoverre de belastingschuldige geen vennootschap zoals bedoeld in de wet van 7 mei 1999 houdende het Wetboek van vennootschappen, noch een autonoom overheidsbedrijf, noch een vereniging zonder winstgevend doel met leasingactiviteiten is.”.

HOOFDSTUK IV

Leefmilieu

AFDELING I

Afvalstoffen

Artikel 13

Aan artikel 47, §1, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals herhaaldelijk gewijzigd, wordt de volgende bepaling toegevoegd:

“Het gebruik van volgende afvalstoffen in een productieproces wordt beschouwd als het inzetten van afvalstoffen als vervangingsgrondstof:

- afvalstoffen waarvan de onderste verbrandingswaarde, berekend op de bruto afvalstof, kleiner is dan 8 MJ/kg en die tegelijkertijd aan de volgende voorwaarden voldoen:
 - a) de minerale fractie van de afvalstof, uitgedrukt op droge stof, is groter dan of gelijk aan 35%;
 - b) van die minerale fractie bestaat 80% uit oxides of zouten van volgende hoofdcomponenten van cement: Ca, Si, Al en Fe;

- afvalstoffen die langs de ‘koude kant’ van een cementoven worden ingebracht, zijn te beschouwen als vervangingsgrondstof en zijn niet heffingsplichtig.”.

Artikel 14

Aan artikel 48, §2, 3°, van hetzelfde decreet, zoals herhaaldelijk gewijzigd, wordt na het voorlaatste lid de volgende bepaling toegevoegd:

“Voor het storten van recyclageresidu’s van de verwerking van beton, metselwerk- en ander steenpuin tot gekeurde granulaten, afkomstig van bedrijven die de gekeurde granulaten op de markt brengen, is $K = 0,04$ met ingang van het heffingsjaar 2008. De te storten restfractie moet kleiner zijn 1 gewichtsprocent. Dit percentage moet beschouwd worden ten opzichte van de totale productie van de gekeurde granulaten op jaarbasis in de daartoe vergunde inrichting. Wanneer de te storten restfractie het percentage van 1% overschrijdt, moet voor het overschrijdende deel het milieuheffingstarief toegepast worden waarbij $K=1$. Onder recyclageresidu’s van de verwerking van beton, metselwerk- en ander steenpuin wordt verstaan de residu’s die vrijkomen bij het breken van het puin en het zuiveren van de granulaten, met uitzondering van residu’s die voorafgaand aan het breken worden uitgesorteerd.”.

AFDELING II

Oppervlaktewateren

Artikel 15

In artikel 35ter van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging wordt in §2, c), ingevoegd bij decreet van 23 december 2005 en gewijzigd bij decreet van 22 december 2006, de zin “de heffingsplichtigen, bedoeld in artikel 35quater van deze wet, waarvan de inrichting niet gelegen is in de zuiveringszones A of B, zoals bedoeld in artikel 1.1.2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne” aangevuld met de zinsnede “of die na bekendmaking van het definitieve zoneringsplan, als vermeld in artikel 10 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 maart 2006 houdende de vaststelling van de regels voor de scheiding tussen de gemeentelijke en bovengemeentelijke saneringsverplichting en de vaststelling van de zoneringsplannen, gelegen zijn buiten het centrale gebied of buiten het collectief geoptimaliseerde buitengebied.”.

Artikel 16

In artikel 35ter van dezelfde wet wordt in §2, tweede lid, gewijzigd bij decreet van 23 december 2005 en 22 december 2006, de zin “Voor alle andere heffingsplichtigen wordt het eenheidstarief van de heffing vastgesteld op 25,7 euro” vervangen door de zin “Voor alle andere heffingsplichtigen wordt het eenheidstarief van de heffing vastgesteld op 29,1 euro”.

Artikel 17

In artikel 35ter van dezelfde wet wordt §5, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996 en gewijzigd bij de decreten van 19 december 1997, 18 mei 1999, 22 december 2000, 21 december 2001, 27 juni 2003 en 19 december 2003, vervangen door wat volgt:

“§5. Elke heffingsplichtige, vermeld in artikel 35quater, §1, wordt vrijgesteld van de verplichting tot betaling van de heffing vermeld in §1, als hij zelf op 1 januari van het heffingsjaar of op de datum van overlijden één van de volgende tegemoetkomingen geniet:

- 1° het gewaarborgd inkomen voor bejaarden volgens de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden of de inkomensgarantie voor ouderen volgens de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen;
- 2° het leefloon of levensminimum, toegekend door het OCMW met toepassing van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, respectievelijk van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun, verleend door de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn;
- 3° de inkomensvervangende tegemoetkoming voor personen met een handicap volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap;
- 4° de tegemoetkoming ‘hulp aan bejaarden’ volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap;
- 5° de integratietegemoetkoming voor personen met een handicap volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap.

De vrijstelling, vermeld in het eerste lid, geldt ook voor de heffingsplichtige vermeld in artikel 35quater, §1, met een gezinslid dat gedomicilieerd is op hetzelfde adres en dat op 1 januari van het heffingsjaar of op de datum van overlijden onder één van de categorieën vermeld in het eerste lid, valt.

Voor de toepassing van die vrijstelling worden personen die hun wettelijke domicilie hebben in een rust-, verplegings- of andere instelling en personen die in gemeenschappen, gericht op de verwezenlijking van religieuze of filosofische doelstellingen, hun wettelijke domicilie en levensmiddelen delen, niet beschouwd als leden van hetzelfde gezin.

De vrijstelling vermeld in het eerste lid wordt uitsluitend verleend voor de plaats van het watergebruik die tevens het wettelijke domicilie is van de heffingsplichtige.

De Maatschappij kan een heffingsplichtige automatisch vrijstellen op basis van de inlichtingen die worden ingewonnen bij de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid of bij de andere overheidsinstellingen die de rechten vermeld in het eerste lid toekennen. Als de vrijstelling vermeld in het eerste lid automatisch wordt toegekend, ontvangt de rechthebbende geen heffingsbiljet.

Voor heffingsplichtigen die een heffingsbiljet hebben gekregen, wordt de vrijstelling vermeld in het eerste lid enkel op schriftelijke aanvraag verleend. De aanvraag tot vrijstelling moet uiterlijk binnen drie maanden na de verzendingsdatum van het heffingsbiljet bij de Maatschappij worden ingediend.

Bij die aanvraag moet een van de volgende documenten gevoegd zijn:

- 1° een attest, uitgereikt door de Federale Overheidsdienst voor Pensioenen, waaruit blijkt dat de heffingsplichtige vermeld op het heffingsbiljet, of een gezinslid het gewaarborgd inkomen voor bejaarden of de inkomensgarantie voor ouderen genoten heeft;
- 2° een attest, uitgereikt door het OCMW, waaruit blijkt dat de heffingsplichtige vermeld op het heffingsbiljet of een gezinslid een door het OCMW toegekend leefloon of levensminimum genoten heeft;
- 3° een attest, uitgereikt door de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid, waaruit blijkt dat de heffingsplichtige vermeld op het heffingsbiljet of een gezinslid de inkomensvervangende tegemoetkoming voor per-

sonen met een handicap, de tegemoetkoming hulp aan bejaarden, of de integratietegemoetkoming voor personen met een handicap genoten heeft;

4° de afscheurstrook van het overeenkomstige heffingsbiljet.

Mits op 1 januari of op datum van overlijden voldaan is aan de bovenvermelde voorwaarden, is bedoelde vrijstelling van rechtswege verworven.”.

Artikel 18

In artikel 35ter van dezelfde wet ingevoegd bij het decreet van 25 juni 1992 en gewijzigd bij de decreten van 22 december 1993, 22 december 1995, 20 december 1996, 8 juli 1997, 19 december 1997, 18 mei 1999, 22 december 2000, 21 december 2001, 27 juni 2003, 19 december 2003, 24 december 2004, 23 december 2005 en 22 december 2006 wordt een §5bis ingevoegd, die luidt als volgt:

“§5bis. Als de heffing betrekking heeft op het waterverbruik van een of meer gezinnen die gedomicilieerd zijn op het adres van de heffingsplichtige en waarvan de heffingsplichtige geen deel uitmaakt, geldt in afwijking van §5 de volgende regeling: de in dat gebouw gedomicilieerde gezinnen, waarvan een gezinslid op 1 januari van het heffingsjaar of op de datum van overlijden tot een van de categorieën vermeld in §5, eerste lid behoort, komen in aanmerking voor een compensatie in hun aandeel in de heffing van hetzelfde heffingsjaar vermeld in §1, overeenkomstig de voorwaarden en de procedure/regeling vermeld in §6.”.

Artikel 19

In artikel 35ter van dezelfde wet wordt §6, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996 en gewijzigd bij de decreten van 8 juli 1997, 19 december 1997, 22 december 2000, 21 december 2001, 27 juni 2003 en 24 december 2004, vervangen door wat volgt:

“§6. Elke fysieke persoon die de vrijstelling, vermeld in §5, niet kan genieten maar wel de werkelijke gebruiker van het water is, en die op 1 januari van het heffingsjaar of op de datum van overlijden zelf een van de volgende tegemoetkomingen geniet, maakt aanspraak op een compensatie voor zijn aandeel of dat van zijn gezin in de heffing van hetzelfde heffingsjaar vermeld in §1:

- 1° het gewaarborgd inkomen voor bejaarden volgens de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden of de inkomensgarantie voor ouderen volgens de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen;
- 2° het leefloon of levensminimum, toegekend door het OCMW met toepassing van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijk integratie, respectievelijk van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun, verleend door de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn;
- 3° de inkomensvervangende tegemoetkoming voor personen met een handicap volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap;
- 4° de tegemoetkoming hulp aan bejaarden volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap;
- 5° de integratietegemoetkoming voor personen met een handicap volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap.

De compensatie wordt uitsluitend verleend voor de plaats van waterverbruik die tevens op 1 januari van het heffingsjaar het wettelijke domicilie is van de gebruiker.

Voor de toepassing van die compensatie worden personen die hun wettelijke domicilie hebben in een rust-, verplegings- of andere instelling en personen die in gemeenschappen, gericht op de verwezenlijking van religieuze of filosofische doelstellingen, hun wettelijke domicilie en levensmiddelen delen, niet beschouwd als leden van hetzelfde gezin.

Per gezin kan jaarlijks slechts één compensatie worden verleend die wordt uitbetaald aan de referentiepersoon van het gezin.

De Maatschappij kan de compensatie automatisch toekennen op basis van de inlichtingen die worden ingewonnen bij de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid of bij de andere overheidsinstellingen die de rechten vermeld in het eerste lid toekennen.

Als de compensatie niet automatisch wordt toegekend op basis van de voormelde inlichtingen, wordt de compensatie enkel op schriftelijke aanvraag verleend. De schriftelijke aanvraag tot compensatie moet uiterlijk binnen twaalf maanden na de verzendingsdatum van het heffingsbiljet bij de Maatschappij worden ingediend.

Bij die aanvraag moet één van de volgende documenten gevoegd zijn:

- 1° een attest, uitgereikt door de Federale Overheidsdienst voor Pensioenen, waaruit blijkt dat de betrokken fysieke persoon het gewaarborgd inkomen voor bejaarden of de inkomensgarantie voor ouderen genoten heeft;
- 2° een attest, uitgereikt door het OCMW, waaruit blijkt dat de betrokken fysieke persoon een door het OCMW toegekend leefloon of levensminimum genoten heeft;
- 3° een attest, uitgereikt door de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid, waaruit blijkt dat de betrokken fysieke persoon de inkomensvervangende tegemoetkoming voor personen met een handicap, de tegemoetkoming hulp aan bejaarden, of de integratietegemoetkoming voor personen met een handicap genoten heeft.

Het bedrag van de compensatie wordt als volgt bepaald:

$$P = M \times T \times Q \times 0,025,$$

waarbij:

- 1° P = de compensatie;
- 2° M = het aantal gedomicilieerden van het gezin van de compensatiegerechtigde op 1 januari van het heffingsjaar op het domicilieadres van de compensatiegerechtigde;
- 3° T = het eenheidstarief van de heffing vermeld in §1;
- 4° Q = 10m^3 voor elke gebruiker die op een tijdstip gedurende het jaar dat voorafgaat aan het heffingsjaar, water heeft afgenomen van een openbaar waterdistributienet, en waarbij het waterverbruik in het jaar dat voorafgaat aan het heffingsjaar, op basis van de facturatie door de openbare watervoorzieningsmaatschappij, minder dan 500m^3 bedraagt, en die tevens op een tijdstip gedurende dat jaar beschikte over een eigen waterwinning met een getotaliseerd nominaal pompvermogen van minder dan 5m^3 per uur;
= 30m^3 voor alle andere gebruikers.

De compensatie is niet van toepassing op de fysieke personen die in het jaar dat voorafgaat aan het heffingsjaar, in aanmerking komen voor een compensatie, als vermeld in artikel 16sexies, §2, §3, of §4 van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending, in de bovengemeentelijke bijdrage of de vergoeding, als vermeld in artikel 16bis, respectievelijk 16quinquies van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending.”.

Artikel 20

In artikel 35ter van dezelfde wet wordt §7, ingevoegd bij het decreet van 24 december 2004 en gewijzigd bij het decreet van 19 mei 2006, vervangen door wat volgt:

“§7. 1° elke heffingsplichtige, vermeld in artikel 35quater wordt vrijgesteld van de verplichting tot betaling van de heffing vermeld in §1, als het huishoudelijk afvalwater afkomstig van zijn woongegelegenheid gezuiverd werd in een private waterzuiveringsinstallatie in eigen beheer of gemeenschappelijk beheer, of, in een individuele waterzuiveringsinstallatie gebouwd of geëxploiteerd door de gemeente, gemeentebedrijf, intercommunale of intergemeentelijk samenwerkingsverband, exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk of een door de gemeente na publieke marktbevraging aangestelde entiteit.

Deze waterzuiveringinstallaties moeten voldoen aan de voorwaarden vermeld in 3°.

Deze vrijstelling wordt pro rato temporis berekend en wordt enkel verleend voor het deel van de heffing dat betrekking heeft op het afvalwater dat gezuiverd wordt in de private of individuele waterzuiveringsinstallaties;

2° elke heffingsplichtige, vermeld in artikel 35quinqües en artikel 35septies wordt vrijgesteld van de verplichting tot betaling van de heffing vermeld in §1, als het huishoudelijk afvalwater afkomstig van zijn woongegelegenheid gezuiverd werd in een private of individuele waterzuiveringsinstallatie vermeld in 1°.

Deze vrijstelling heeft enkel betrekking op het huishoudelijk afvalwater ressorterend onder sector 56 uit de bijlage bij deze wet. Deze vrijstelling kan maximaal 30 m³ per persoon, op 1 januari van het heffingsjaar gedomicilieerd in de bedoelde woongegelegenheid, bedragen.

De vrijstelling wordt pro rato temporis berekend en wordt enkel verleend voor het deel van de heffing dat betrekking heeft op het huishoudelijk afvalwater afkomstig van zijn woongegelegenheid ressorterend onder sector 56 uit de bijlage bij deze wet dat gezuiverd wordt in de private of individuele waterzuiveringsinstallaties vermeld in 1°.

De vrijstelling is niet van toepassing indien de heffingsplichtige of de werkelijke gebruiker van het water in het jaar dat voorafgaat aan het heffingsjaar, in aanmerking komt voor een compensatie, als vermeld in artikel 16sexies, §2, §3 of §4, van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending, in de bovengemeentelijke bijdrage of de vergoeding, als vermeld in artikel 16bis, respectievelijk 16quinqües van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending;

3° de waterzuiveringsinstallaties vermeld in 1° moeten voldoen aan de volgende voorwaarden:

- a) in zoverre het gaat om een overeenkomstig titel I van het Vlarems als hinderlijk ingedeelde inrichting, moet de exploitatie gemeld en/of vergund zijn overeenkomstig de voorschriften van titel I van het Vlarems;
- b) gebouwd zijn en geëxploiteerd worden volgens een code van goede praktijk, overeenkomstig de voorschriften van titel II van het Vlarems;

4° de vrijstelling geldt niet voor waterzuiveringsinstallaties die werden aangelegd nadat de woongegelegenheid reeds aansluitbaar was op een rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI). De vrijstelling geldt maximaal vijf jaar nadat de woning aansluitbaar is op de riolering;

5° de heffingsplichtige die het huishoudelijk afvalwater afkomstig van zijn woongegelegenheid heeft gezuiverd in een private waterzuiveringsinstallatie vermeld in 1° en 2° en die bovenstaande vrijstelling wil genieten, moet, op straffe van verval van het recht van vrijstelling, uiterlijk binnen drie maanden vanaf de verzending van het heffingsbiljet, of ingeval de heffingsplichtige een aangifte indient, samen met de aangifte, een schriftelijke aanvraag indienen bij de Maatschappij met de volgende bijlagen:

- a) in zoverre het gaat om een overeenkomstig titel I van het Vlarem als hinderlijk ingedeelde inrichting een afschrift van de melding of lopende vergunning voor de exploitatie van de waterzuiveringsinstallatie;
- b) een attest uitgereikt door de burgemeester, waaruit blijkt dat de waterzuiveringsinstallatie is gebouwd en wordt geëxploiteerd volgens een code van goede praktijk, overeenkomstig de voorschriften van titel II van het Vlarem.

Het vermelde attest heeft in ieder geval een maximale geldigheidsduur van vijf jaar vanaf 1 januari van het jaar waarvoor de burgemeester het attest heeft uitgereikt, tenzij de Maatschappij beschikt over gegevens waaruit blijkt dat de waterzuiveringsinfrastructuur tijdens deze periode niet wordt uitgebaat volgens een code van goede praktijk, overeenkomstig de voorschriften van titel II van het Vlarem, of gewijzigd werd. Indien aan de Maatschappij een attest wordt bezorgd als vermeld in het eerste lid, b, kan de Maatschappij de heffingsplichtige automatisch vrijstellen van heffing zonder dat de heffingsplichtige een schriftelijke aanvraag indient. In voorkomend geval ontvangt de heffingsplichtige geen heffingsbiljet.

Voor heffingsplichtigen die gedurende de geldigheidstermijn van het attest een heffingsbiljet hebben gekregen, wordt de vrijstelling enkel op schriftelijke aanvraag verleend. Daarin mag worden verwezen naar het eerder ingediende attest;

- 6° de Maatschappij kan een heffingsplichtige die het huishoudelijk afvalwater afkomstig van zijn woongelegenheden heeft gezuiverd in een individuele waterzuiveringsinstallatie vermeld in 1° en 2° automatisch vrijstellen op basis van de inlichtingen ingewonnen bij de gemeenten of, als de installatie gebouwd of beheerd wordt door de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk, op basis van inlichtingen ingewonnen bij de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk. In geval de vrijstelling automatisch wordt toegekend ontvangt de rechthebbende geen heffingsbiljet.

Voor heffingsplichtigen die een heffingsbiljet hebben gekregen, wordt de bovenvermelde vrijstelling enkel op schriftelijke aanvraag verleend. De heffingsplichtigen vermeld in artikel 35quinquies en 35septies, met uitzondering van deze uitsluitend ressorterend onder de sector 56 van de bijlage bij deze wet, moeten hun aanvraag bij hun aangifte voegen. Alle andere heffingsplichtigen moeten hun aanvraag uiterlijk binnen drie maanden na de verzendingsdatum van het heffingsbiljet bij de Maatschappij indienen.

Bij de aanvraag moet een attest uitgereikt door de burgemeester worden gevoegd, of, als de installatie gebouwd of beheerd wordt door de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk, een attest uitgereikt door de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk waaruit de regelmatige aansluiting van de heffingsplichtige op de individuele waterzuiveringsinstallatie blijkt;

- 7° in afwijking van 5° en 6° kan een vrijstelling van de heffing worden toegekend aan de heffingsplichtigen waarvan de woongelegenheden met een gecertificeerde waterzuiveringsinstallatie is uitgerust en onderhouden volgens de door de Vlaamse Regering vastgestelde regels.”.

Artikel 21

In artikel 35ter van dezelfde wet worden in §8, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2003, en gewijzigd bij de decreten van 24 december 2004 en 19 mei 2006, de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° de woorden “een voor eensluidend verklaard afschrift van de melding of lopende vergunning” worden vervangen door de woorden “een afschrift van de melding of lopende vergunning”;
- 2° de woorden “Het bedoelde attest heeft een geldigheidsduur van 5 jaar vanaf 1 januari van het jaar waarin de burgemeester het attest afleverde” worden vervangen door de woorden “Het vermelde attest heeft een maximale geldigheidsduur van vijf jaar vanaf 1 januari van het jaar waarvoor de burgemeester het attest heeft uitgereikt”.

Artikel 22

In artikel 35ter van dezelfde wet wordt §9, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2003 en gewijzigd bij het decreet van 24 december 2004, vervangen door wat volgt:

“§9. De persoon vermeld in §5bis en §6 kan de compensatie vermeld in §5bis en §6 niet verkrijgen voor zijn aandeel van het waterverbruik waarvan de heffingsplichtige vermeld in §§5 en 7 of de instelling vermeld in §8 werd vrijgesteld.”

Artikel 23

Artikel 35vicies van dezelfde wet, gewijzigd bij decreet van 22 december 2006, wordt vervangen door wat volgt:

“§1. Het bedrag van de heffing, zoals bepaald in artikel 35ter, wordt voor de sectoren 45.a, 45.b, 45.c, 45.d, 51.a en 51.b, zoals omschreven in de bijlage bij deze wet, vermenigvuldigd met volgende coëfficiënten:

- 0,7 voor het heffingsjaar 2003;
- 0,775 voor het heffingsjaar 2004;
- 0,850 voor het heffingsjaar 2005 en volgende.

§2. Het bedrag van de heffing, zoals bepaald in artikel 35ter, wordt voor de sectoren 57, zoals omschreven in de bijlage bij deze wet, vermenigvuldigd met volgende coëfficiënten:

- 0,957 voor het heffingsjaar 2006;
- 0,828 voor het heffingsjaar 2007;
- 0,720 voor het heffingsjaar 2008 en volgende.”.

AFDELING III

Water bestemd voor menselijke aanwending

Artikel 24

In artikel 2 van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending wordt punt 20°, ingevoegd bij decreet van 24 december 2004, vervangen door wat volgt:

“20° gemeentelijke saneringsverplichting: elke verplichting inzake collectieve sanering die op de gemeenten rust. Indien de gemeente, gemeentebedrijf, intercommunale of intergemeentelijk samenwerkingsverband, exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk of een door de gemeente na publieke marktbevraging aangestelde entiteit eveneens instaat voor de bouw of exploitatie van individuele waterzuiveringsinstallaties maakt ook deze individuele sanering een integraal onderdeel uit van de gemeentelijke saneringsverplichting;”.

Artikel 25

In artikel 2 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 24 december 2004, wordt een punt 24° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“24° gebruiker van een private waterwinning: de persoon die een private waterwinning voor water, bestemd voor menselijke aanwending, in gebruik heeft.”.

Artikel 26

In artikel 2 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 24 december 2004, wordt een punt 25° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“25° individuele sanering: alle installaties, met inbegrip van de leidingen die hiermee rechtstreeks in verbinding staan en die de verbinding maken tussen de installatie en het eigendom van de abonnee of gebruiker van een private waterwinning, waar uitsluitend huishoudelijk afvalwater afkomstig van één of meerdere woongelegenheden gezuiverd wordt en die de gemeente, gemeentebedrijf, intercommunale of intergemeentelijk samenwerkingsverband, exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk of een door de gemeente na publieke marktbevraging aangestelde entiteit heeft gebouwd of exploiteert;”.

Artikel 27

In artikel 2 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 24 december 2004, wordt een punt 26° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“26° collectieve sanering: de sanering op gemeentelijk vlak uitgezonderd de individuele sanering.”.

Artikel 28

In artikel 3, §3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 24 december 2004 en 23 december 2005, worden na de woorden “artikel 16quinquies,” de woorden “artikel 16sexies,” ingevoegd.

Artikel 29

In artikel 16bis van hetzelfde decreet wordt §3, ingevoegd bij het decreet van 24 december 2004 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2005 en 22 december 2006, vervangen door wat volgt:

“§3. De exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk bepaalt onder toezicht van de economische toezichthouder het tarief van de bijdrage in functie van de kosten die hij moet dragen om zijn saneringsverplichting op gemeentelijk en bovengemeentelijk vlak na te komen.

Het tarief van de bijdrage voor de collectieve sanering op gemeentelijke vlak mag ten opzichte van het tarief van de bijdrage voor de sanering op bovengemeentelijk vlak maximaal:

- 1,5 keer hoger zijn voor het water verbruikt in 2005 en 2006;
- 1,4 keer hoger voor het water verbruikt in 2007;
- 1,3 keer hoger voor het water verbruikt in 2008.

Het tarief van de bijdrage voor de individuele sanering op gemeentelijk vlak mag ten opzichte van het tarief van de bijdrage voor de sanering op bovengemeentelijk vlak maximaal 2,3 keer hoger zijn voor het water verbruikt in 2007.

Bij het bepalen van de bovengemeentelijke en gemeentelijke bijdrage in de kosten voor de collectieve sanering en de gemeentelijke bijdrage in de kosten voor de individuele sanering wordt minstens rekening gehouden met de volgende elementen:

- 1° de vervuiling die de abonnee veroorzaakt, conform het ‘de vervuiler betaalt-beginsel’;
- 2° de collectieve respectievelijk individuele saneringskost per m³ water;
- 3° een aandeel van de niet-inbare bijdragen;
- 4° een aandeel voor de door de gemeente respectievelijk het Vlaamse Gewest opgelegde vrijstellingen of sociale correcties;
- 5° de door de gemeente respectievelijk het Vlaamse Gewest toegekende tussenkomst in de financiering;
- 6° het aandeel van de kosten veroorzaakt door het lozen van water niet afkomstig van een openbaar waterdistributienetwerk.

De economische toezichthouder kan om economische, ecologische en sociale redenen beperkingen opleggen inzake de bijdrage die aan de abonnees worden aangerekend. De Vlaamse Regering kan daartoe de voorwaarden bepalen.”.

Artikel 30

In artikel 16ter van hetzelfde decreet, wordt §3, ingevoegd bij het decreet van 24 december 2004, opgeheven.

Artikel 31

Artikel 16quater van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 24 december 2004, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 16quater

De tarieven van de bijdragen voor de gemeentelijke saneringsverplichting vermeld in artikel 16bis, §3, maken deel uit van de overeenkomsten vermeld in artikel 6bis, § 3.”.

Artikel 32

In artikel 16quinquies van hetzelfde decreet worden §§1 en 2, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2005, vervangen door wat volgt:

“§1. De exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk kan een vergoeding aanrekenen aan de gebruiker van een private waterwinning als bijdrage in de kosten voor de sanering van het uit de private waterwinning afkomstige afvalwater.

De bepalingen van artikel 16bis, §§3 en 4, artikel 16ter, 16sexies en 25 zijn van overeenkomstige toepassing op de vergoeding, vermeld in het eerste lid.

§2. Als een vergoeding als vermeld in §1 wordt aangerekend voor de bovengemeentelijke sanering, wordt het bedrag ervan bepaald overeenkomstig artikel 16ter, met dien verstande dat Q in dat geval gelijk is aan het aantal m³ water opgenomen via de private waterwinning. Het water opgenomen via de private waterwinning, wordt bepaald conform artikel 35quater, §1, 2°, artikel 35quater, §1, 3°, artikel 35quinquies, §12, of artikel 35septies, §2, van de wet van 26 maart 1971.”.

Artikel 33

In artikel 16quinquies van hetzelfde decreet wordt §3, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2005, vervangen als volgt:

“§3. De tarieven van de vergoeding voor de gemeentelijke saneringsverplichting vermeld in §1, maken deel uit van de overeenkomsten bedoeld in artikel 6bis, §3.”.

Artikel 34

In artikel 16quinquies van hetzelfde decreet wordt §4, eerste lid, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2005, als volgt aangevuld:

“Na bekendmaking van het definitieve zoneringsplan, als vermeld in artikel 10 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 maart 2006 houdende vaststelling van de regels voor de scheiding tussen de gemeentelijke en bovengemeentelijke saneringsverplichting en de vaststelling van de zoneringsplannen, worden wooninrichtingen gelegen in het centrale gebied of het collectief geoptimaliseerde buitengebied onweerlegbaar vermoed te zijn aangesloten op de bovengemeentelijke saneringsinfrastructuur.”.

Artikel 35

In artikel 16quinquies van hetzelfde decreet wordt §4, tweede lid, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2005, als volgt aangevuld:

“Na bekendmaking van het definitieve zoneringsplan, als vermeld in artikel 10 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 maart 2006 houdende vaststelling van de regels voor de scheiding tussen de gemeentelijke en bovengemeentelijke saneringsverplichting en de vaststelling van de zoneringsplannen, worden wooninrichtingen gelegen in het centrale gebied of het collectief geoptimaliseerde buitengebied onweerlegbaar vermoed te zijn aangesloten op de gemeentelijke collectieve saneringsinfrastructuur.”.

Artikel 36

In hoofdstuk V van hetzelfde decreet gewijzigd bij de decreten van 24 december 2004 en 23 december 2005 wordt een afdeling VI, bestaande uit artikel 16sexies, ingevoegd, die luidt als volgt:

“AFDELING VI

Vrijstelling en compensatie

Artikel 16sexies

§1. De abonnee, respectievelijk de gebruiker van een private waterwinning als vermeld in artikel 35quater, §1, van de wet van 26 maart 1971, wordt door de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk vrijgesteld

van de betaling van de bijdrage, respectievelijk de vergoeding voor de bovengemeentelijke saneringsverplichting, vermeld in artikel 16bis, respectievelijk 16quinquies, als hij zelf op 1 januari van een kalenderjaar één van de volgende tegemoetkomingen geniet:

- 1° het gewaarborgd inkomen voor bejaarden volgens de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden of de inkomensgarantie voor ouderen volgens de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen;
- 2° het leefloon of levensminimum, toegekend door het OCMW met toepassing van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijk integratie, respectievelijk van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun, verleend door de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn;
- 3° de inkomensvervangende tegemoetkoming voor personen met een handicap volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap;
- 4° de tegemoetkoming hulp aan bejaarden volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap;
- 5° de integratietegemoetkoming voor personen met een handicap volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap.

De vrijstelling als vermeld in het eerste lid geldt ook voor de abonnee en de gebruiker van een private waterwinning als vermeld in artikel 35quater, §1, van de wet van 26 maart 1971, met een gezinslid, gedomicilieerd op hetzelfde adres, dat op 1 januari van het kalenderjaar onder een van de categorieën, vermeld in het eerste lid, valt. Voor de toepassing van de vrijstelling worden personen die hun wettelijke domicilie hebben in een rust-, verplegings- of andere instelling en personen die in gemeenschappen, gericht op de verwezenlijking van religieuze of filosofische doelstellingen, hun wettelijke domicilie en levensmiddelen delen, niet beschouwd als leden van hetzelfde gezin.

De vrijstelling wordt pro rata temporis toegekend op het verbruik van hetzelfde kalenderjaar en wordt uitsluitend verleend voor het verbruik op het wettelijke domicilie van de vrijstellingsgerechtigde, vermeld in het eerste of tweede lid.

De exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk kent aan de vrijstellingsgerechtigde, vermeld in het eerste of het tweede lid, automatisch een vrijstelling toe op grond van de inlichtingen die worden ingewonnen bij de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid of bij andere overheidsinstellingen die de rechten vermeld in het eerste lid, toekennen.

Als de vrijstelling niet automatisch wordt toegekend op basis van de vermelde inlichtingen, wordt de vrijstelling enkel op schriftelijke aanvraag verleend. Bij die schriftelijke aanvraag tot vrijstelling moet één van de volgende documenten gevoegd worden:

- 1° een attest, uitgereikt door de Rijksdienst voor Pensioenen, waaruit blijkt dat de vrijstellingsgerechtigde vermeld in het eerste of het tweede lid, het gewaarborgd inkomen voor bejaarden of de inkomensgarantie voor ouderen genoten heeft;
- 2° een attest, uitgereikt door het OCMW, waaruit blijkt dat de vrijstellingsgerechtigde vermeld in het eerste of het tweede lid, een door het OCMW toegekend leefloon of levensminimum genoten heeft;
- 3° een attest, uitgereikt door de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid, waaruit blijkt dat de vrijstellingsgerechtigde vermeld in het eerste of tweede lid, de inkomensvervangende tegemoetkoming voor personen met een handicap, de tegemoetkoming hulp aan bejaarden of de integratietegemoetkoming voor personen met een handicap genoten heeft.

De schriftelijke aanvraag tot vrijstelling moet op straffe van verval van het recht op vrijstelling, uiterlijk op 31 december van hetzelfde kalenderjaar waarop het bijgevoegde attest betrekking heeft, bij de exploitant van het openbaar waterdistributienetwerk worden ingediend.

§2. Als in een gebouw minstens één gezin is gedomicilieerd, aan wie de bijdrage of de vergoeding voor de bovengemeentelijke saneringsverplichting, vermeld in artikel 16bis en 16quinquies, niet rechtstreeks door de exploitant van het openbaar waterdistributienetwerk wordt aangerekend, geldt in afwijking van §1 de volgende regeling: de exploitant van het openbaar waterdistributienetwerk verleent aan elk in dat gebouw gedomicilieerd gezin, waarvan een gezinslid op 1 januari van het kalenderjaar tot een van de categorieën vermeld in §1, eerste lid, behoort, een compensatie voor hun aandeel in de bijdrage of vergoeding voor de bovengemeentelijke saneringsverplichting overeenkomstig de voorwaarden en de procedure/regeling vermeld in §3.

§3. Elke gebruiker die de vrijstelling, vermeld in §1 niet kan genieten, maakt aanspraak op een compensatie voor zijn aandeel of dat van zijn gezin in de bijdrage of de vergoeding voor de bovengemeentelijke saneringsverplichting, vermeld in artikel 16bis en 16quinquies, voor hetzelfde kalenderjaar als hij zelf op 1 januari van een kalenderjaar een van de volgende tegemoetkomingen geniet:

- 1° het gewaarborgd inkomen voor bejaarden volgens de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden of de inkomensgarantie voor ouderen volgens de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen;
- 2° het leefloon of levensminimum, toegekend door het OCMW met toepassing van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijk integratie, respectievelijk van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun, verleend door de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn;
- 3° de inkomensvervangende tegemoetkoming voor personen met een handicap volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap;
- 4° de tegemoetkoming hulp aan bejaarden volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap;
- 5° de integratietegemoetkoming voor personen met een handicap volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap.

De compensatie wordt uitsluitend verleend voor het verbruik op het wettelijke domicilie van de gebruiker op 1 januari van hetzelfde kalenderjaar. Per gezin kan jaarlijks slechts één compensatie worden verleend, die wordt uitbetaald aan de referentiepersoon van het gezin. Voor de toepassing van die compensatie worden personen die hun wettelijke domicilie hebben in een rust-, verplegings- of andere instelling en personen die in gemeenschappen, gericht op de verwezenlijking van religieuze of filosofische doelstellingen, hun wettelijke domicilie en levensmiddelen delen, niet beschouwd als leden van hetzelfde gezin.

De exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk kent aan de compensatiegerechtigde, vermeld in het eerste lid, automatisch een compensatie toe op basis van de inlichtingen die worden ingewonnen bij de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid of bij de andere overheidsinstellingen die de rechten vermeld in het eerste lid toekennen als de compensatiegerechtigde, vermeld in het eerste lid, de nodige inlichtingen aan de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk bezorgt uiterlijk op 31 december van het kalenderjaar waarin die laatste de inlichtingen bij hem heeft opgevraagd.

Als de compensatie niet automatisch wordt toegekend op basis van de vermelde inlichtingen, wordt de compensatie enkel op schriftelijke aanvraag verleend. Bij die schriftelijke aanvraag tot compensatie moet een van de volgende documenten gevoegd zijn:

- 1° een attest, uitgereikt door de Rijksdienst voor Pensioenen, waaruit blijkt dat de tegemoetkomingsgerechtigde vermeld in het eerste lid, het gewaarborgd inkomen voor bejaarden of de inkomensgarantie voor ouderen genoten heeft;

- 2° een attest, uitgereikt door het OCMW, waaruit blijkt dat de tegemoetkomingsgerechtigde vermeld in het eerste lid, een door het OCMW toegekend leefloon of levensminimum genoten heeft;
- 3° een attest, uitgereikt door de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid, waaruit blijkt dat de tegemoetkomingsgerechtigde vermeld in het eerste lid, de inkomensvervangende tegemoetkoming voor personen met een handicap, de tegemoetkoming hulp aan bejaarden of de integratietegemoetkoming voor personen met een handicap genoten heeft.

De schriftelijke aanvraag tot compensatie moet op straffe van verval van het recht op compensatie, uiterlijk op 31 december van het kalenderjaar waarop het bijgevoegde attest betrekking heeft, ingediend worden bij de exploitant van het openbaar waterdistributienetwerk van het verzorgingsgebied waar het desbetreffende gebouw ligt.

Het bedrag van de compensatie wordt als volgt bepaald:

$$T = M \times 0,75 \times P,$$

waarbij:

- 1° T = de compensatie;
- 2° M = het aantal gedomicilieerden van het gezin van de compensatiegerechtigde op 1 januari van het kalenderjaar op het domicilieadres van de compensatiegerechtigde;
- 3° P = de prijs per vervuilingseenheid als vermeld in artikel 16ter, §1.

De in het eerste lid vermelde gebruiker heeft geen recht op vermelde compensatie als zijn verbruik werd of kan worden vrijgesteld van betaling van de bijdrage of de vergoeding voor de bovengemeentelijke saneringsverplichting overeenkomstig §1.

§4. De abonnee, respectievelijk de gebruiker van een private waterwinning, vermeld in artikel 35quater, §1, van de wet van 26 maart 1971 die al het huishoudelijk afvalwater afkomstig van zijn woongelegenheid heeft gezuiverd in een private waterzuiveringsinstallatie in eigen beheer of in gemeenschappelijk beheer, of, in een individuele waterzuiveringsinstallatie gebouwd of geëxploiteerd door de gemeente, gemeentebedrijf, intercommunale of intergemeentelijk samenwerkingsverband, exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk of een door de gemeente na publieke marktbevraging aangestelde entiteit en die aan de voorwaarden vermeld in het derde lid voldoet, wordt door de exploitant van het openbaar waterdistributienetwerk vrijgesteld van betaling van de bijdrage of de vergoeding voor de bovengemeentelijke saneringsverplichting vermeld in respectievelijk artikel 16bis en 16quinquies.

Elke gebruiker die al het huishoudelijk afvalwater afkomstig van zijn woongelegenheid heeft gezuiverd op de wijze als vermeld in het eerste lid, en die niet kan genieten van de vrijstelling bepaald in het eerste lid, heeft recht op een compensatie in zijn aandeel in de bijdrage en/of de vergoeding voor de bovengemeentelijke saneringsverplichting vermeld in respectievelijk artikel 16bis en 16quinquies volgens de voorwaarden vermeld in §3, tweede lid, en die berekend wordt zoals bepaald in §3, vijfde lid.

De waterzuiveringsinstallaties moeten cumulatief voldoen aan de volgende voorwaarden:

- in zoverre het gaat om een overeenkomstig bijlage 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het reglement betreffende de milieuvergunning als hinderlijk ingedeelde inrichting, moet de exploitatie gemeld en/of vergund zijn overeenkomstig de voorschriften van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en voormeld besluit;

- gebouwd zijn en geëxploiteerd worden volgens een code van goede praktijk, overeenkomstig de voorschriften van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne.

De vrijstelling vermeld in het eerste lid of de compensatie vermeld in het tweede lid kan eveneens worden toegekend aan de abonnee of de gebruiker van een private waterwinning waarvan de woongelegenheid met een gecertificeerde waterzuiveringsinstallatie is uitgerust en onderhouden volgens de door de Vlaamse Regering vastgestelde regels.

De vrijstelling respectievelijk de compensatie geldt niet voor waterzuiveringsinstallaties die werden aangelegd nadat de woongelegenheid reeds aansluitbaar was op een rioolwaterzuiveringsinstallatie. De vrijstelling geldt maximaal vijf jaar nadat de woning aansluitbaar is op de riolering.

Als de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk instaat voor de bouw of exploitatie van de individuele waterzuiveringsinstallaties kent de exploitant automatisch de vrijstelling, vermeld in het eerste lid, of de compensatie, vermeld in het tweede lid toe voor zover de installatie voldoet aan de voorwaarden vermeld in het derde lid.

In alle overige gevallen dient de vrijstellingsgerechtigde, respectievelijk de compensatiegerechtigde die de vrijstelling, respectievelijk de compensatie vermeld in deze paragraaf wil genieten, een schriftelijke aanvraag in. Bij die aanvraag moeten volgende documenten gevoegd zijn:

- 1° in zoverre het gaat om een overeenkomstig bijlage 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het reglement betreffende de milieuvergunning als hinderlijk ingedeelde inrichting, een afschrift van de melding of lopende vergunning voor de exploitatie van de waterzuiveringsinstallatie;
- 2° een attest uitgereikt door de burgemeester waaruit blijkt dat de zuiveringsinstallatie is gebouwd en wordt geëxploiteerd volgens een code van goede praktijk, overeenkomstig de voorschriften van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne.

Het bedoelde attest heeft in ieder geval een maximale geldigheidsduur van vijf jaar vanaf 1 januari van het jaar waarvoor de burgemeester het attest heeft uitgereikt, tenzij de exploitant van het openbaar waterdistributienetwerk beschikt over gegevens waaruit blijkt dat de waterzuiveringsinstallatie tijdens deze periode niet wordt uitgebaat volgens een code van goede praktijk, overeenkomstig de voorschriften van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, of substantieel werd gewijzigd.

De schriftelijke aanvraag moet op straffe van verval van het recht op vrijstelling, respectievelijk compensatie binnen de twaalf maand na aanrekening van de bovengemeentelijke bijdrage of vergoeding door de exploitant van het openbaar waterdistributienetwerk bij de exploitant worden ingediend.

De vrijstelling, respectievelijk de compensatie wordt pro rata temporis toegekend op het verbruik vanaf de datum van ingebruikname van de waterzuiveringsinstallatie.

De compensatiegerechtigden vermeld in §§2 en 3 hebben geen recht op de compensatie vermeld in §3 als hun verbruik werd of kan worden vrijgesteld van betaling van de bijdrage of de vergoeding voor de bovengemeentelijke saneringsverplichting, of als zij al een tegemoetkoming in de bijdrage of de vergoeding voor de bovengemeentelijke saneringsverplichting genieten of kunnen genieten overeenkomstig deze paragraaf.

§5. Met betrekking tot de bijdrage en de vergoeding voor de bovengemeentelijke saneringsverplichting, vermeld in artikel 16bis en 16quinquies, kan de Vlaamse Regering een correctie bepalen, waarmee de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk rekening moet houden om economische of ecologische redenen. Die correc-

tie kan gaan van een vermindering tot een vrijstelling van de bijdrage van de abonnee of de vergoeding van de gebruiker van de private waterwinning. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden waaraan voldaan moet worden om in aanmerking te komen voor die correcties.”.

Artikel 37

Artikel 25 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 24 december 2004 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2005, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 25

Bij wijze van overgangsmaatregel en als dat nodig is, worden ter bepaling van de correcties vermeld in artikel 16sexies, §5, de correcties overgenomen, vermeld in artikel 35bis, §§4 tot en met 7, artikel 35ter, §§4 en 8, artikel 35quinquies, §§6 tot en met 10, en artikel 35sexies van de wet van 26 maart 1971, met dien verstande dat de woorden “de heffing”, “het heffingsbiljet”, “het heffingsjaar” en “de heffingsplichtige” vervangen worden door respectievelijk “de bijdrage of vergoeding”, “de waterfactuur”, “het facturatiejaar”, “de abonnee of gebruiker van een private waterwinning.”.

AFDELING IV

Watervang

Artikel 38

In artikel 83 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen, alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, gewijzigd door het decreet van 18 december 1992, het decreet van 22 december 1995, het decreet van 20 december 1996, het decreet van 19 december 1997, het decreet van 21 december 2001 en het decreet van 22 december 2006, wordt §2 vervangen door wat volgt:

“§2. Het bedrag verschuldigd voor het capteren van water wordt vastgesteld als volgt:

waterafname in m ³ /jaar :	EUR/m ³
1. voor de schijf van minder dan 1.000.000 m ³	0,043381
2. voor de schijf van 1.000.000 tot 9.999.999 m ³	0,025161
3. voor de schijf van 10.000.000 tot 99.999.999 m ³	0,013283
4. voor de schijf boven 99.999.999 m ³	0,002624

De captatie van minder dan 500 m³ per jaar is gratis.”.

Artikel 39

Artikel 84 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 84

De in artikel 83, §2, vermelde bedragen zijn gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer van consumentenprijzen en worden berekend aan de hand van de volgende formule:

$$\frac{\text{verschuldigd bedrag x nieuw indexcijfer}}{\text{basisindexcijfer}}$$

Het nieuwe indexcijfer is het indexcijfer van de consumptieprijzen van de maand december van het jaar dat voorafgaat aan het jaar waarop de heffing slaat.

Het basisindexcijfer is het indexcijfer van de consumptieprijzen van de maand december 1990.”.

AFDELING V

Bodem

Artikel 40

In artikel 162 van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in §2 worden de woorden “en een eindevaluatieonderzoek” vervangen door de woorden “, een eindevaluatieonderzoek, een verzoek tot toepassing van risicobeheer als vermeld in artikel 84, §2, eerste lid, een risicobeheersplan en opvolgingsrapporten als vermeld in artikel 88”;
- 2° in §9 worden in punt 2° de woorden “en het eindevaluatieonderzoek” vervangen door de woorden “, het eindevaluatieonderzoek, het risicobeheersplan en het opvolgingsrapport als vermeld in artikel 88”;
- 3° in §9 worden in punt 3° de woorden “bij het verzoek, vermeld in §2, of bij” ingevoegd voor de woorden “de aanvraag”;
- 4° in §9 wordt in punt 4° het woord “bij” ingevoegd voor de woorden “het beroep”.

Artikel 41

In artikel 163, §1, van hetzelfde decreet wordt tussen de woorden “vermeld in” en de woorden “§1 tot en met §8” de woorden “artikel 162,” ingevoegd.

AFDELING VI

Inkomsten OC-ANB en MINA-fonds

Artikel 42

In artikel 3, punt 4°, van het decreet van 23 januari 1991 tot oprichting van het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur als Gewestdienst met Afzonderlijk Beheer worden de woorden “landpacht, huren en andere gebruiksrechten,” geschrapt.

Artikel 43

In artikel 36 van het decreet van 19 mei 2006 houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en energie wordt een punt 4°bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“4°bis huurgelden, pachtgelden, inkomsten uit concessies en in het algemeen alle inkomsten uit gebruiksrechten op onroerende goederen die in beheer zijn van het agentschap”.

HOOFDSTUK V

Vlaams Stedenfonds

Artikel 44

In artikel 5 van het decreet van 13 december 2002 tot vaststelling van de regels inzake de werking en de verdeling van het Vlaams Stedenfonds wordt §1 vervangen door wat volgt:

“§1. Jaarlijks wordt voor het Stedenfonds in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap een vastleggingskrediet ingeschreven, waarvan het bedrag minstens gelijk is aan het vastleggingskrediet van het vorige jaar, aangepast met een evolutiepercentage. Bij de vastlegging van dat bedrag wordt geen rekening gehouden met de verhoging, bedoeld in artikel 8, §5.”.

Artikel 45

Artikel 7 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 7

Van het vastleggingskrediet, verminderd met de voorafname voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC), wordt jaarlijks een bedrag van 700.000 euro vooraf genomen voor vorming, sensibilisering en communicatie. Die voorafname wordt ingeschreven in op een aparte basisallocatie in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap (libellé Communicatie stedenbeleid).”.

HOOFDSTUK VI

Vlaams Gemeentefonds

Artikel 46

In het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds, wordt een hoofdstuk IIIbis, bestaande uit artikel 19bis tot en met 19quinquies, ingevoegd, dat luidt als volgt:

“HOOFDSTUK IIIbis –

BIJZONDERE BEPALINGEN INZAKE DE VASTSTELLING EN VERDELING VAN DE AANVULLENDE DOTATIE TER COMPENSATIE VAN DE AFSCHAFFING VAN DE ELIATAKS

Artikel 19bis

§1. Vanaf het begrotingsjaar 2008 wordt op de begroting van het Vlaamse Gewest een aanvullende dotatie aan het Vlaams Gemeentefonds ingeschreven. De aanvullende dotatie bedraagt 83.000.000 euro in het jaar 2008 en wordt vanaf het begrotingsjaar 2009 jaarlijks aangepast aan de inflatie.

§2. De berekende aanvullende dotatie wordt afgerond op het hogere duizendtal.

Artikel 19ter

§1. De aanvullende dotatie aan het Vlaams Gemeentefonds waarvan sprake in artikel 19bis, wordt onder de gemeenten van het Vlaamse Gewest verdeeld volgens dezelfde procentuele verhouding als de verdeling onder de gemeenten van het bedrag voor het jaar 2006 van de federale bijdrage tot compensatie van de inkomstendering van de gemeenten ingevolge de liberalisering van de elektriciteitsmarkt, ingesteld door artikel 22bis van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt.

§2. De Vlaamse Regering stelt de in §1 van dit artikel bedoelde procentuele verhouding voor elke gemeente vast.

Artikel 19quater

De gemeentelijke aandelen in de aanvullende dotatie waarvan sprake in artikel 19bis en berekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 19ter, worden voor het volledige bedrag aan de gemeenten betaald op het einde van de eerste maand van het tweede kwartaal.

Artikel 19quinquies

De bepalingen vermeld in de artikelen 6 tot en met 15 van dit decreet zijn niet van toepassing op de aanvullende dotatie, bedoeld in artikel 19bis van dit decreet.”.

Artikel 47

In artikel 22 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §4 wordt “31 oktober 2007” vervangen door “30 september 2008”;

2° in §5 wordt het jaartal “2008” vervangen door het jaartal “2009”;

3° in §6 wordt het jaartal “2007” vervangen door het jaartal “2008”.

HOOFDSTUK VII

Ruimtelijk Structuurplan

Artikel 48

Aan artikel 23 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wordt een derde alinea toegevoegd, die luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering kan, binnen de perken van de begroting, subsidies verlenen aan provincies, gemeenten, verenigingen van gemeenten, openbare instellingen en aan private rechtspersonen die betrokken zijn bij een samenwerkingsverband voor het opzetten en realiseren van een strategisch project in uitvoering van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen, als tegemoetkoming in de kosten voor de coördinatie van het betreffende project.”.

HOOFDSTUK VIII

Afgeschreven goederen

Artikel 49

Onverminderd de toepassing van bijzondere decreetsbepalingen, wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om:

1° lichamelijke roerende goederen, die haar diensten toebehoren en buiten gebruik zijn gesteld, bij wijze van handgift af te staan aan onderwijsinstellingen, verenigingen zonder winstoogmerk of stichtingen, onder de voorwaarden door haar bepaald.

Bij de verdeling van een gift over verschillende onderwijsinstellingen wordt rekening gehouden met het aantal instellingen en het aantal personeelsleden;

2° afgedankte toestellen of apparaten af te staan aan verkopers om te voldoen aan hun wettelijke terugnameplicht bij aankoop van gelijkaardige toestellen of apparaten waarop een Recupelbijdrage wordt aangerekend.

HOOFDSTUK IX

CultuurInvest

Artikel 50

De Vlaamse Regering wordt ertoe gemachtigd om door middel van een samenwerkingsovereenkomst met de Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV nv) de werkelijke financieringskosten van het betrekken van strategische partners in de financiering van CultuurInvest die niet uit de door CultuurInvest behaalde rendementen kunnen vergoed worden ten laste te nemen.

Daarnaast wordt zij ertoe gemachtigd om een jaarlijkse beheersvergoeding toe te kennen.

HOOFDSTUK X

Vlaams Toekomstfonds

Artikel 51

Artikel 94 van het decreet van 22 december 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007 wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 94

In afwijking van artikel 10, §4, en artikel 39 van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003, wordt het hoofd van het departement van het beleidsdomein Financiën en Begroting met de algemene leiding, de werking en vertegenwoordiging van het Vlaams Toekomstfonds belast.

In afwijking van artikel 10, §4, wordt er tussen het hoofd van het Vlaams Toekomstfonds en de Vlaamse Regering geen beheersovereenkomst afgesloten.

De Vlaamse Regering regelt de werking van het Fonds.”.

HOOFDSTUK XI

Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap

Artikel 52

In artikel 6, 1°, van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap worden de woorden “, met uitsluiting van het subsidiëren of financieren van infrastructuur van erkende voorzieningen” vervangen door de woorden “, met inbegrip van de aanvullende financiering van infrastructuurprojecten door kapitaalssubsidies uit de aan het agentschap toebedeelde winstverdeling van de Nationale Loterij”.

HOOFDSTUK XII

Slotbepalingen

Artikel 53

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2008, met uitzondering van:

- afdeling II Oppervlaktewateren van hoofdstuk IV Leefmilieu, die in werking treedt vanaf het heffingsjaar 2008;
- hoofdstuk VI Vlaams Gemeentefonds, dat uitwerking heeft met ingang van 31 oktober 2007;
- hoofdstuk IX CultuurInvest, dat uitwerking heeft met ingang van 31 maart 2006;
- hoofdstuk X Vlaams Toekomstfonds, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2007;
- hoofdstuk XI Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2007.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

*De vice-minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Economie, Ondernemen,
Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,*

Fientje MOERMAN

De vice-minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming,

Frank VANDENBROUCKE

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening,

Dirk VAN MECHELEN

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel,

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering,

Marino KEULEN

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen,

Kathleen VAN BREMPT

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Steven VANACKERE

De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur,

Hilde CREVITS

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

SG

KONINKRIJK BELGIË
-----ADVIES 43.641/1/3
VAN 4 OKTOBER 2007VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste en derde kamer, op 1 oktober 2007 door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening verzocht hem, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2008", heeft het volgende advies gegeven:

CDC

43.641/1/3

Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling als volgt gemotiveerd:

"De hoogdringendheid wordt ingegeven door het feit dat het voorontwerp van decreet tegen 31 oktober 2007 bij het Vlaams Parlement moet worden ingediend".

*

* *

Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond⁽¹⁾, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

* *

VORMVEREISTEN

Blijkens de stukken gevoegd bij de adviesaanvraag heeft de Vlaamse Regering op 28 september 2007 beslist de Vlaamse minister, bevoegd voor de financiën en de begroting, te gelasten over het voorliggende ontwerp het advies te vragen van respectievelijk de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (Serv), de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (Minaraad), de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor), de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid (VRWB) en de Raad voor Cultuur, met verzoek om spoedbehandeling.

⁽¹⁾ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

CDC

43.641/1/3

Die adviezen blijken nog niet te zijn gegeven.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van de voornoemde adviezen nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, nog aan de afdeling wetgeving worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Hoofdstuk III - Fiscaliteit

Afdeling II - Verkeersbelasting

Artikel 12

1. Artikel 1*bis* van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten luidt:

"De uitwisseling van informatie in het kader van de uitoefening van de fiscale bevoegdheden van de gewesten bedoeld in deze wet en van de federale overheid wordt geregeld bij een samenwerkingsakkoord zoals bedoeld in artikel 92*bis*, § 3, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen".

Artikel 5, § 3, laatste lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 luidt:

"Zolang de federale overheid de dienst van de in artikel 3, eerste lid, 1° tot 8° en 10° tot 12°, bedoelde belastingen verzekert, wordt de overlegprocedure met betrekking tot de technische uitvoerbaarheid van de voorgenomen wijzigingen inzake voormelde gewestelijke belastingen bepaald in het in artikel 1*bis* bedoelde samenwerkingsakkoord".

Het samenwerkingsakkoord, bedoeld in het aangehaalde artikel 5, § 3, laatste lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989, dateert van 7 december 2001. De bepalingen uit titel II, hoofdstuk III, van dit samenwerkingsakkoord moeten worden

.../...

CDC

43.641/1

nagekomen bij de totstandkoming van artikel 12 van het ontwerp. De federale overheid verzekert immers nog steeds de dienst van de verkeersbelasting op de autovoertuigen.

Uit aan de Raad van State voorgelegde documenten blijkt dat de federale Minister van Financiën met een brief van 28 september 2007 in kennis werd gesteld van de ontworpen regeling inzake de verkeersbelasting voor aanhangwagens en opleggers.

Om in overeenstemming te zijn met de vormvoorschriften opgelegd door de bijzondere wet van 16 januari 1989 en het samenwerkingsakkoord van 7 december 2001, zal ook de officiële kennisgeving van het antwoord van de Minister van Financiën voorhanden moeten zijn.

2. Artikel 12 van het ontwerp strekt ertoe artikel 9, F, van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen te vervangen. Het ontworpen artikel 9, F, voorziet in een verkeersbelasting ten belope van een bedrag van 49,68 euro en in een vrijstelling.

In dat verband moet het bepaalde in artikel 4, § 3, van de voornoemde bijzondere wet van 16 januari 1989 in herinnering worden gebracht:

"De gewesten zijn bevoegd om de aanslagvoet, de heffingsgrondslag en de vrijstellingen van de in artikel 3, eerste lid, 10° en 11° ⁽²⁾, bedoelde belastingen te wijzigen. Ingeval de belastingplichtige van deze belastingen een vennootschap, zoals bedoeld in de wet van 7 mei 1999 houdende het Wetboek van vennootschappen, een autonoom overheidsbedrijf of een vereniging zonder winstgevend doel met leasingactiviteiten is, is de uitoefening van deze bevoegdheden afhankelijk van een voorafgaandelijk tussen de drie gewesten te sluiten samenwerkingsakkoord zoals bedoeld in artikel 92bis, § 2, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen".

Om in overeenstemming te zijn met het bepaalde in artikel 4, § 3, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 dient niet enkel de ontworpen vrijstelling te worden beperkt tot bepaalde belastingplichtigen ⁽³⁾, maar ook het tarief van 49,68 euro. De redactie van de ontworpen bepaling moet derhalve worden aangepast.

⁽²⁾ De in artikel 12 van het ontwerp beoogde verkeersbelasting op autovoertuigen is een gewestelijke belasting in de zin van artikel 3, eerste lid, 10°, van de bijzondere wet van 16 januari 1989.

⁽³⁾ Overeenkomstig het ontworpen artikel 9, F, tweede lid, wordt de vrijstelling beperkt tot vennootschappen, autonome overheidsbedrijven en verenigingen zonder winstgevend doel met leasingactiviteiten.

CDC

43.641/3

Hoofdstuk IV - LeefmilieuAfdeling II - OppervlaktewaterenArtikel 17

Met het oog op de rechtszekerheid schrijve men in het ontworpen artikel 35ter, § 5, laatste lid, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging "Mits op 1 januari van het heffingsjaar" in plaats van "Mits op 1 januari".

Afdeling III - Water bestemd voor menselijke aanwendingArtikel 25

Artikel 25 van het ontwerp strekt ertoe in artikel 2 van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending, een 24° toe te voegen, luidend:

"24° gebruiker van een private waterwinning: de persoon die een private waterwinning voor water, bestemd voor menselijke aanwending, in gebruik heeft."

In het ontworpen artikel 2, 24°, wordt aldus gewag gemaakt van "water bestemd voor menselijke aanwending", terwijl in artikel 2, 13°, van het decreet van 24 mei 2002, waar een definitie wordt gegeven van het begrip "titularis van een private waterwinning", evenwel gewag wordt gemaakt van "water bestemd voor menselijke consumptie". De vraag rijst of met voormelde begrippen telkens hetzelfde wordt bedoeld.

Hierover om uitleg gevraagd, heeft de gemachtigde geantwoord:

"De term «menselijke aanwending» wordt gebruikt in deze definitie omdat anders alle waterwinningen waar water gewonnen wordt dat niet enkel voor «menselijke consumptie» wordt gebruikt maar b.v. ook voor sanitaire doeleinden niet onder deze definitie zou vallen en dus niet het onderwerp kan zijn van een aanrekening van een vergoeding."

CDC

43.641/3

Artikel 28

Artikel 28 van het ontwerp strekt ertoe in artikel 3, § 3, van het voornoemde decreet van 24 mei 2002 na de woorden "artikel 16*quinquies*" de woorden "artikel 16*sexies*" in te voegen. Alzo wordt blijkbaar beoogd het toepassingsgebied van het decreet van 24 mei 2002 te wijzigen, door het bij artikel 36 van het ontwerp ontworpen artikel 16*sexies* toch van toepassing te verklaren op de exploitanten die een in artikel 3, § 3, van dit decreet bedoelde activiteit uitoefenen, maar die thans buiten het toepassingsgebied van het decreet vallen. Het is niet duidelijk waarom het toepassingsgebied van het decreet van 24 mei 2002 wordt gewijzigd.

De Raad van State kan niet anders dan zijn opmerking herhalen die hij dienaangaande heeft gemaakt in advies 37.840/3 van 30 november 2004 bij een ontwerp van amendement op het ontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 24 december 2004 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2005:

"4. Artikel 3, § 3, van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending bepaalt welke soorten water voor menselijke consumptie niet onder de toepassing van het decreet vallen.

Het gaat met name om:

- «1° al het water bestemd voor menselijke consumptie dat in een levensmiddelenbedrijf wordt aangewend voor de vervaardiging, de behandeling, de conservering of het in de handel brengen van voor menselijke consumptie bestemde producten of stoffen en dat niet geleverd wordt via een waterdistributienetwerk of dat een verwerking of behandeling in het bedrijf ondergaat;
- 2° al het water bestemd voor menselijke consumptie dat geleverd wordt in flessen of verpakkingen in het kader van een commerciële activiteit;
- 3° al het water bestemd voor menselijke consumptie dat in een levensmiddelenbedrijf via een tankschip of tankauto voor de vervaardiging, de behandeling, de conservering of het in (de) handel brengen van voor menselijke consumptie bestemde producten of stoffen wordt geleverd».

In zijn advies 32.098/3 over het ontwerp dat later het genoemde decreet van 24 mei 2002 is geworden, heeft de afdeling wetgeving van de Raad van State erop gewezen dat aspecten die weliswaar betrekking hebben op de kwaliteit van het drinkwater, doch die vreemd zijn aan de waterproductie of de watervoorziening, als bedoeld in artikel 6, § 1, II, eerste lid, 4°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, niet behoren tot de bevoegdheden die aan de gewesten zijn overgedragen en bijgevolg zijn blijven behoren tot de residuaire bevoegdheid waarover de federale overheid, o.m. op het domein van het water,

.../...

CDC

43.641/3

thans nog beschikt. Zo blijft de federale overheid bevoegd voor het normeren van de verpakking van water, bestemd voor verkoop aan de consument, van het gebruik van water in voedingsmiddeleninrichtingen, en van de levering van water aan voedingsmiddeleninrichtingen, door middel van een tankschip of een tankauto⁽⁴⁾.

Artikel 19 van het voorliggende amendement beoogt blijkbaar het toepassingsgebied van het voornoemde decreet van 24 mei 2002 te wijzigen, door de ontworpen artikelen *6bis*, *16bis*, *16ter*, *16quater*, 24 en 25, die bij het voorliggende amendement ingevoerd worden in dit decreet en die een saneringsverplichting aan de exploitanten van openbare waterdistributienetwerken lijken op te leggen, toch van toepassing te verklaren op de exploitanten die een in artikel 3, § 3, van dit decreet bedoelde activiteit uitoefenen, maar die thans buiten het toepassingsgebied van het decreet vallen.

Het is niet duidelijk waarom het toepassingsgebied van het voornoemde decreet van 24 mei 2002 wordt gewijzigd, temeer daar de bedoelde saneringsopdracht zich enkel lijkt te richten tot de exploitanten van openbare waterdistributienetwerken en niet tot de exploitanten die een in artikel 3, § 3, van het decreet bedoelde activiteit uitoefenen.

Evenmin is duidelijk wat alle gevolgen zijn van die ontworpen bepaling. In zoverre de ontworpen wijziging tot gevolg zou hebben dat hiermee op het terrein van de federale overheid wordt getreden, zou de decreetgever zijn bevoegdheid uiteraard te buiten gaan."

Artikel 29

In het ontworpen artikel *16bis*, § 3, derde lid, van het decreet van 24 mei 2002 schrijve men "2008" in plaats van "2007".

Artikel 37

Het ontworpen artikel 25 van het decreet van 24 mei 2002 voorziet in een overgangsmaatregel. Het inleidende zinsdeel van dat artikel luidt: "Bij wijze van overgangsmaatregel en als dat nodig is (...)".

Dergelijke omschrijving is weinig precies en doet afbreuk aan de rechtszekerheid.

⁽⁴⁾ Voetnoot 1 uit het geciteerde advies: *Parl. St.*, VI. P., 2001-02, nr. 1045/1, (101), 106.

CDC

43.641/3

Er dient dan ook in het decreet zelf te worden bepaald wanneer die ontworpen overgangsmaatregel zal gelden.

Afdeling V - Bodem

De artikelen 40 en 41, die afdeling V van hoofdstuk IV vormen, strekken ertoe respectievelijk de artikelen 162 en 163 van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming te wijzigen.

Op grond van artikel 53 van het ontwerp zullen de voornoemde artikelen 40 en 41 in werking treden op 1 januari 2008.

De Raad van State wenst er de stellers van het ontwerp evenwel op te wijzen dat het decreet van 27 oktober 2006 nog niet in werking is getreden, en dat luidens artikel 178 van dit decreet "de bepalingen van dit decreet [...] in werking [treden] op de data, die door de Vlaamse Regering worden bepaald".

De stellers zullen hiermee rekening dienen te houden en zullen dan ook de inwerkingtreding van de artikelen 40 en 41 van het ontwerp dienen af te stemmen op de inwerkingtreding van de artikelen 162 en 163 van het decreet van 27 oktober 2006.

Artikel 40

Artikel 40, 1°, wijzigd artikel 162, § 2, van het decreet van 27 oktober 2006, waardoor de gevallen worden uitgebreid waarin een retributie kan worden gevorderd.

Uit artikel 173 van de Grondwet vloeit voort dat het aan de decreetgever toekomt om de gevallen te bepalen waarin een retributie is verschuldigd en door wie ze is verschuldigd.

Gelet op die grondwetsbepaling dient in het ontwerp duidelijker te worden bepaald wie de bijdrageplichtige is.

.../...

CDC

43.641/3

Hoofdstukken V en VI - Vlaams Stedenfonds en Vlaams GemeentefondsArtikelen 44 tot 46

In de ontworpen bepalingen sub de artikelen 44 tot 46 worden voor de volgende jaren de bestemming en de hoegrootheid van bepaalde uitgaven vastgelegd.

Die bepalingen kunnen slechts worden beschouwd als bepalingen waarin niet meer dan een politiek engagement wordt verkondigd, en ontberen derhalve normatieve draagwijdte. Krachtens artikel 50, § 1, eerste lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten keurt immers elk parlement jaarlijks de begroting goed. Die bepaling is, wat de gemeenschappen en de gewesten betreft, een transpositie van artikel 174, eerste lid, van de Grondwet, op grond waarvan de begrotingen jaarlijks worden goedgekeurd en voor slechts één jaar gelden. Gelet hierop kan de decreetgever in de toekomst niet gebonden zijn door de genoemde ontworpen bepalingen, en worden erdoor zijn prerogatieven op het vlak van de goedkeuring van de begroting en de regeringscontrole niet aangetast.

Hoofdstuk IX - CultuurInvestArtikel 50

In artikel 50, tweede lid, dient te worden gepreciseerd aan wie de erin bedoelde beheersvergoeding dient te worden toegekend (volgens de gemachtigde gaat het om de Participatiemaatschappij Vlaanderen). Tevens verdient het aanbeveling de grenzen van die vergoeding te bepalen.

Hoofdstuk X - Vlaams ToekomstfondsArtikel 51

Krachtens het ontworpen artikel 94, derde lid (artikel 51 van het ontwerp), regelt de Vlaamse Regering de werking van het Vlaams Toekomstfonds. Die bepaling

.../...

CDC

43.641/3/1

moet worden gelezen in overeenstemming met artikel 9, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Krachtens het in die laatste bepaling vervatte legaliteitsbeginsel dienen de essentiële regels betreffende de werking van de openbare instellingen die afhangen van de gemeenschappen en de gewesten, zoals het Vlaams Toekomstfonds, bij decreet te worden geregeld. Zulke regels zijn te dezen opgenomen in het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003 ⁽⁵⁾. De in het ontworpen artikel 94, derde lid, bedoelde delegatie dient bevoegdheidsconform te worden geïnterpreteerd en kan derhalve niet slaan op essentiële elementen van de werking van het genoemde Fonds.

Hoofdstuk XI - Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap

Artikel 52

De woorden "uit de aan het agentschap toebedeelde winstverdeling van de Nationale Loterij" die in artikel 6, 1°, van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap worden ingeschreven, veronderstellen de oprichting van een begrotingsfonds in de zin van artikel 45 van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991 ⁽⁶⁾.

⁽⁵⁾ Het Vlaams Toekomstfonds is immers een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid in de zin van artikel 10 van dat decreet.

⁽⁶⁾ Naar het zeggen van de gemachtigde van de Vlaamse Regering bestaat voor de betrokken middelen geen dergelijk begrotingsfonds.

CDC

43.641/1/3

Artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit, dat in de huidige stand van de regelgeving van overeenkomstige toepassing is voor de Vlaamse Gemeenschap ⁽⁷⁾, bepaalt immers dat de gezamenlijke ontvangsten zijn bestemd voor de gezamenlijke uitgaven. Artikel 45 van die wetten laat evenwel toe af te wijken van dit beginsel, op voorwaarde dat in een organieke wet een begrotingsfonds wordt opgericht voor uitgaven waarvan die wet het voorwerp vaststelt.

Hoofdstuk XII - Slotbepalingen

Artikel 53

Volgens de gemachtigde dient aan artikel 50 geen retroactiviteit te worden verleend. Artikel 53, derde streepje (lees 3°), dient derhalve te vervallen.

⁽⁷⁾ Krachtens artikel 71, § 1, van de reeds genoemde bijzondere wet van 16 januari 1989 zijn, onder meer, de bepalingen inzake de rijkscomptabiliteit van overeenkomstige toepassing op de gemeenschappen en de gewesten tot de inwerkingtreding van de in artikel 50, § 2, van die wet bedoelde wet tot vaststelling van de algemene bepalingen die van toepassing zijn op de begrotingen en de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten. De inwerkingtreding van de betrokken wet van 16 mei 2003 is, wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, bij koninklijk besluit van 7 juni 2007 uitgesteld tot 1 januari 2010.

SG

43.641/1

Het advies betreffende de hoofdstukken I tot III, VII, VIII, XI en XII werd gegeven door de eerste kamer, samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	B. SEUTIN, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	A. SPRUYT, M. RIGAUX,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	M. VERSCHRAEGHEN,	toegevoegd griffier.

De verslagen werden uitgebracht door Mevrouw R. THIELEMANS, eerste auditeur, de Heren J. VAN NIEUWENHOVE en W. PAS, auditeurs, en Mevrouwen K. BAMS en G. SCHEPPERS, auditeurs.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

M. VERSCHRAEGHEN

M. VAN DAMME

SG

43.641/3

Het advies betreffende de hoofdstukken I, IV tot VI, IX, X en XII werd gegeven door de derde kamer, samengesteld uit

de Heren J. SMETS, staatsraad, voorzitter,

 B. SEUTIN,
 W. VAN VAERENBERGH, staatsraden,

Mevrouw A.-M. GOOSSENS, griffier.

De verslagen werden uitgebracht door Mevrouwen R. THIELEMANS, eerste auditeur, en K. BAMS en G. SCHEPPERS, auditeurs.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

J. SMETS

ADVIES VAN DE VLAAMSE RAAD VOOR WETENSCHAPSBELEID

De heer Dirk Van Mechelen
Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening
Koning Albert II-laan 19
1210 Brussel

uw kenmerk

ons kenmerk
VRWB/DR/VT/07.878

Bijlage

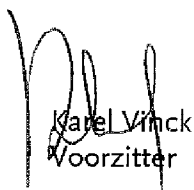
Datum
8 oktober 2007

Betreft
Vraag om spoedadvies bij het Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2008

Mijnheer de minister,

De Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid heeft kennis genomen van het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2008 en de bijhorende memorie van toelichting. Met betrekking tot de bepalingen die verband houden met wetenschap en innovatie, stelt de Raad vast dat het enkel een aantal technische correcties betreft en hij brengt dan ook een gunstig advies uit.

Met de meeste hoogachting,

Karel Vinck
Voorzitter

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Brussel, 9 oktober 2007
071009_Advies_programmadecreet

Advies

*Voorontwerp van decreet houdende
bepalingen tot begeleiding van de begroting 2008*

Advies

1. Inleiding

De SERV werd op 1 oktober 2007 om advies gevraagd over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2008. Het betreft een spoedadvies hetgeen impliceert dat het advies aan de Vlaamse regering dient overhandigd te worden binnen een termijn van 5 werkdagen, in concreto 5 oktober 2007.

Enkel de hoofdstukken en artikelen die enige commentaar behoeven, zijn in dit advies opgenomen.

2. Hoofdstuk III – Fiscaliteit

2.1. Afdeling 1 – Onroerende voorheffing (artikel 11)

Artikel 11 voorziet een verlenging van de termijn binnen dewelke een belastingplichtige een bezwaar kan indienen tegen een aanslag inzake onroerende voorheffing om kwijtschelding of proportionele vermindering te bekomen van de onroerende voorheffing wegens improductiviteit van het onroerend goed.

In de huidige toestand dienen belastingplichtigen een bezwaar tegen een aanslag inzake de onroerende voorheffing in het Vlaams Gewest in te dienen binnen de drie maanden vanaf de verzending van het aanslagbiljet. Deze aanslagbiljetten worden doorgaans door de administratie verzonden tijdens het aanslagjaar, dat inzake onroerend voorheffing samenvalt met het jaar waarin de inkomsten worden gegenereerd. Dit heeft vaak tot gevolg dat noch de belastingplichtige noch de administratie op het ogenblik van het verstrijken van de bezwaartermijn een volledig en duidelijk zicht hebben op de duur en de omvang van de improductiviteit gedurende het volledige aanslagjaar.

De raad vindt het dan ook positief dat voorliggend artikel de onzekerheid over de improductiviteit van het onroerend goed wegneemt door de bezwaartermijn te verlengen tot 31 maart van het jaar volgend op het aanslagjaar.

2.2. Afdeling II – Verkeersbelasting (artikel 12)

Artikel 12, tweede lid voorziet voor de belastingschuldige die geen vennootschap is in de zin van de wet van 7 mei 1999 houdende het wetboek van vennootschappen, noch een autonoom overheidsbedrijf, noch een vereniging zonder winstgevend doel met leasingactiviteiten een vrijstelling van de verschuldigde verkeersbelasting van 49,68 €, indien de in het eerste lid van artikel 12 omschreven aanhangwagens en opleggers de maximaal toegelaten massa van 750 kg niet overschrijden.

De raad is er voorstander van om de voorziene belastingvrijstelling uit te breiden naar de categorieën die thans in het tweede lid worden uitgesloten, in het bijzonder de vennootschappen in de zin van de wet van 7 mei 1999. De raad is er zich echter van bewust dat de uitoefening van verkeersbelastingbevoegdheden ten aanzien van de uitgesloten categorieën, inzonderheid de vennootschappen, afhankelijk is van een samenwerkingsakkoord tussen de drie gewesten dat nadien in het Vlaams Gewest decretaal dient bekrachtigd te worden.

De raad kan dan ook niet anders dan vaststellen dat de voorliggende vrijstelling in de huidige situatie enkel uitwerking kan hebben ten aanzien van natuurlijke personen. De raad dringt er echter op aan dat de Vlaamse regering een uitbreiding van de voorziene vrijstelling nastreeft ten aanzien van de op dit ogenblik nog uitgesloten categorieën door op korte termijn de nodige stappen te ondernemen voor het afsluiten van een samenwerkingsakkoord en de decretale verankering ervan. Verder pleit de raad ervoor dat deze intentie aangekondigd en geconcretiseerd wordt in de Memorie van Toelichting.

3. Hoofdstuk IV – Leefmilieu

3.1. Afdeling I – Afvalstoffen

Artikel 13 van het programmadecreet voegt een bepaling toe aan artikel 47 § 1 van het afvalstoffendecreet. Volgens de memorie van toelichting betreft het een decretale verankering van een bestaande praktijk, van toepassing op de cementindustrie. De nieuwe bepaling beoogt een verduidelijking bij het onderscheid tussen het verbranden van afvalstoffen als vervangingsgrondstof dan wel als vervangingsbrandstof. Gaat het om een grondstof dan vervalt de milieuheffing op het mee verbranden van afvalstoffen in een daartoe vergunde installatie.

De SERV stelt vast dat, hoewel in de memorie van toelichting wordt verduidelijkt dat het gaat om de cementindustrie, in de tekst van artikel 13 wordt gesproken over “productieprocessen” in het algemeen. De raad vraagt dat de Vlaamse regering aangeeft wat de impact van deze nieuwe bepaling is op andere sectoren.

De raad merkt verder op dat in de tekst van het programmadecreet volgende hoofdcomponenten van cement worden opgesomd : calcium, silicium, aluminium en ijzer. In een brief van 8 augustus 2007 van de Minister van Leefmilieu aan de OVAM, waarop dit artikel gebaseerd is, is ook sprake van zwavel als hoofdcomponent van cement. De raad vraagt of het om een vergetelheid gaat of dat zwavel bewust werd weggelaten.

3.2. Afdeling II – Oppervlaktewateren en Afdeling III – Water bestemd voor menselijke aanwending

De SERV stelt vast dat de regeling inzake de financiering van de sanering van afvalwater opnieuw wordt aangepast en dit op verschillende punten.

De complexiteit van de regelgeving in kwestie brengt mee dat dezelfde wijzigingen meestal op meerdere plaatsen in de wetgeving moeten gebeuren, hetgeen leidt tot lange wetteksten en vermindering van de toegankelijkheid. De regeling kan met name enkel goed worden begrepen als de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren samen wordt gelezen met het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending, die beide al zeer dikwijls werden gewijzigd. Hierdoor wordt het hoe langer hoe meer een huzarenstuk om wijzigingen aan de regelgeving correct door te voeren. De SERV vraagt met het oog op het versterken van de rechtszekerheid dat werk wordt gemaakt van een gecoördineerde en transparante regeling¹.

Daaraan gekoppeld vraagt de SERV ook een betere communicatie en gecoördineerde dienstverlening van de overheid inzake waterheffingen en waterprijzen. Vanuit de praktijk wordt immers gemeld dat bedrijven en gezinnen soms van het kastje naar de muur worden gestuurd: de gemeente verwijst naar de drinkwatermaatschappij of intercommunale, die verwijst op haar beurt naar de VMM en de gemeente enz. De integrale waterfactuur die voor de particulier werd ingevoerd onder het motto “administratieve vereenvoudiging” lijkt voor de bedrijven een een meer complexe regelgeving te worden². Het is voor de bedrijven niet

¹ Voor een toelichting van de huidige regeling, zie bijlage 1 bij de SERV-aanbeveling van 12 september 2007: “Kostenterugwinning van waterdiensten: beleidsvragen voor de Vlaamse watersector”.

² Door het behoud van de heffing waarvan de saneringsbijdragen/vergoedingen en de vergoeding aan Aquafin in mindering worden gebracht.

duidelijk waar men terecht kan met vragen of bezwaren rond een bepaald tarief en welke instantie een eventuele correctie/en of terugbetaling zou moeten uitvoeren.

Inhoudelijk hebben de door de Vlaamse regering voorgestelde wijzigingen in hoofdzaak betrekking op:

- een *verhoging van het eenheidstarief* van de heffing voor rioollozers en de bovengemeentelijke saneringsbijdrage, alsook een verlaging van de gemeentelijke saneringsbijdrage van 1,4 tot 1,3 ten opzichte van de bovengemeentelijke saneringsbijdrage;
- een *uitbreiding van de gemeentelijke saneringsplicht tot individuele waterzuiveringsinstallaties* alsook de invoering van een tweevoudig tarief voor collectieve respectievelijk individuele sanering op gemeentelijk vlak, en
- een *bijstelling van de vrijstellingen om sociale en ecologische redenen van de bovengemeentelijke saneringsbijdrage/vergoeding*.

Verhoging van de tarieven

De eerste wijziging betreft een *verhoging van bijna 15 %³ van het eenheidstarief* van de heffing voor rioollozers en de bovengemeentelijke saneringsbijdrage. Het eenheidstarief van de regulerende heffing voor oppervlaktewaterlozers blijft 'voorlopig' nog behouden, zodat het verschil tussen de financierende en de regulerende heffing groter wordt.

Tegelijk met deze verhoging van het eenheidstarief wordt de maximale hoogte van het tarief van de gemeentelijke saneringsbijdrage verlaagd van 1,4 naar 1,3 ten opzichte van het tarief van de bovengemeentelijke saneringsbijdrage. Niettegenstaande deze beperking betekent dit toch dat het maximale bedrag van de gemeentelijke saneringsbijdrage nog kan stijgen met maximum 6,6 %³.

Als motivering voor deze verhoging verwijst de Vlaamse regering enkel naar artikel 9 van de Europese Kaderrichtlijn Water (het kostenterugwinningsbeginsel). Zulke algemene en vage motivering van de tariefverhoging – net dezelfde motivering als voor de tariefverhogingen vorig jaar - is voor de SERV onvoldoende. De huidige werkwijze doet terugdenken aan de situatie in de jaren '90, met jaarlijkse, onvoorspelbare wijzigingen aan de milieuheffingen waartegen ook het Vlaams Parlement zich uiteindelijk verzette⁴. De SERV herhaalt nogmaals zijn kritiek op het programmadecreet als instrument om verhogingen aan de heffingen door te voeren. Bovendien staat de correcte toepassing van het kostenterugwinningsbeginsel geenszins gelijk met het louter optrekken van tarieven van bestaande heffingen en bijdragen. Ook het huidige stijgingsritme is problematisch in het licht van de manier waarop dat tot stand komt.

³ Rekeninghoudend met de indexering van het basisbedrag.

⁴ Resolutie van het Vlaams parlement betreffende de financiering van het milieubeleid. Stuk 667 (1996-1997) - Nr.

5. Zie terzake tevens het SERV-rapport van 11 oktober 1995 over de financiering van het milieubeleid.

Om het kostenterugwinningsbeginsel op een verantwoorde manier te operationaliseren moeten een reeks randvoorwaarden vervuld zijn. In een recente aanbeveling⁵ heeft de SERV deze randvoorwaarden geëxpliciteerd. De raad stelde dat er dringend nood is aan een duidelijke planning om in breed overleg de wijze van kostentoerekening in de afvalwatersector te evalueren en verder vorm te geven. De raad dringt er bijgevolg op aan dat toekomstige wijzigingen - zoals overigens door de Vlaamse regering beloofd in de waterbeleidsnota - op een meer transparante, planmatige en participatieve wijze zouden tot stand komen.

Uitbreiding van de gemeentelijke saneringsplicht

Ten tweede wordt de gemeentelijke saneringsplicht uitgebreid tot de individuele waterzuiveringsinstallaties indien de gemeente of een andere rioolbeheerder⁶ instaat voor de bouw of de exploitatie van deze installaties. Naast de bestaande gemeentelijke saneringsbijdrage wordt een nieuw tarief ingevoerd voor de gemeentelijke saneringsbijdrage/vergoeding voor de zogenaamde *individuele* sanering⁷. Dit tarief onderscheidt zich van het tarief van de collectieve sanering op gemeentelijk vlak (de huidige gemeentelijke saneringsbijdrage/vergoeding) en mag maximaal 2,3 keer het tarief van de bovengemeentelijke saneringsbijdrage bedragen. Indien de IBA wordt geplaatst en geëxploiteerd door de gemeente of een andere rioolbeheerder wordt de burger in kwestie vrijgesteld van bovengemeentelijke saneringsbijdrage. Die laatste wordt als het ware verwerkt in de gemeentelijke saneringbijdrage die niet 1,3 maar 2,3 keer de bovengemeentelijke saneringsbijdrage kan bedragen.

De raad kan de voordelen verbonden aan de uitbreiding van de gemeentelijke saneringsplicht onderschrijven, maar formuleert voorbehoud bij de financiering ervan. De raad vindt het logisch dat ingeval op gemeentelijk vlak een individuele saneringsbijdrage wordt aangerekend per definitie een (ecologische) vrijstelling wordt toegekend op de bovengemeentelijk vlak. Het afvalwater wordt immers niet gezuiverd door Aquafin. De begrenzing van het tarief voor individuele sanering op 2,3 betekent in de praktijk dat burgers in het individueel te optimaliseren buitengebied (waar de gemeente of de exploitant van het openbaar distributienetwerk de IBA bouwt en exploiteert) evenveel bijdrage (kunnen) betalen als de bovengemeentelijke en de gemeentelijke saneringsbijdrage samen in het collectief te optimaliseren buitengebied of het centrale gebied. De raad stelt vast dat de meerkosten van IBA's ten opzichte van de kosten van collectieve zuivering op die manier volledig wordt gecollectiviseerd.

⁵ SERV Aanbeveling van 12 september 2007 *Kostenterugwinning van waterdiensten : beleidsvragen voor de Vlaamse watersector*.

⁶ Gemeentebedrijf, intercommunale of intergemeentelijk samenwerkingsverband, exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk of een door de gemeente na publieke marktbevraging aangestelde entiteit

⁷ Individuele sanering maar 'publiek' geëxploiteerd, te onderscheiden van individuele sanering 'privaat' geëxploiteerd.

De raad merkt verder op dat de facto de doorrekening van de kost verbonden aan de zuivering wordt overgeheveld van het bovengemeentelijke naar het gemeentelijke niveau. Dit betekent dat de sociale correcties voor burgers niet gegarandeerd zijn⁸. Deze garantie moet volgens de SERV in het decreet voorzien worden. De SERV dringt bovendien aan om de vrijstellingen zowel om sociale als ecologische redenen op bovengemeentelijk en gemeentelijk vlak uniform toe te passen.

De raad merkt tenslotte ook op dat de bepaling “de bijdrage voor de sanering op gemeentelijk vlak is bestemd voor de financiering van de gemeentelijke saneringsverplichting” is geschrapt. De raad wenst dat deze garantie behouden blijft.

Vrijstellingen om sociale en ecologische redenen

Een derde reeks wijzigingen heeft betrekking op de vrijstellingen om sociale en ecologische redenen.

De raad waardeert dat een aantal anomalieën worden weggewerkt en er meer garanties worden ingebouwd zodat de correctie daadwerkelijk wordt toegepast (cf. invoering van een forfaitaire compensatieregeling ingeval van één watermeter voor verschillende wooneenheden). De raad merkt wel op dat de regeling zeer ingewikkeld wordt. Bovendien worden dezelfde paragrafen tekst op drie plaatsen ingevoegd in twee verschillende wetgevingen. Een meer eenvoudige en transparante structuur van de wetgeving is volgens de SERV wenselijk.

Verder merkt de raad op dat de categorieën gezinnen en personen voor wie de sociale correcties gelden in het ontwerpdecreet overgenomen zijn uit de bestaande regelgeving. Vanaf 1 juli 2007 werd op federaal niveau het RVV-statuu⁹ omgezet naar OMNIO¹⁰. In zijn advies over het Vlaams actieplan werkloosheidsvallen heeft de SERV gevraagd dat waar toepasselijk ook in de Vlaamse regelgeving dezelfde omschakeling wordt gemaakt. De raad vraagt om de omschakeling ook hier te doen.

Daarnaast wijst de SERV erop dat er niet enkel anomalieën of knelpunten in de huidige wetgeving zijn rond sociale en ecologische vrijstellingen, maar ook voor bedrijven. Dat blijkt duidelijk uit de signalen die de SERV uit de praktijk opvangt. De raad vraagt dat alvast de

⁸ Slechts 58 % van de gemeenten kennen ook een sociale vrijstelling tot voor de gemeentelijke saneringsbijdrage.
Zie : SERV Informatiedossier 9 februari 2007

⁹ Rechthebbenden op Verhoogde Verzekeringsuitkeringen : de vroegere WIGW (weduwen, invaliden, gepensioneerden en wezen), langdurig werklozen, gerechtigden op het leefloon en een tegemoetkoming als gehandicapte.

¹⁰ Dit statuut geeft recht op betere vergoeding van medische kosten (arts, tandarts, kinesitherapeut, apotheker, hospitalisatie, ...) voor uitkeringsgerechtigden (vroegere RVV) en gezinnen met een laag inkomen.

onderstaande knelpunten en anomalieën dringend verder worden onderzocht en dat de SERV bij dit onderzoek betrokken wordt :

- De berekening van de saneringsbijdragen wordt ook voor de meeste bedrijven gebaseerd op de gemiddelde verontreiniging van een burger (cf. de “omzettingscoëfficiënt” van 0,025). Die houdt bijvoorbeeld geen rekening met voorzuivering van het afvalwater door bedrijven. Voor sommige bedrijfsactiviteiten wordt in de praktijk het bovengemeentelijk tarief wel berekend aan de hand van de “juiste” omzettingscoëfficiënt, maar zijn er blijkbaar problemen met de gegevensoverdracht tussen de verschillende betrokken instanties.
- Sommige gemeenten brengen opgenomen maar niet geloosd water (bv. in voedingsbedrijven water voor frisdranken of soepen) niet in mindering.
- Bedrijven die hun sanitair afvalwater zelf zuiveren in een IBA kunnen slechts een verlaging van de heffing op lozing van afvalwater krijgen na een meetcampagne. De kosten hiervan zijn vaak hoger dan de mogelijke verlaging van de heffing.
- Bij de vaststelling van de tarieven voor de gemeentelijke saneringsbijdrage (art. 16bis §3) wordt te weinig rekening gehouden met de schaalvoordelen die gerealiseerd worden bij aansluitingen van grootverbruikers;
- ...

3.3. Afdeling IV – Watervang

De SERV stelt vast dat het tarief van de twee hoogste schijven van de heffing op watervang met respectievelijk 2,5 en 5 % toeneemt. Dit is net dezelfde aanpassing als in het programmadecreet 2006. De memorie van toelichting bevat geen echte motivering van deze verhoging. Er wordt enkel gesteld: “de bedragen voor het capteren zijn laag, zeker voor schijf 3 en 4”.

De raad vindt deze motivering benedenmaats en meent dat – niettegenstaande de tariefverhogingen staan in het hoofdstuk leefmilieu van het programmadecreet - het hier louter om een fiscale maatregel gaat, zonder aangetoonde positieve impact op het milieu. De raad pleit minstens voor een inzicht in de budgettaire impact van deze verhoging (aantal bedrijven, aantal m³, opgesplitst per waterloopbeheerder, ...).

Voor het geval dat een deel van dit gecapteerde water ingezet wordt als koelwater en opnieuw wordt geloosd in dezelfde waterloop (zonder kwaliteitsverlies) denkt de raad dat de captatieheffing eerder zou moeten geheven worden op het verschil tussen het opgenomen en het geloosde water.

3.4. Afdeling V - Bodem

Artikel 40 van het programmadecreet wijzigd het bodemdecreet van 27 oktober 2006. Het voorziet de mogelijkheid om een retributie in te voeren voor de behandeling door OVAM van het verzoek tot toepassing van risicobeheer en de conformverklaring van het risicobeheersplan en de beoordeling van de opvolgingsrapporten. De raad stelt vast dat hiermee opnieuw een bijkomende retributie ingevoerd wordt.

4. Hoofdstuk VI – Vlaams Gemeentefonds (artikel 46)

Artikel 46 bepaalt dat vanaf het begrotingsjaar 2008 een aanvullende dotatie van 83 miljoen € wordt ingeschreven aan het Vlaams Gemeentefonds.

De raad kan uit de Memorie van Toelichting afleiden dat de Vlaamse regering op 20 juli 2007 om de zogenaamde Elia-heffing ten laste van gezinnen en bedrijven vanaf 2008 af te schaffen, hetgeen een lastenverlaging van 83 miljoen € betekent. De Vlaamse regering wil die vervroegde afschaffing – de Elia-heffing wordt sowieso afgeschaft op 1 juli 2010 – echter niet doen ten nadele van de gemeenten en voegt daarom een dotatie toe aan het Gemeentefonds ter waarde van de afgeschafte federale compensatie.

De raad merkt op dat de dotatie van 83 miljoen € aan de gemeenten voor 25 miljoen € wordt gefinancierd vanuit de oorspronkelijke voorziene middelen van het fiscaal pact. De raad heeft bedenkingen bij de voorafname van deze middelen op het fiscaal pact, gelet op de doelstelling die eraan werd gegeven in het Regeerakkoord 2004-2009 (blz 14). Naar aanleiding hiervan verwijzen de sociale partners ook naar het engagement en de toezegging van de Vlaamse Regering om binnen het kader van VESOC overleg te voeren over de doelstellingen en de uitwerking van het fiscaal pact met de gemeenten. De Raad vraagt dat dit VESOC-overleg op korte termijn zou worden gevoerd.

ADVIES VAN DE VLAAMSE ONDERWIJSRAAD

uw brief van 11 oktober 2007

uw kenmerk

ons kenmerk AR/FDB/COR/001
vragen naar Filip De Bruyne

bijlagen

Wijs beleid door overleg

De heer Dirk Van Mechelen
Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening
Koning Albert II-laan 19
1210 BRUSSEL

datum 11 oktober 2007

betreft Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2008

ontvanger

Mijnheer de minister

Op 28 september 2007 ontving de Vlor de adviesvraag over het voorontwerp van programmadecreet. Op de vergadering van 11 oktober 2007 besliste het Vast Bureau om af te zien van advies omwille van de beperkte onderwijskundige impact van de regelingen die zijn opgenomen in het voorontwerp van decreet.

De Vlor wenst de overheid wel te herinneren aan het engagement dat ze genomen heeft in het protocol bij het nieuwe decreet op het volwassenenonderwijs, in opvolging van het advies van de Raad Levenslang en Levensbreed Leren van 19 december 2006.

In dit protocol engageerde de overheid zich ertoe om vanaf 1 januari 2008 de Centra voor Volwassenenonderwijs mee op te nemen bij de berekening van de middelen voor infrastructuur in het onderwijs. Hiervoor zou de overheid een bijkomend budget zoeken.

In het programmadecreet 2008 vinden wij hieromtrent geen enkele bepaling terug. Wij gaan ervan uit dat de overheid haar engagement terzake zal nakomen, maar vanuit onze bekommernis omtrent de schoolinfrastructuur willen wij dit dossier in het licht van het programmadecreet opnieuw onder de aandacht brengen.

Met de meeste hoogachting

Mia Douterlungne
administrateur-generaal

Ann Demeulemeester
voorzitter

ADVIES VAN DE MINARAAD

ADVIES
15 oktober '07

VOORONTWERP VAN DECREET HOUDENDE BEPALINGEN
TOT BEGELEIDING VAN DE BEGROTING 2008

Inhoud

Inleiding	91
Krachtlijnen.....	92
Adviestekst	94
1. Situering van de milieu- en natuuraspecten in het programmadecreet.....	94
2. Opmerkingen bij het hoofdstuk Leefmilieu	95
2.1. Afvalstoffen	95
2.2. Waterbeleid	96
2.2.1. Oppervlaktewateren	97
2.2.2. Water bestemd voor menselijke aanwending.....	98
2.2.3. Watervang	100
2.3. Bodem.....	101
2.4. Inkomsten Ondersteunend Centrum Agentschap Bos en Natuur en MINA-fonds.	101

Inleiding

De Minaraad ontving op 1 oktober '07 de adviesvraag over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2008. Dit decreet is algemeen gekend als het programmadecreet. Het voorontwerp werd voor spoedadvies aan de Raad voorgelegd.

Zoals steeds richt de Raad zijn advies in eerste instantie op de artikelen uit het programmadecreet met een sterke milieu- en natuurinvalshoek. Het grootste hoofdstuk heeft betrekking op het beleid Leefmilieu, waar nogmaals de milieuheffingen gewijzigd worden. Vooral met betrekking tot het beleid Water worden een aantal grondige wijzigingen voorgesteld.

Gezien de beperkte adviestertermijn werd dit advies voorbereid via een schriftelijke procedure.

Het ABVV, het ACV, de ACLVB, de Boerenbond, de UNIZO en het VOKA onthouden zich bij het voorliggende advies omdat ze over hetzelfde onderwerp in Serv-verband advies uitbrengen.

Hubert David,
voorzitter Minaraad

Krachtlijnen

Het programmadecreet bij de begroting 2008 bevat een aantal bepalingen die relevant zijn voor het beleid Leefmilieu. De Raad betreurt dat de Vlaamse Regering ook dit jaar gebruik maakt van het programmadecreet om een aantal belangrijke wijzigingen door te voeren in de milieuheffingen. Deze wijzigingen gaan verder dan louter begrotingstechnische aspecten. De korte procedure van het begrotingsdecreet maakt een grondige maatschappelijke advisering en parlementaire discussie onmogelijk. Daarenboven ontbreekt nog steeds de beloofde langetermijnvisie op de financiering van het Vlaamse milieubeleid.

Afvalheffingen

De Minaraad is geen voorstander van de voorgestelde vrijstelling van heffing voor het meeverbranden van afvalstoffen in cementovens. Dit gaat in tegen de eerdere beslissingen om de heffingen te uniformiseren en vereenvoudigen. Bovendien zuigt de cementindustrie afvalstromen aan die een negatieve milieu-impact hebben door het verschil in emissienormen tussen verbrandingsinstallaties en cementovens. De Minaraad pleit er in de eerste plaats voor om snel werk te maken van emissieheffingen. Vooral omdat de huidige heffingen op verbranding niet meer sturend werken.

De Minaraad is resoluut tegen het verlaagde tarief dat ingevoerd wordt voor het storten van de restfractie van bouw- en sloopafval. Het gevaar dreigt dat ook andere sectoren zullen pleiten voor een verlaagd tarief. Het druist ook in tegen eerdere beslissingen om de heffingen te uniformiseren en te vereenvoudigen.

Milieuheffingen in het waterbeleid

De Raad stelt vast dat de onderbouwing grotendeels ontbreekt van de wijzigingen van de heffingen en bijdragen die van toepassing zijn op het waterbeleid. De Raad ondersteunt de sociale vrijstellingen die worden toegekend, maar wijst op het risico dat door de complexe regelgeving de milieudoelstellingen in het gedrang dreigen te komen en dat eveneens de sociale doelstellingen gemist kunnen worden.

De Minaraad is blij dat er in de regeling inzake lozingsheffingen en saneringsbijdrage rekening gehouden wordt met zijn aanbeveling tot collectivisering van de IBA's (individuele behandeling van afvalwater). De Raad vraagt dat de huidige regeling wordt afgestemd met andere financiële instrumenten.

De Raad hoopt dat de aanpassingen in de heffingsregeling op de waterverontreiniging voor de kleinverbruikers een tijdelijke en pragmatische oplossing zijn. Volgens de Raad is een uitgewerkt coherent wetgevend kader noodzakelijk over de invulling van de economische verplichtingen van de Kaderrichtlijn Water.

Net zoals vorig jaar stelt het programmadecreet een vermindering van de doorrekeningscoëfficiënt voor de gemeentelijke saneringsbijdrage voor. De Raad mist hier consistentie in het beleid. De gemeentelijke saneringsbijdrage moet gezien worden in het licht van de grote achterstand in de uitbouw van de gemeentelijke rioleringen. Het bedrag dat nodig is voor de investeringen zal voor veel gemeenten groter zijn dan de opbrengst van een maximale saneringsbijdrage. Een maximale gemeentelijke

saneringsbijdrage kan de zuiveringsdoelstellingen in Vlaanderen hypothekeren.

De Minaraad ondersteunt de verhoging van de heffing op captatie van water via wateropvang. De Raad merkt echter op dat de huidige regeling nog altijd degressief is: een hogere afname gaat gepaard met een lagere captatiebijdrage. De Raad pleit voor een meer gemoduleerde en progressieve captatiebijdrage die, zoals de grondwaterheffing, ook regionaal gecorrigeerd moet kunnen worden in functie van de draagkracht van het waterlichaam.

Tenslotte wijst de Raad nog op een belangrijke bepalingen in het programmadecreet met betrekking tot het Vlaams energiebeleid. Naar aanleiding van de afschaffing van de Elia-heffing stelt de Vlaamse Regering voor om de gemeenten gedeeltelijk te compenseren voor hun inkomstenverlies vanuit de algemene middelen. De Raad ondersteunt dit voorstel.

Adviestekst

1. Situering van de milieu- en natuuraspecten in het programmadecreet

- [1] **Overzicht.** Het voorontwerp van programmadecreet bestaat uit drieënvijftig artikels verdeeld over twaalf hoofdstukken. Hoofdstuk IV Leefmilieu is het grootste hoofdstuk. In het advies wordt nader ingegaan op de verschillende onderdelen van dit hoofdstuk. De Minaraad beperkt zijn advies niet tot het hoofdstuk Leefmilieu en heeft ook de mogelijke impact op het milieu onderzocht van de andere hoofdstukken.
- [2] **Verkeersbelasting.** Via het voorontwerp van decreet worden aanhangwagens tot 750 kg vrijgesteld van verkeersbelasting. De Raad stelt vast dat dit voorstel geen relevante milieu-impact heeft en gaat er daarom niet verder op in.
- [3] **Vlaams Gemeentefonds.** In dit hoofdstuk stelt de Vlaamse Regering onder andere voor om een aanvullende dotatie van 83 miljoen euro toe te kennen aan het Vlaams Gemeentefonds. Deze dotatie moet het inkomstenverlies van de gemeenten compenseren door de afschaffing van de Elia-heffing. Deze heffing werd in 2005 ingevoerd door de federale overheid om de gemeenten te compenseren voor het verlies aan inkomsten ten gevolge van de vrijmaking van de elektriciteitsmarkt. De federale regering besliste ondertussen om deze heffing terug af te schaffen (vanaf 2010). Nadien besliste de Vlaamse Regering om deze afschaffing te vervroegen vanaf 2008. Via het programmadecreet stelt de Vlaamse Regering nu voor om in de toekomst de gemeenten te vergoeden via een dotatie uit de algemene middelen aan het Gemeentefonds. Die compensatie bedraagt ongeveer de helft van wat de gemeenten tot nu toe kregen uit de Elia-heffing.

De Minaraad ondersteunt dit voorstel. De vroegere koppeling tussen de elektriciteitsprijs en de financiering van de gemeenten was één van de factoren die het draagvlak voor een vooruitstrevend rationeel energiebeleid bemoeilijkte. Deze koppeling wordt nu opgeheven. De Minaraad wijst wel op de mogelijke gevolgen van het signaal dat gegeven wordt door de daling van de elektriciteitsprijzen ten gevolge van de afschaffing van de Elia-heffing. Stimulansen op het vlak van rationeel energiebeleid blijven daarom absoluut noodzakelijk.

De Raad ondersteunt het voorstel om de gemeenten gedeeltelijk te compenseren voor hun inkomstenverlies vanuit de algemene middelen, maar wijst erop dat deze compensatie slechts zeer gedeeltelijk gebeurt. De gemeenten moeten intussen ongeveer 75% zelf dragen van de totale dividendverliezen ten gevolge van de vrijmaking (geraamd op 350 miljoen euro). De Raad wijst er ook op dat het programmadecreet op een aantal punten onduidelijkheden bevat. Zo is het voor de gemeenten niet duidelijk op welke basis de compensatie verdeeld zal worden en hoe de indexatie van de middelen zal geregeld worden.

Met betrekking tot het investeringsfonds wijst de Minaraad op het beperkte uitstel dat gegeven wordt. Om de gemeenten de kans te geven hun laatste afrekeningen in te dienen pleit de Raad om het uitstel dat voorzien is in het programmadecreet

te verlengen van één tot drie jaar.

- [4] **Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.** Via artikel 48 van het voorontwerp van decreet wordt een permanente juridische basis gecreëerd voor de toekenning van subsidies voor de coördinatie van strategische projecten ter uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. De Raad vindt dit positief.

2. Opmerkingen bij het hoofdstuk Leefmilieu

- [5] **Een algemeen beleidskader ontbreekt voor de noodzakelijke hervorming van de Vlaamse milieubelastingen .** De Minaraad is genooddaakt om zijn opmerking bij het programmadecreet bij de begroting van vorig jaar opnieuw te herhalen. Het voorliggende programmadecreet bevat een aantal grote en kleine wijzigingen aan de Vlaamse milieuheffingen. De Minaraad stelt vast dat deze wijzigingen niet gesitueerd worden binnen een duidelijk algemeen beleidskader. Een algemeen kader voor de inzet van economische instrumenten, met inbegrip van hun rol binnen de financiering van het milieubeleid, is nochtans noodzakelijk. De Raad wijst erop dat dit aangekondigd werd in de Beleidsnota Leefmilieu: *“Een langetermijnvisie over de financiering van het Vlaamse milieubeleid is meer dan ooit nodig.”*¹ Vermits de huidige legislatuur ondertussen al meer dan halfweg is, dringt de tijd meer dan ooit om hiervan werk te maken.

2.1. Afvalstoffen

- [6] **Cementovens.** Het Afvalstoffendecreet legt een milieuheffing van 7 euro per ton op voor het meeverbranden van afvalstoffen in een daartoe vergunde installatie. De heffing is volgens de memorie van toelichting niet van toepassing op afvalstoffen die primaire grondstoffen vervangen in het productieproces. Deze afvalstoffen worden toegevoegd met als doel grondstoffen te vervangen en hebben niet als doel om brandstoffen te vervangen. Dat in het tweede geval een beperkte hoeveelheid energie vrijkomt, is dus van ondergeschikt belang. Om dit onderscheid ook praktisch werkbaar te maken, heeft de OVAM regels uitgewerkt. Omwille van de rechtszekerheid is het volgens de memorie van toelichting aangewezen om deze bepaling decretaal vast te leggen. Bovendien werden de regels licht aangepast om mogelijke misbruiken te minimaliseren.
- [7] **Geen uitzondering voor cementovens.** De Minaraad is geen voorstander van de uitzondering omdat deze ingaat tegen de eerdere beslissingen om te uniformiseren en vereenvoudigen. Bovendien zuigt de cementindustrie afvalstromen aan die een negatieve milieu-impact hebben door het verschil in emissienormen tussen verbrandingsinstallaties en cementovens.

De Minaraad pleit er in de eerste plaats voor om snel werk te maken van emissieheffingen. Vooral omdat de huidige heffingen op verbranding niet meer sturend werken. Indien toch geopteerd zou worden voor een afwegingskader voor vervangingsgrondstoffen in de cementindustrie, moet voorkomen worden dat laagcalorische afvalstromen die geen bijdrage hebben in het vervangen van

¹ Vlaamse Regering , Beleidsnota Leefmilieu en Natuur, 2004-2009, december 2004.

primaire grondstoffen, ingezet worden als vervangingsgrondstof langs de warme kant. Het voorgestelde afwegingskader voldoet niet. Een ondergrens van 8 MJ nat product volstaat niet. Water kan immers moeilijk beschouwd worden als een grondstof voor de cementindustrie. Het is volgens de Minaraad correcter de energie-inhoud (MJ) te berekenen op de droge stof.

[8] Bouw- en sloopafval. Via het voorontwerp van decreet wordt een specifiek verlaagd tarief ingevoerd voor het storten van residu's van de bedrijven die gekeurde granulaten op de markt brengen. De huidige wetgeving voorziet dat het verlaagde tarief voor het storten van residu's van bouw- en sloopafval wegvalt. Dit kan er volgens de memorie van toelichting toe leiden dat de kwaliteit van het eindproduct afneemt. Indien de puinbrekers een hogere kwaliteit van het eindproduct nastreven, moeten er immers meer residu's verwijderd en gestort worden. Het voornaamste argument voor het behouden van een verlaagd tarief voor de betreffende residu's is volgens het voorontwerp van decreet de economische impact van de milieuheffing. Indien de residu's aan het volle tarief moeten worden gestort zou dit met 1% residu's een prijsstijging geven van ongeveer 25% (0,75 euro op gemiddeld 3 euro/ton).

[9] Geen uitzonderingsmaatregel voor bouw- en sloopafval. De Minaraad is resoluut tegen een uitzonderingsmaatregel voor de restfractie van bouw- en sloopafval. Een uitzonderingsmaatregel creëert immers een precedent voor andere sectoren, zoals schroot, waar de situatie vergelijkbaar is. Ook druist dit in tegen eerdere beslissingen om de heffingen te uniformiseren en te vereenvoudigen, zeker gezien de misbruiken in deze sector. De sector haalt aan dat de verlaagde heffing de zuiverheid ten goede zou komen (wat recyclagemogelijkheden bevordert). De Minaraad volgt die redenering niet. De zuiverheid moet verbeterd worden door de acceptatiecriteria voor de inkomende stromen te verstrengen (zie ook de doelstellingen uit het Uitvoeringsplan Bouw- en Sloopafval inzake selectief slopen, coprokeuring, recyclagebevordering, etc.). Op deze wijze kan ook aan de acceptatiecriteria voor recyclage in betoncentrales worden voldaan. Een verlaagde heffing druist ook in tegen de afvalverwerkingshiërarchie, waar storten de allerlaatste stap is. Het sturende effect van de heffingen (verbranden wordt gefaciliteerd t.o.v. van storten) moet behouden blijven.

2.2. Waterbeleid

[10] Economische instrumenten in het waterbeleid. Het voorontwerp bevat verscheidene aanpassingen aan economische instrumenten in het waterbeleid, zowel heffingen als bijdragen. De Raad is voorstander van het gebruik van economische instrumenten in het integraal waterbeleid, maar stelt vast dat de onderbouwing hiervoor, zoals voorzien in de Kaderrichtlijn Water (2000/60/EG), vandaag grotendeels ontbreekt. Artikel 9 van deze richtlijn stelt dat de gebruikers een redelijke bijdrage moeten leveren in de kosten van de waterdiensten. Een globale inschatting van de kosten (economische, milieu- en bronkosten) voor de waterzuivering ontbreekt, net als een inschatting van de kostenterugwinning.

Het valt op dat de implementatie van het principe uit de Kaderrichtlijn Water (artikel 9) dat gebruikers een redelijke bijdrage dienen te betalen voor de waterdiensten, in Vlaanderen met verschillende snelheden wordt doorgevoerd voor verschillende doelgroepen.

De bijdrage voor de drinkwatergebruikers-rioollozers stijgt jaar na jaar. De kosten

voor verbruikers-zelfzuiveraars, of voor degenen (vooral industrie en landbouw) die grondwater en oppervlaktewater gebruiken, volgt die tendens niet. De heffing op captatie via de watervang is ondanks de stijging nog altijd erg laag en degressief. De grondwaterheffing verandert niet – nochtans is ook die nog erg laag. De heffingen op het lozen van afvalwater stijgen evenmin, hoewel duidelijk is dat ook deze heffingen moeten stijgen om bv. waterbodemsanering mee te financieren. De implementatie van het principe uit de kaderrichtlijn water dat gebruikers een redelijke bijdrage dienen te betalen voor de waterdiensten, wordt met andere woorden met verschillende snelheden doorgevoerd.

Er dreigt een grote discrepantie te ontstaan tussen hetgeen de huishoudens en de kleine ondernemingen bijdragen in de financiering van de verschillende aspecten van het waterbeleid, versus de andere doelgroepen (bv. landbouw en industrie).

De Raad vraagt daarom om versneld werk te maken van de volledige implementatie van het economische luik van de KRLW.

[11] Sociale vrijstellingen. Het voorontwerp van decreet bevat een aantal wijzigingen met betrekking tot de sociale correcties op de heffing op waterverontreiniging en de saneringsbijdrage. De Raad ondersteunt de vrijstellingen die toegekend worden aan de sociaal zwakkeren in de maatschappij. De Raad stelt echter vast dat deze maatregelen de regelgeving zeer complex maken. Door dergelijke complexe regelgeving bestaat het risico dat de milieudoelstellingen in het gedrang komen en bovendien ook de sociale doelstellingen gemist worden. Door een doorzichtige prijszetting is de maatstafvergelijking bij de verschillende saneringsactoren mogelijk.

[12] Financieel instrumentarium niet los zien van andere instrumenten van het water(zuiverings)beleid. De regeling voor de heffing en de saneringsbijdrage kan niet los gezien worden van andere instrumenten van het water(zuiverings)beleid. De Raad is van mening dat de handhaving op de aansluiting van het afvalwater op de openbare riolering en het afkoppelen van regenwater van de openbare riolering geregeld moet worden. In Vlarem II zijn er verplichtingen opgenomen in de artikelen 4.2.1.3. en 6.2.1.2. echter ontbreekt er een sluitend handhavingsbeleid. Daarnaast bestaat de behoefte aan een duidelijk beleid inzake controle en toezicht op de goede werking van de IBA's (individuele behandeling van afvalwater).

2.2.1. Oppervlaktewateren

[13] Mogelijkheid tot collectivisering van de IBA's. De Minaraad is tevreden dat er in de regeling inzake lozingsheffingen en saneringsbijdrage rekening gehouden wordt met zijn aanbeveling tot collectivisering van de IBA's.² De Raad ziet voordelen in de collectieve aankoop, installatie en exploitatie van IBA's, al dan niet via uitbesteding, gestuurd door de overheid. De Raad ziet als voornaamste voordelen:

- Gelijkheidsbeginsel. De overheid staat in voor de sanering van het afvalwater

² Minaraad, Advies van 26 mei 2005 over lokale aspecten van het waterzuiveringsbeleid in Vlaanderen. Blz. 13/13.

van alle burgers.

- Aankoop, installatie en onderhoud worden goedkoper.
- Het zuiveringsrendement verhoogt bij professionele exploitatie. Het rendement is sterk afhankelijk van het engagement en van de technische kennis van de eigenaar.
- Een resultaatsverbintenis (in de plaats van een middelenverbintenis) van de zuivering wordt haalbaar. Er kan een monsternamepunt voorzien worden en besluiten kunnen genomen worden uit bemonstering van een grotere groep IBA's van één beheerder.
- Een verminderde administratieve rompslomp wegens de standaardisatie door de beheerder in het beheerd gebied.

Tenslotte meent de Raad dat het IBA-beleid zich niet kan beperken tot de financiering. Er is dringend nood aan verdere regelgeving over de kwaliteit van de IBA's, de correcte plaatsing en opstart, het gebruik, het onderhoud en de controle.

[14] Heffingen op waterverontreiniging. Het voorontwerp bevat verscheidene aanpassingen aan de heffingsregeling op de waterverontreiniging voor de kleinverbruikers (de heffingsplichtigen bedoeld in art. 35^{quater} zijn meestal gezinnen en kleine bedrijven). De regeling voor de heffing was al zeer ingewikkeld en wordt dit nu nog meer door onder meer de verdere uitwerking van de sociale vrijstellingen. Dit blijkt ook uit de procedure voor aanvraag tot vrijstelling waarin aanpassingen nodig zijn.³

De Raad hoopt dat de aanpassingen in het programmadecreet een tijdelijke en pragmatische oplossing zijn en vraagt een meer uitgewerkt coherent wetgevend kader inzake de invulling van de economische verplichtingen van de Kaderrichtlijn Water (bijdragen, heffingen, subsidies, etc.) in het Decreet Integraal Waterbeleid.

[15] Aanpassing van de heffingscoëfficiënt voor ziekenhuizen en onderwijsinstellingen. Het bedrag van de heffing voor deze sector wordt vermenigvuldigd met de volgende aangepaste coëfficiënten: 0,957 voor het heffingsjaar 2006; 0,828 voor het heffingsjaar 2007; 0,720 voor het heffingsjaar 2008 en volgende. De Raad merkt op dat ook bij deze wijziging elke motivering ontbreekt en stelt dat ook voor ziekenhuizen en onderwijsinstellingen prikkels tot een efficiënter en duurzamer watergebruik noodzakelijk zijn.

2.2.2. Water bestemd voor menselijke aanwending

[16] Definitie gemeentelijke saneringsverplichting: individueel en collectief. De Raad formuleert de bedenking dat er verwarring kan ontstaan door de verschillen tussen de definities van gemeentelijke saneringsplicht onder 20° en individuele sanering onder 25°. De definitie van individuele sanering onder 25° verwijst zowel naar IBA's, KWZI's en bijhorende leidingen/riolen die door gemeente of intergemeentelijk samenwerkingsverband beheerd worden. Deze definitie is te verkiezen. De verwijzing naar individuele sanering zoals geformuleerd onder 20°

³ In de procedure voor aanvraag van vrijstelling in art. 17 van het voorstel tot programmadecreet dient de aanvraag vergezeld te zijn van ofwel één van de drie beschreven attesten en de afscheurstrook van het overeenkomstige heffingsbiljet.

lijkt enkel te slaan op IBA's. Bovendien biedt de definitie onder 20° geen zekerheid of IBA's beheerd door de particulier al dan niet onder de gemeentelijke saneringsplicht vallen. Het zou heel duidelijk moeten zijn dat een gemeente of een andere gemeentelijke waterbeheerder die kiest voor collectief beheer van IBA's niet verantwoordelijk wordt voor de enkele IBA's waar de particulier blijft instaan voor het beheer. De definitie onder 25° biedt hierover wel duidelijkheid, de combinatie van beide definities (20° en 25°) lijkt vatbaar voor interpretatie.

De Raad merkt verder op dat het begrip onder 25° een werkwoord is, terwijl de definitie zelf de infrastructuur omvat.

[17] Vermindering van de doorrekeningscoëfficiënt voor de gemeentelijke saneringsbijdrage. In uitvoering van de Kaderrichtlijn Water wordt in 2008 de financiële tussenkomst van het Vlaamse Gewest in de collectieve watersanering verlaagd en het tarief van de bovengemeentelijke saneringsbijdrage als gevolg hiervan opgetrokken. Om te vermijden dat het tarief van de gemeentelijke saneringsbijdrage op proportionele wijze mee verhoogt, wordt de bovengrens van de gemeentelijke bijdrage verlaagd van factor 1,4 naar 1,3 ten opzichte van het tarief van de bovengemeentelijke bijdrage.

De Raad mist hier interne consistentie in het beleid. De motivering die wordt aangehaald voor de verhoging van de gewestelijke bijdrage, zou ook geldig moeten zijn voor de gemeentelijke bijdrage. De gemeentelijke saneringsbijdrage moet gezien worden in het licht van de grote achterstand in de uitbouw van de gemeentelijke rioleringen en de kosten die gepaard gaan met het bouwkundig en ecologisch beheer (bv. afkoppeling van soorten verdunning) van het bestaande rioolstelsel.⁴ Dankzij de voorontwerpzoneringsplannen kunnen de gemeenten nu een ruwe inschatting maken van de financiële consequenties.⁵ Hieruit blijkt dat het bedrag dat nodig is voor de investeringen, voor veel gemeenten groter zal zijn dan de opbrengst van een maximale saneringsbijdrage. Door het plafonneren van de gemeentelijke bijdrage zet het Vlaamse Gewest de gemeenten klem: ofwel zal er minder/trager worden geïnvesteerd, waardoor Europese verplichtingen niet (tijdig) zullen gehaald worden, ofwel zullen gemeenten meer uit de algemene middelen moeten investeren (wat het gewest, omwille van de invulling die zij geeft aan de verplichting tot kostenterugwinning in de Kaderrichtlijn Water niet wil doen.) De Raad meent dat responsabilisering en subsidiariteit geen eenrichtingsverkeer kunnen zijn: wie de verantwoordelijkheid krijgt om bepaalde doelstellingen te halen, moet ook de mogelijkheden krijgen om deze te realiseren.

De Raad dringt aan op een betere onderbouwing van deze saneringsbijdrage binnen het kader geschetst in paragraaf 10. Een zicht op de milieu- en kostenefficiëntie van de vermelde maatregelen en de besteding van de middelen is essentieel, omwille van de grote achterstand in de uitbouw van de gemeentelijke rioleringen.

⁴ Milieujaarprogramma 2006, p.94.

⁵ De gemeenten kunnen de financiële impact nu reeds inschatten omdat de voorontwerpen informeel werden overgemaakt door de Vlaamse Milieumaatschappij. De praktijk wijst echter uit dat veel gemeentebesturen de zoneringsplannen pas grondiger zullen bestuderen als ze deze officieel ontvangen. Vermits de officiële procedure is opgestart zullen ze weldra geconfronteerd worden met de enorme uitdaging en investeringen waarvoor zij staan. Ondertussen hebben alle gemeenten de zoneringsplannen officieel ontvangen en zijn veel openbare onderzoeken reeds afgerond.

[18] Instelling gemeentelijke bijdrage voor zelfzuiveraars. De Raad vindt het positief dat er een bijdrage wordt ingesteld voor zij die hun huishoudelijk afvalwater zuiveren of laten zuiveren in een individuele waterzuiveringsinstallatie in collectief beheer. De Raad stelt vast dat het tarief voor de individuele sanering maximaal 2,3 keer hoger mag zijn ten opzichte van de bovengemeentelijke bijdrage. De zelfzuiveraars worden vrijgesteld van de bovengemeentelijke bijdrage en de heffing op waterverontreiniging voor zover ze voldoen aan de gestelde voorwaarden. Met een factor 2,3 dragen zij bij in de gemeentelijke saneringsbijdrage. De totale som in de saneringsbijdrage wordt voor de zelfzuiveraars op hetzelfde niveau gebracht als voor diegenen die op de riolering zijn aangesloten. Zelfzuiveraars veroorzaken op gemeentelijk niveau een hogere kost. Individuele installaties kosten (veel) meer dan riolering, en in de regio's waar er relatief veel IBA's gebouwd moeten worden, kan de huidige bepaling een drempel betekenen voor beheerders om een aanbod te creëren inzake IBA's. Het gevaar bestaat dat de beheerders dan voor de individuele sanering geen aanbod inzake IBA's realiseren wat voor gevolg heeft dat enerzijds de uitbouw van de IBA's moeilijker zal verlopen en anderzijds de solidarisering in het waterzuiveringsbeleid op het gebied van de waterbeheerder in het gedrang komt.

De Raad meent dat hieraan een oplossing moet gegeven worden en ziet voorlopig twee mogelijkheden. Ten eerste kan meer armslag aan de gemeenten gegeven worden (zie paragraaf 17). Dit impliceert dat de solidarisering van de kosten over alle vervuilers doorgezet kan worden. De tweede mogelijkheid is het verhogen van de factor voor de individuele sanering. Dit betekent dat de solidariteit tussen de vervuilers in het gebied van de waterbeheerder minder doorgedreven zal zijn. Het tarief voor de gemeentelijke individuele sanering wordt begrensd tot 2,3 keer het bovengemeentelijke tarief voor het water verbruikt in 2007. De Raad vindt geen enkele motivering terug waarom dit begrensd is op 2,3 en niet 2,4 voor 2007 zoals voor de collectieve sanering. Bovendien staat er geen tarief voor de individuele sanering voor het water verbruikt in 2008. De Raad vraagt om hierover duidelijkheid te scheppen.

[19] Een gedifferentieerde saneringsbijdrage. Een gedifferentieerde financiering, waarbij meer betaald wordt indien er regenwater naar de riolen wordt afgevoerd, zou bovendien een goed sturend instrument zijn om afkoppeling van regenwater te stimuleren. De Raad vraagt om dit mee te nemen in de verdere ontwikkeling van het economische beleid.

2.2.3. Watervang

[20] Heffing op captatie van water via watervang. In het voorstel van programmadecreet worden de tarieven van de twee grootste schijven verhoogd: voor de schijf van 10.000.000 tot 99.999.999 m³ wordt het tarief 0,013283 euro/m³ (van 0,012959 euro/m³); voor de schijf boven 99.999.999 m³ wordt het tarief 0,002624 euro/m³ (van 0,002499 euro/m³). De Minaraad stelt vast dat deze wijziging niet gemotiveerd wordt. Het is voor de Raad ook niet duidelijk waarom de verhoging enkel geldt voor de grootste captaties. Door de hoge druk op de watervoorraden steunt de Raad echter een verhoging van deze regulerende heffing. Het is volgens de Raad echter aangewezen dat dit gebeurt binnen het kader zoals uiteengezet in paragraaf 10. De Raad merkt op dat de huidige regeling nog altijd degressief is - een hogere afname gaat dus gepaard met een lagere captatiebijdrage. Volgens de Minaraad wijst dit op het financierende karakter van de bijdrage voor waterafname. Zij beoogt met andere woorden geen beperking van

de milieueffecten, zowel inzake waterverontreiniging als verdroging. De Raad pleit voor een meer gemoduleerde en progressieve captatiebijdrage, die net zoals de grondwaterheffing ook regionaal gecorrigeerd moet kunnen worden in functie van de draagkracht van het waterlichaam.

2.3. Bodem

[21] Decretale basis retributie. Via artikel 162 van het voorontwerp van decreet wordt de mogelijkheid ingevoerd dat de Vlaamse Regering een retributie vaststelt voor de behandeling door de OVAM van het verzoek tot toepassing van risicobeheer en de conformverklaring van het risicobeheersplan en de beoordeling van de opvolgingsrapporten.

De Minaraad heeft in het verleden gevraagd dat deze retributie door de Vlaamse Regering zou worden vastgelegd.⁶ De Raad gaat dan ook akkoord met voorliggend voorstel.

2.4. Inkomsten Ondersteunend Centrum Agentschap Bos en Natuur en MINA-fonds

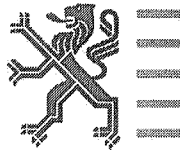
[22] Bijkomende middelen voor het OC-ANB. Via de artikels 42 en 43 van het voorontwerp van decreet wil de Vlaamse Regering ervoor zorgen dat inkomsten uit allerlei gebruiksrechten, concessies, verhuringen, jachtpachten, enz. die het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) toekent op zijn terreinen en gebouwen niet meer in het MINA-fonds maar aan het Ondersteunend Centrum Agentschap Bos en Natuur (OC-ANB) worden toegewezen. Budgettair gaat het om beperkte bedragen (45 500 euro in 2008). Administratief zorgt de doorstorting van deze middelen aan het MINA-fonds blijkbaar voor problemen. Vorig jaar werden de inkomsten uit houtverkoop al toegewezen aan het OC-ANB. Men wil nu hetzelfde doen voor de andere inkomsten.

In zijn advies van 2006 benadrukte de Raad niet negatief te staan tegenover de oprichting van het OC-ANB.⁷ De Raad gaf wel aan dat het OC-ANB enkel een 'ondersteunende' en 'complementaire' rol kan vervullen ten aanzien van het ANB. De Raad had echter tal van bedenkingen bij de concrete invulling van de taakstelling en de werking van het OC-ANB, onder meer met betrekking tot de overheveling van de inkomsten van het MINA-fonds naar het OC-ANB. Via het voorliggende programmadecreet wordt deze situatie nog verder bevestigd, vermits er nog meer middelen naar het OC-ANB overgeheveld worden.

⁶ Minaraad en Serv, Advies op hoofdlijnen over het voorontwerp van Vlarebo 2007, vastgesteld door de Minaraad op 30 augustus 2007 en door de Serv op 31 augustus 2007.

⁷ Minaraad, Advies van 7 maart 2006 over het voorontwerp van verzameldecreet "bis" inzake leefmilieu en energie.

ADVIES VAN DE RAAD VOOR CULTUUR

Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media

Cel Strategische Adviesraad

Arenbergstraat 9, 1000 Brussel

Tel.: 02 553 41 71 - Fax: 02 553 69 70

De heer Koen De Bock
Afdelingshoofd Beleidsondersteuning en Begroting
Phoenixgebouw - bus 5, 5de verdieping
Koning Albert II-laan 19
Phoenixgebouw
1210 Brussel

uw bericht van
28 september 2007

uw kenmerk

ons kenmerk **bijlagen**
CJSM/IVR/VP/20071016 1 advies

vragen naar / e-mail
iris.vanriet@cjsm.vlaanderen.be

Telefoonnummer
02 553 41 93

datum
16 oktober 2007

Betreft: vraag voor spoedadvies van Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2008

Geachte heer De Bock,

De Raad voor Cultuur bracht op 16 oktober 2007 een spoedadvies uit over voornoemd voorontwerp van decreet.

Bijgaand vindt u een exemplaar van het gevraagde spoedadvies.

Met de meeste hoogachting,

Iris Van Riet
Secretaris Raad voor Cultuur

Bart De Baere
Voorzitter Raad voor Cultuur

Advies van de Raad voor Cultuur

Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2008

De Raad voor Cultuur wordt om spoedadvies gevraagd over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2008.

In dit spoedadvies beperkt de Raad voor Cultuur zich tot Hoofdstuk IX. CultuurInvest, artikel 50.

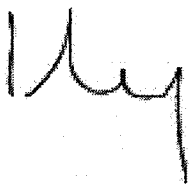
Dit artikel machtigt de Vlaamse Regering om de financieringskosten van CultuurInvest die niet uit de door CultuurInvest behaalde rendementen kunnen vergoed worden, ten laste te nemen. Daarnaast wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om een jaarlijkse beheersvergoeding toe te kennen.

Deze tussenkomst zal aangerekend worden op de kredieten algemeen beleid van het beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport en Media.

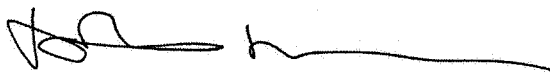
In een advies goedgekeurd op 8 december 2005 **over een Vlaams beleid met betrekking tot de cultuurindustrie**, stelde de Raad voor Cultuur in verband met de financiering van het beleid inzake de cultuurindustrie dat het investeringsbudget van de Vlaamse Regering dient te worden benut en niet het culturele werkingsbudget. De raad stelde daarenboven dat een cultureel investeringsbeleid nooit in de plaats kan komen van subsidiëring, maar dat het potentieel complementair is aan het subsidiëringsbeleid.

De Raad voor Cultuur ging na of deze voorwaarden zijn vervuld. De raad stelt vast dat de overheid voor de inbreng in de cultuurindustrie investeringsbudgetten aanspreekt en geen werkingskredieten. Daarnaast zijn nieuwe middelen voor handen in de meerjaren- begroting voor de eventuele tussenkomst voor het minimumrendement en de jaarlijkse beheersvergoeding, zodanig dat er geen impact is op de bestaande kredieten.

De raad adviseert positief over de in artikel 50 voorgestelde bepalingen tot begeleiding van de begroting 2008.

Iris Van Riet
Secretaris Raad voor Cultuur

Bart De Baere
Voorzitter Raad voor Cultuur

VLAAMSE ADVIESRAAD VOOR BESTUURSZAKEN

Vlaamse overheid

Aan de heer Dirk Van Mechelen
Vlaams minister van Financiën en Begroting,
en Ruimtelijke Ordening
Phoenixgebouw
Koning Albert II-laan 19
1210 BRUSSEL

**Vlaamse Adviesraad voor
Bestuurszaken**
Boudewijngebouw
Boudewijnlaan 30 bus 41
1000 Brussel
Tel. 02 553 40 15
adviesraad@bz.vlaanderen.be

uw bericht van
4 oktober '07

uw kenmerk

ons kenmerk
07 BB 02

bijlagen

vragen naar / e-mail
Bram Opsomer
bram.opsomer@bz.vlaanderen.be

telefoonnummer
02 553 40 15

datum
18 okt. 07

Betreft: briefadvies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2008

Mijnheer de minister,

Op vrijdag 28 september 2007 werd het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2008 principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering en voor advies voorgelegd aan de Raad van State, de SERV, de Minaraad, de VLOR, de VRWB en de Raad voor Cultuur (met verzoek om spoedbehandeling).

Per brief van 4 oktober '07 vroeg U ook het advies van de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken, met het verzoek om dit advies in spoedprocedure te behandelen (binnen 10 werkdagen).

Wegens de krappe tijdsspanne voor de advisering en wegens het ontbreken van echte strategische beleidslijnen in het voorontwerp, zal de Raad zich beperken tot algemene aandachtspunten en niet dieper ingaan op de details van het adviesonderwerp.

1. De Vlaamse Regering besliste op 28 september '07 om, samen met de eerste principiële goedkeuring, het advies te vragen over het voorontwerp van programmadecreet aan verschillende strategische adviesraden (SERV, Minaraad, VLOR, VRWB en Raad voor Cultuur) en aan de Raad van State.
De Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken werd niet om advies gevraagd, ondanks het feit dat er in het voorontwerp artikels zijn opgenomen die binnen het taakgebied van de

Raad vallen.¹ Nochtans is in artikel 4 van het decreet van 28 april 2006 houdende de oprichting van de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken expliciet bepaald dat de Vlaamse Regering verplicht is het advies te vragen aan de Raad over voorontwerpen van decreet die betrekking hebben op het ganse taakgebied van de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken (personeels- en organisatieontwikkeling, ICT, e-government, wetsmatiging, facilitaire dienstverlening en vastgoedbeheer, binnenlandse aangelegenheden, stedenbeleid en inburgeringsbeleid). De Raad vraagt zich af of het vragen van advies door de Vlaamse Regering in dit geval geen **formele vormvereiste** is, en of het negeren van die vormvereiste bijgevolg geen opmerkingen van de Raad van State met zich zal meebrengen. Dit wordt best nog eens onderzocht.

2. Aansluitend bij het voorgaande punt stelt de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken vast dat nu om advies wordt gevraagd over het voorontwerp van decreet houdende de begeleiding van de begroting 2008, maar dat over de **begroting** zelf geen advies wordt gevraagd. Ook in de begroting zijn namelijk heel wat zaken te vinden die een belangrijke impact hebben op de verschillende beleidsvelden waarover de Raad moet adviseren. In principe is daarvoor dus ook de adviesvraagplicht van toepassing.
3. De Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken heeft geen weet van een **reguleringsimpactanalyse** (RIA) bij het voorontwerp van decreet. Het betreft hier nochtans regelgeving die op verschillende vlakken een duidelijke impact heeft op de buitenwereld. Een RIA is dus volgens de eigen principes van de Vlaamse Regering normaal gezien noodzakelijk. De Raad betwijfelt trouwens of het gebruik van onoverzichtelijke programmadecreten de toets van de principes van de goede regelgeving zou doorstaan (Acht Kenmerken van Goede Regelgeving: beslissing Vlaamse Regering van 7 november 2003).
4. De Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken vindt het positief dat de **Elia-heffing** wordt afgeschaft en dat die afschaffing vervolgens wordt gecompenseerd (artikel 46 en 47 van het voorontwerp). Dit past in de filosofie van het regeerakkoord voor deze legislatuur, waarin wordt gesteld dat de Vlaamse Regering er zich toe engageert om de financiële meerkost voor de lokale besturen van haar beslissingen te compenseren. De Raad vraagt wel dat er in de communicatie over deze maatregel gewezen wordt op de juiste feiten: het betreft hier een compensatie van de afgeschafte Elia-heffing (in totaal 83 miljoen euro).
5. De compensatie gebeurt aan de hand van een **verhoging van het Gemeentefonds**. De wijze van verdeling, groei en storting van die middelen staat wel volledig los van het Gemeentefonds.²
De Raad is van mening dat het Gemeentefonds niet het geschikte instrument is om zomaar middelen in stoppen en die vervolgens dan te verdelen op een volledig eigen manier. Het Gemeentefonds moet een fonds zijn met algemene middelen waar de gemeenten vrij kunnen over beschikken en die verdeeld worden volgens een vaste set

¹ De Raad ontving weliswaar een adviesvraag waarin staat vermeld dat U dit doet namens de Vlaamse Regering, maar uit de notulen blijkt dat de Vlaamse Regering geen opdracht gegeven heeft om het advies van de Raad te vragen.

² De wijze van verdeling gebeurt volledig los van de verdeling volgens de verschillende parameters van het Gemeentefonds en aan de hand van het 'juste retour'-principe. Met andere woorden: alle gemeenten krijgen de gedeelde inkomsten exact terug. De verdeelsleutel die gehanteerd wordt is identiek als de verdeelsleutel die voor het Elia-fonds werd gebruikt in 2006. Bijkomend is het hierbij onduidelijk of het gaat om stortingen die gebeurden in 2006 of stortingen met betrekking tot 2006. De groei van dit aparte luik in het Gemeentefonds is ook anders dan het Gemeentefonds zelf. Het Gemeentefonds groeit jaarlijks met een vast percentage van 3,5 %, terwijl de groei van het 'Elia-luik' gelijk is aan de inflatie (hoe die inflatie precies zal berekend worden, is in het voorontwerp niet uitgeklaard).

Tenslotte is ook de uitbetaling van de middelen verschillend van het Gemeentefonds. Ze gebeurt één maal per jaar rond eind april, en dus niet in vier stortingen het overige geld van het Gemeentefonds vandaag.

van objectieve criteria. De Raad is dus eerder voorstander van een versobering van de bestaande criteria, terwijl het voorliggende ontwerp voorziet in een nog complexer verdelingsschema van de beschikbare middelen. De Raad vraagt bijgevolg dat voor de verdeling van de nieuwe middelen een volledig apart fonds wordt opgericht.

6. In het voorontwerp is voorzien dat de **gemeentelijke bijdrage** t.o.v. de bovengemeentelijke bijdrage **hooguit 1,3 keer hoger** mag zijn voor het water verbruikt in 2008 (artikel 29 van het voorontwerp). De Raad vindt het onlogisch dat de gemeentebesturen aan de ene kant een saneringsplicht hebben (die in realiteit enorme inspanningen vergt), terwijl de Vlaamse overheid aan de andere kant de noodzakelijke financiële armslag om dit te bewerkstelligen, kortwiekt. Indien men die verplichting oplegt, dan moet de Vlaamse Regering ofwel de gemeenten vrij laten om hun bijdrage af te stellen op hun noden, ofwel zelf garanderen dat men zal instaan om de eventuele tekorten te financieren.

Uiteraard, mijnheer de minister, zijn wij steeds bereid om over dit advies de nodige mondelinge toelichting te verschaffen.

Hoogachtend,

Herman MATTHIJS
Voorzitter

NB. Een kopie van dit briefadvies werd ook verzonden aan alle leden van de Vlaamse Regering en aan de voorzitter van het Vlaams Parlement.

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse Regering,

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaaengelegenheid.

HOOFDSTUK II

Onderwijs

AFDELING I

Recuperatiefonds Studietoelagen

Artikel 2

In artikel 21 van het decreet van 23 december 2005 houdende bepaling tot begeleiding van de begroting 2006 worden §§3 en 4 vervangen door wat volgt:

“§3. Het fonds wordt gespijsd door alle ontvangsten die voortvloeien uit terugvorderingen ter uitvoering van artikelen 10, 11 en 22 van het decreet van 16 februari 2001 houdende regeling van de studietoelagen voor het hoger onderwijs in de Vlaamse

Gemeenschap, alle ontvangsten die voortvloeien uit terugvorderingen zoals bepaald in artikelen 47 en 48 van het decreet van 30 april 2004 betreffende de studiefinanciering en studentenvoorzieningen in het hoger onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap, en alle ontvangsten die voortvloeien uit terugvorderingen zoals bepaald in artikel 62 van het decreet van 8 juni 2007 betreffende de studiefinanciering van de Vlaamse Gemeenschap.

Het fonds wordt eveneens gespijsd door de niet-geïnde studiefinanciering, schooltoelagen of studietoelagen.

§4. Het fonds wordt aangewend voor de betaling van school- en studietoelagen aan leerlingen en studenten overeenkomstig het decreet van 8 juni 2007 betreffende de studiefinanciering van de Vlaamse Gemeenschap.”.

AFDELING II

Hogescholen

Artikel 3

Aan artikel 190bis, §3, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, ingevoegd bij decreet van 4 april 2003, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid, 3°, worden de woorden “vanaf het begrotingsjaar 2006” vervangen door de woorden “voor de begrotingsjaren 2006 en 2007”;

2° aan het tweede lid wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“4° vanaf het begrotingsjaar 2008 bepaalt de Vlaamse Regering jaarlijks, binnen de beschikbare begrotingskredieten, het bedrag van de subsidie-enveloppes, met dien verstande dat dit bedrag niet lager kan zijn dan 6.000.000 euro.”;

3° er wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De bedragen, vermeld in het eerste lid en het tweede lid, 4°, worden jaarlijks aangepast op de wijze bepaald in artikel 184, §1.”.

Artikel 4

In artikel 209 van hetzelfde decreet wordt §3 vervangen door wat volgt:

“§3. In afwijking van §1 van dit artikel bedraagt het basisbedrag van de sociale toelage vanaf begrotingsjaar 2008 249,09 euro per financierbare student, waarbij telkens rekening gehouden wordt met het aantal financierbare studenten dat de hogeschool op 1 februari 2005 telde.

Vanaf begrotingsjaar 2009 wordt het basisbedrag per financierbare student geïndexeerd aan de hand van de volgende indexformule:

$$I = 0,50 \times (L1/L0) + 0,50 \times (C1/C0).$$

I: de indexformule.

L1/L0: de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het desbetreffende begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van begrotingsjaar 2008.

C1/C0: de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het desbetreffende begrotingsjaar en de index van de consumptieprijzen op het einde van begrotingsjaar 2008.”.

AFDELING III

Universiteiten

Artikel 5

In artikel 140, §1, 2°, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, gewijzigd bij decreet van 30 juni 2006, worden de woorden “voor de jaren 2002, 2003, 2006 en 2007” vervangen door de woorden “voor de jaren 2002, 2003, 2006, 2007 en 2008”.

AFDELING IV

Nascholing

Artikel 6

In artikel 44 van het decreet van 16 april 1996 betreffende het mentorschap en de nascholing in Vlaanderen wordt §1 vervangen door wat volgt:

“§1. De Vlaamse Regering stelt volgens de hiernavolgende tabel vanaf 2006 elk jaar middelen in duizend euro ter beschikking voor de nascholing:

	2006	2007	2008
Scholen basisonderwijs	4384	4384	4384
Aanvulling directeurs scholen basisonderwijs			190
Scholen secundair onderwijs	6190	6190	6190
Aanvulling directeurs scholen secundair onderwijs			79
Centra voor volwassenenonderwijs			489
Aanvulling directeurs centra voor volwassenenonderwijs			13
Scholen voor deeltijds kunstonderwijs			295
Aanvulling directeurs scholen voor deeltijds kunstonderwijs			12
Centra voor leerlingenbegeleiding			211
Aanvulling directeurs centra voor leerlingenbegeleiding			6
Gemeenschapsonderwijs en representatieve verenigingen van inrichtende machten	1547	2057	2057
Overheid		1500	1500
Directeurs			490

”.

AFDELING V

Hogere Zeevaartschool

Artikel 7

Aan artikel 30 van het decreet van 9 juni 1998 betreffende de Hogere Zeevaartschool wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Vanaf het begrotingsjaar 2008 wordt het bedrag van de dotatie vastgesteld op 1.199.000 euro. Dit bedrag wordt jaarlijks aangepast aan de verhouding tussen de geraamde gezondheidsindex van de maand december van het betrokken begrotingsjaar en de gezondheidsindex van de maand december van het begrotingsjaar 2007.”.

AFDELING VI

Bijkomende academiseringsmiddelen

Artikel 8

Aan artikel VI.9ter van het decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, ingevoegd bij decreet van 22 december 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §1, eerste lid, worden de woorden “de begrotingsjaren 2006 en 2007” vervangen door de woorden “de begrotingsjaren 2006, 2007 en 2008”;

2° in §1, tweede lid, worden de woorden “het begrotingsjaar 2007” vervangen door de woorden “de begrotingsjaren 2007 en 2008”;

3° in §2 worden de woorden “in 2006 en in 2007” vervangen door de woorden “in 2006, in 2007 en in 2008”.

Artikel 9

In artikel VI.10, derde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij decreet van 22 december 2006, worden de woorden “31 december 2007” vervangen door de woorden “31 december 2008”.

Artikel 10

In artikel 102, zevende streepje, van het decreet van 22 december 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007, worden de woorden “31 december 2007” vervangen door de woorden “31 december 2008”.

HOOFDSTUK III

Fiscaliteit

AFDELING I

Onroerende voorheffing

Artikel 11

Aan artikel 371 van het Wetboek van inkomstenbelastingen 1992 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Vanaf het aanslagjaar 2008 kan de in het eerste lid bepaalde termijn niet verstrijken voor 31 maart van het jaar volgend op het aanslagjaar wanneer met het bezwaarschrift de vermindering op grond van artikel 257, §2, 3°, wordt ingeroepen.”.

AFDELING II

Verkeersbelasting

Artikel 12

Artikel 9, F, van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen wordt vervangen als volgt:

“De aanhangwagens en de opleggers zijn onderworpen aan een belasting die respectievelijk 23,92 euro of 49,68 euro bedraagt, naargelang de maximaal toegelaten massa niet hoger is dan 500 kilogram of 501 kilogram bereikt zonder 3500 kilogram te overschrijden.

De in het eerste lid genoemde aanhangwagens en opleggers waarvan de maximaal toegelaten massa 750 kg niet overschrijdt en die uitsluitend getrokken worden door een personenauto, een auto voor dubbel gebruik, een minibus, een ziekenauto, een motorfiets, een lichte vrachtauto, een kampeerauto, een autobus of een autocar, zijn vrijgesteld van de belasting. Deze vrijstelling geldt enkel in zoverre de belastingschuldige geen rechtspersoon is.”.

HOOFDSTUK IV

Leefmilieu

AFDELING I

Afvalstoffen

Artikel 13

Aan artikel 48, §2, 3°, van hetzelfde decreet, zoals herhaaldelijk gewijzigd, wordt na het voorlaatste lid de volgende bepaling toegevoegd:

“Voor het storten van recyclageresidu's van de verwerking van beton, metselwerk- en ander steenpuin tot gekeurde granulaten, afkomstig van bedrijven die de gekeurde granulaten op de markt brengen, is $K=0,04$ met ingang van het heffingsjaar 2008. De te storten restfractie moet kleiner zijn dan 1 gewichts-

percent. Dit percentage moet beschouwd worden ten opzichte van de totale productie van de gekeurde granulaten op jaarbasis in de daartoe vergunde inrichting. Wanneer de te storten restfractie het percentage van 1% overschrijdt, moet voor het overschrijdende deel het milieuheffingsstarief toegepast worden waarbij $K=1$. Onder recyclageresidu's van de verwerking van beton, metselwerk- en ander steenpuin wordt verstaan de residu's die vrijkomen bij het breken van het puin en het zuiveren van de granulaten, met uitzondering van residu's die voorafgaand aan het breken worden uitgesorteerd.”.

AFDELING II

Oppervlaktewateren

Artikel 14

In artikel 35ter van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging wordt in §2, c), ingevoegd bij decreet van 23 december 2005 en gewijzigd bij decreet van 22 december 2006, de zin “de heffingsplichtigen, bedoeld in artikel 35quater van deze wet, waarvan de inrichting niet gelegen is in de zuiveringszones A of B, zoals bedoeld in artikel 1.1.2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne” aangevuld met de zinsnede “of die na bekendmaking van het definitieve zoneringsplan, als vermeld in artikel 10 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 maart 2006 houdende de vaststelling van de regels voor de scheiding tussen de gemeentelijke en bovengemeentelijke saneringsverplichting en de vaststelling van de zoneringsplannen, gelegen zijn buiten het centrale gebied of buiten het collectief geoptimaliseerde buitengebied.”.

Artikel 15

In artikel 35ter van dezelfde wet wordt in §2, tweede lid, gewijzigd bij decreet van 23 december 2005 en 22 december 2006, de zin “Voor alle andere heffingsplichtigen wordt het eenheidstarief van de heffing vastgesteld op 25,7 euro” vervangen door de zin “Voor alle andere heffingsplichtigen wordt het eenheidstarief van de heffing vastgesteld op 29,1 euro”.

Artikel 16

In artikel 35ter van dezelfde wet wordt §5, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996 en gewijzigd bij de decreten van 19 december 1997, 18 mei 1999, 22 december 2000, 21 december 2001, 27 juni 2003 en 19 december 2003, vervangen door wat volgt:

“§5. Elke heffingsplichtige, vermeld in artikel 35quater, §1, wordt vrijgesteld van de verplichting tot betaling van de heffing vermeld in §1, als hij zelf op 1 januari van het heffingsjaar of op de datum van overlijden één van de volgende tegemoetkomingen geniet:

- 1° het gewaarborgd inkomen voor bejaarden volgens de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden of de inkomensgarantie voor ouderen volgens de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen;
- 2° het leefloon of levensminimum, toegekend door het OCMW met toepassing van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, respectievelijk van de wet van 2 april 1965 betreffende het tenlastenemen van de steun, verleend door de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn;
- 3° de inkomensvervangende tegemoetkoming voor personen met een handicap volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap;
- 4° de tegemoetkoming hulp aan bejaarden volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap;
- 5° de integratietegemoetkoming voor personen met een handicap volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap.

De vrijstelling, vermeld in het eerste lid, geldt ook voor de heffingsplichtige vermeld in artikel 35quater, §1, met een gezinslid dat gedomicilieerd is op hetzelfde adres en dat op 1 januari van het heffingsjaar of op de datum van overlijden onder een van de categorieën vermeld in het eerste lid, valt.

Voor de toepassing van die vrijstelling worden personen die hun wettelijke domicilie hebben in een rust-, verplegings- of andere instelling en personen die in gemeenschappen, gericht op de verwezenlijking van religieuze of filosofische doelstellingen, hun wettelijke domicilie en levensmiddelen delen, niet beschouwd als leden van hetzelfde gezin.

De vrijstelling vermeld in het eerste lid wordt uitsluitend verleend voor de plaats van het watergebruik die tevens het wettelijke domicilie is van de heffingsplichtige.

De maatschappij kan een heffingsplichtige automatisch vrijstellen op basis van de inlichtingen die worden ingewonnen bij de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid of bij de andere overheidsinstellingen die de rechten vermeld in het eerste lid toekennen. Als de vrijstelling vermeld in het eerste lid automatisch wordt toegekend, ontvangt de rechthebbende geen heffingsbiljet.

Voor heffingsplichtigen die een heffingsbiljet hebben gekregen, wordt de vrijstelling vermeld in het eerste lid enkel op schriftelijke aanvraag verleend. De aanvraag tot vrijstelling moet uiterlijk binnen drie maanden na de verzendingsdatum van het heffingsbiljet bij de maatschappij worden ingediend.

Bij die aanvraag moet één van de volgende documenten gevoegd zijn:

- 1° een attest, uitgereikt door de Federale Overheidsdienst voor Pensioenen, waaruit blijkt dat de heffingsplichtige vermeld op het heffingsbiljet, of een gezinslid het gewaarborgd inkomen voor bejaarden of de inkomensgarantie voor ouderen genoten heeft;
- 2° een attest, uitgereikt door het OCMW, waaruit blijkt dat de heffingsplichtige vermeld op het heffingsbiljet of een gezinslid een door het OCMW toegekend leefloon of levensminimum genoten heeft;
- 3° een attest, uitgereikt door de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid, waaruit blijkt dat de heffingsplichtige vermeld op het heffingsbiljet of een gezinslid de inkomensvervangende tegemoetkoming voor personen met een handicap, de tegemoetkoming hulp aan bejaarden, of de

integratietegemoetkoming voor personen met een handicap genoten heeft;

4° de afscheurstrook van het overeenkomstige heffingsbiljet.

Mits op 1 januari van het heffingsjaar of op datum van overlijden voldaan is aan de bovenvermelde voorwaarden, is bedoelde vrijstelling van rechtswege verworven.”.

Artikel 17

In artikel 35ter van dezelfde wet ingevoegd bij het decreet van 25 juni 1992 en gewijzigd bij de decreten van 22 december 1993, 22 december 1995, 20 december 1996, 8 juli 1997, 19 december 1997, 18 mei 1999, 22 december 2000, 21 december 2001, 27 juni 2003, 19 december 2003, 24 december 2004, 23 december 2005 en 22 december 2006 wordt een §5bis ingevoegd, die luidt als volgt:

“§5bis. Als de heffing betrekking heeft op het waterverbruik van een of meer gezinnen die gedomicilieerd zijn op het adres van de heffingsplichtige en waarvan de heffingsplichtige geen deel uitmaakt, geldt in afwijking van §5 de volgende regeling: de in dat gebouw gedomicilieerde gezinnen, waarvan een gezinslid op 1 januari van het heffingsjaar of op de datum van overlijden tot een van de categorieën vermeld in §5, eerste lid behoort, komen in aanmerking voor een compensatie in hun aandeel in de heffing van hetzelfde heffingsjaar vermeld in §1, overeenkomstig de voorwaarden en de procedure/regeling vermeld in §6.”.

Artikel 18

In artikel 35ter van dezelfde wet wordt §6, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996 en gewijzigd bij de decreten van 8 juli 1997, 19 december 1997, 22 december 2000, 21 december 2001, 27 juni 2003 en 24 december 2004, vervangen door wat volgt:

“§6. Elke fysieke persoon die de vrijstelling, vermeld in §5, niet kan genieten maar wel de werkelijke verbruiker van het water is, en die op 1 januari van het heffingsjaar of op de datum van overlijden zelf één van de volgende tegemoetkomingen geniet, maakt

aanspraak op een compensatie voor zijn aandeel of dat van zijn gezin in de heffing van hetzelfde heffingsjaar vermeld in §1:

- 1° het gewaarborgd inkomen voor bejaarden volgens de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden of de inkomensgarantie voor ouderen volgens de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen;
- 2° het leefloon of levensminimum, toegekend door het OCMW met toepassing van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijk integratie, respectievelijk van de wet van 2 april 1965 betreffende het tenlastenemen van de steun, verleend door de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn;
- 3° de inkomensvervangende tegemoetkoming voor personen met een handicap volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap;
- 4° de tegemoetkoming ‘hulp aan bejaarden’ volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap;
- 5° de integratietegemoetkoming voor personen met een handicap volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap.

De compensatie wordt uitsluitend verleend voor de plaats van waterverbruik die tevens op 1 januari van het heffingsjaar het wettelijke domicilie is van de verbruiker.

Voor de toepassing van die compensatie worden personen die hun wettelijke domicilie hebben in een rust-, verplegings- of andere instelling en personen die in gemeenschappen, gericht op de verwezenlijking van religieuze of filosofische doelstellingen, hun wettelijke domicilie en levensmiddelen delen, niet beschouwd als leden van hetzelfde gezin.

Per gezin kan jaarlijks slechts één compensatie worden verleend die wordt uitbetaald aan de referentiepersoon van het gezin.

De maatschappij kan de compensatie automatisch toekennen op basis van de inlichtingen die worden ingewonnen bij de Kruispuntbank van de Sociale

Zekerheid of bij de andere overheidsinstellingen die de rechten vermeld in het eerste lid toekennen.

Als de compensatie niet automatisch wordt toegekend op basis van de voormelde inlichtingen, wordt de compensatie enkel op schriftelijke aanvraag verleend. De schriftelijke aanvraag tot compensatie moet uiterlijk binnen twaalf maanden na de verzendingsdatum van het heffingsbiljet bij de maatschappij worden ingediend.

Bij die aanvraag moet één van de volgende documenten gevoegd zijn:

- 1° een attest, uitgereikt door de Federale Overheidsdienst voor Pensioenen, waaruit blijkt dat de betrokken fysieke persoon het gewaarborgd inkomen voor bejaarden of de inkomensgarantie voor ouderen genoten heeft;
- 2° een attest, uitgereikt door het OCMW, waaruit blijkt dat de betrokken fysieke persoon een door het OCMW toegekend leefloon of levensminimum genoten heeft;
- 3° een attest, uitgereikt door de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid, waaruit blijkt dat de betrokken fysieke persoon de inkomensvervangende tegemoetkoming voor personen met een handicap, de tegemoetkoming hulp aan bejaarden, of de integratietegemoetkoming voor personen met een handicap genoten heeft.

Het bedrag van de compensatie wordt als volgt bepaald:

$$P = M \times T \times Q \times 0,025;$$

waarbij:

- 1° P = de compensatie;
- 2° M = het aantal gedomicilieerden van het gezin van de compensatiegerechtigde op 1 januari van het heffingsjaar op het domicilieadres van de compensatiegerechtigde;
- 3° T = het eenheidstarief van de heffing vermeld in §1;
- 4° Q = 10 m³ voor elke verbruiker die op een tijdstip gedurende het jaar dat voorafgaat aan het heffingsjaar, water heeft afgenomen van een

openbaar waterdistributienet, en waarbij het waterverbruik in het jaar dat voorafgaat aan het heffingsjaar, op basis van de facturatie door de openbare watervoorzieningsmaatschappij, minder dan 500 m³ bedraagt, en die tevens op een tijdstip gedurende dat jaar beschikte over een eigen waterwinning met een getotaliseerd nominaal pompvermogen van minder dan 5 m³ per uur;
= 30 m³ voor alle andere verbruikers.

De compensatie is niet van toepassing op de fysieke personen die in het jaar dat voorafgaat aan het heffingsjaar, in aanmerking komen voor een compensatie, als vermeld in artikel 16sexies, §2, §3 of §4, van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending, in de bovengemeentelijke bijdrage of de vergoeding, als vermeld in artikel 16bis, respectievelijk 16quinquies van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending.”.

Artikel 19

In artikel 35ter van dezelfde wet wordt §7, ingevoegd bij het decreet van 24 december 2004 en gewijzigd bij het decreet van 19 mei 2006, vervangen door wat volgt:

“§7. 1° elke heffingsplichtige, vermeld in artikel 35quater wordt vrijgesteld van de verplichting tot betaling van de heffing vermeld in §1, als het huishoudelijk afvalwater afkomstig van zijn woongelegenheid gezuiverd werd in een private waterzuiveringsinstallatie in eigen beheer of gemeenschappelijk beheer, of, in een individuele waterzuiveringsinstallatie gebouwd of geëxploiteerd door de gemeente, gemeentebedrijf, intercommunale of intergemeentelijk samenwerkingsverband, exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk of een door de gemeente na publieke marktbevraging aangestelde entiteit.

Deze waterzuiveringsinstallaties moeten voldoen aan de voorwaarden vermeld in 3°.

Deze vrijstelling wordt pro rato temporis berekend en wordt enkel verleend voor het deel van de heffing dat betrekking heeft op het afvalwater dat gezuiverd wordt in de private of individuele waterzuiveringsinstallaties;

2° elke heffingsplichtige, vermeld in artikel 35quinquies en artikel 35septies wordt vrijgesteld van de verplichting tot betaling van de

heffing vermeld in §1, als het huishoudelijk afvalwater afkomstig van zijn woongelegenheid gezuiverd werd in een private of individuele waterzuiveringsinstallatie vermeld in 1°.

Deze vrijstelling heeft enkel betrekking op het huishoudelijk afvalwater ressorterend onder sector 56 uit de bijlage bij deze wet. Deze vrijstelling kan maximaal 30 m³ per persoon, op 1 januari van het heffingsjaar gedomicilieerd in de bedoelde woongelegenheid, bedragen.

De vrijstelling wordt pro rato temporis berekend en wordt enkel verleend voor het deel van de heffing dat betrekking heeft op het huishoudelijk afvalwater afkomstig van zijn woongelegenheid ressorterend onder sector 56 uit de bijlage bij deze wet dat gezuiverd wordt in de private of individuele waterzuiveringsinstallaties vermeld in 1°.

De vrijstelling is niet van toepassing indien de heffingsplichtige of de werkelijke verbruiker van het water in het jaar dat voorafgaat aan het heffingsjaar, in aanmerking komt voor een compensatie, als vermeld in artikel 16sexies, §2, §3 of §4, van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending, in de bovengemeentelijke bijdrage of de vergoeding, als vermeld in artikel 16bis, respectievelijk 16quinquies van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending;

3° de waterzuiveringsinstallaties vermeld in 1° moeten voldoen aan de volgende voorwaarden:

- a) in zoverre het gaat om een overeenkomstig titel I van het Vlarem als hinderlijk ingedeelde inrichting, moet de exploitatie gemeld en/of vergund zijn overeenkomstig de voorschriften van titel I van het Vlarem;
- b) gebouwd zijn en geëxploiteerd worden volgens een code van goede praktijk, overeenkomstig de voorschriften van titel II van het Vlarem;

4° de vrijstelling geldt niet voor waterzuiveringsinstallaties die werden aangelegd nadat de woongelegenheid reeds aansluitbaar was op een rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI). De vrijstelling geldt maximaal vijf jaar nadat de woning aansluitbaar is op de riolering.

5° de heffingsplichtige die het huishoudelijk afvalwater afkomstig van zijn woongegelegenheid heeft gezuiverd in een private waterzuiveringsinstallatie vermeld in 1° en 2° en die bovenstaande vrijstelling wil genieten, moet, op straffe van verval van het recht van vrijstelling, uiterlijk binnen drie maanden vanaf de verzending van het heffingsbiljet, of ingeval de heffingsplichtige een aangifte indient, samen met de aangifte, een schriftelijke aanvraag indienen bij de maatschappij met de volgende bijlagen:

- a) in zoverre het gaat om een overeenkomstig titel I van het Vlarem als hinderlijk ingedeelde inrichting een afschrift van de melding of lopende vergunning voor de exploitatie van de waterzuiveringsinstallatie;
- b) een attest uitgereikt door de burgemeester, waaruit blijkt dat de waterzuiveringsinstallatie is gebouwd en wordt geëxploiteerd volgens een code van goede praktijk, overeenkomstig de voorschriften van titel II van het Vlarem.

Het vermelde attest heeft in ieder geval een maximale geldigheidsduur van vijf jaar vanaf 1 januari van het jaar waarvoor de burgemeester het attest heeft uitgereikt, tenzij de maatschappij beschikt over gegevens waaruit blijkt dat de waterzuiveringsinfrastructuur tijdens deze periode niet wordt uitgebaat volgens een code van goede praktijk, overeenkomstig de voorschriften van titel II van het Vlarem, of gewijzigd werd. Indien aan de maatschappij een attest wordt bezorgd als vermeld in het eerste lid, b, kan de maatschappij de heffingsplichtige automatisch vrijstellen van heffing zonder dat de heffingsplichtige een schriftelijke aanvraag indient. In voorkomend geval ontvangt de heffingsplichtige geen heffingsbiljet.

Voor heffingsplichtigen die gedurende de geldigheidstermijn van het attest een heffingsbiljet hebben gekregen, wordt de vrijstelling enkel op schriftelijke aanvraag verleend. Daarin mag worden verwezen naar het eerder ingediende attest;

6° de maatschappij kan een heffingsplichtige die het huishoudelijk afvalwater afkomstig van zijn woongegelegenheid heeft gezuiverd in een individuele waterzuiveringsinstallatie vermeld in 1° en 2° automatisch vrijstellen op basis van de inlichtingen ingewonnen bij

de gemeenten of, als de installatie gebouwd of beheerd wordt door de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk, op basis van inlichtingen ingewonnen bij de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk. In geval de vrijstelling automatisch wordt toegekend ontvangt de rechthebbende geen heffingsbiljet.

Voor heffingsplichtigen die een heffingsbiljet hebben gekregen, wordt de bovenvermelde vrijstelling enkel op schriftelijke aanvraag verleend. De heffingsplichtigen vermeld in artikel 35quinquies en 35septies, met uitzondering van deze uitsluitend ressorterend onder de sector 56 van de bijlage bij deze wet, moeten hun aanvraag bij hun aangifte voegen. Alle andere heffingsplichtigen moeten hun aanvraag uiterlijk binnen drie maanden na de verzendingsdatum van het heffingsbiljet bij de maatschappij indienen.

Bij de aanvraag moet een attest uitgereikt door de burgemeester worden gevoegd, of, als de installatie gebouwd of beheerd wordt door de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk, een attest uitgereikt door de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk waaruit de regelmatige aansluiting van de heffingsplichtige op de individuele waterzuiveringsinstallatie blijkt;

7° in afwijking van 5° en 6° kan een vrijstelling van de heffing worden toegekend aan de heffingsplichtigen waarvan de woongegelegenheid met een gecertificeerde waterzuiveringsinstallatie is uitgerust en onderhouden volgens de door de Vlaamse Regering vastgestelde regels.”.

Artikel 20

In artikel 35ter van dezelfde wet worden in §8, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2003, en gewijzigd bij de decreten van 24 december 2004 en 19 mei 2006, de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° de woorden “een voor eensluidend verklaard afschrift van de melding of lopende vergunning” worden vervangen door de woorden “een afschrift van de melding of lopende vergunning”;
- 2° de woorden “Het bedoelde attest heeft een geldigheidsduur van 5 jaar vanaf 1 januari van het jaar waarin de burgemeester het attest afleverde” worden vervangen door de woorden “Het vermelde attest heeft een maximale geldigheidsduur van vijf

jaar vanaf 1 januari van het jaar waarvoor de burgemeester het attest heeft uitgereikt”.

Artikel 21

In artikel 35ter van dezelfde wet wordt §9, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2003 en gewijzigd bij het decreet van 24 december 2004, vervangen door wat volgt:

“§9. De persoon vermeld in §5bis en §6 kan de compensatie vermeld in §5bis en §6 niet verkrijgen voor zijn aandeel van het waterverbruik waarvan de heffingsplichtige vermeld in §5 en §7 of de instelling vermeld in §8 werd vrijgesteld.”.

Artikel 22

Artikel 35vicies van dezelfde wet, gewijzigd bij decreet van 22 december 2006, wordt vervangen door wat volgt:

“§1. Het bedrag van de heffing, zoals bepaald in artikel 35ter, wordt voor de sectoren 45.a, 45.b, 45.c, 45.d, 51.a en 51.b, zoals omschreven in de bijlage bij deze wet, vermenigvuldigd met volgende coëfficiënten:

- 0,7 voor het heffingsjaar 2003;
- 0,775 voor het heffingsjaar 2004;
- 0,850 voor het heffingsjaar 2005 en volgende.

§2. Het bedrag van de heffing, zoals bepaald in artikel 35ter, wordt voor de sectoren 57, zoals omschreven in de bijlage bij deze wet, vermenigvuldigd met volgende coëfficiënten:

- 0,957 voor het heffingsjaar 2006;
- 0,828 voor het heffingsjaar 2007;
- 0,720 voor het heffingsjaar 2008 en volgende.”.

AFDELING III

Water bestemd voor menselijke aanwending

Artikel 23

In artikel 2 van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending

wordt punt 20°, ingevoegd bij decreet van 24 december 2004, vervangen door wat volgt:

“20° gemeentelijke saneringsverplichting: elke verplichting inzake collectieve sanering die op de gemeenten rust. Indien de gemeente, gemeentebedrijf, intercommunale of intergemeentelijk samenwerkingsverband, exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk of een door de gemeente na publieke marktbevraging aangestelde entiteit eveneens instaat voor de bouw of exploitatie van individuele waterzuiveringsinstallaties maakt ook deze individuele sanering een integraal onderdeel uit van de gemeentelijke saneringsverplichting;”.

Artikel 24

In artikel 2 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 24 december 2004, wordt een punt 24° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“24° gebruiker van een private waterwinning: de persoon die een private waterwinning voor water, bestemd voor menselijke aanwending, in gebruik heeft.”.

Artikel 25

In artikel 2 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 24 december 2004, wordt een punt 25° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“25° individuele sanering: alle installaties, met inbegrip van de leidingen die hiermee rechtstreeks in verbinding staan en die de verbinding maken tussen de installatie en het eigendom van de abonnee of gebruiker van een private waterwinning, waar uitsluitend huishoudelijk afvalwater afkomstig van een of meerdere woongelegenheden gezuiverd wordt en die de gemeente, gemeentebedrijf, intercommunale of intergemeentelijk samenwerkingsverband, exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk of een door de gemeente na publieke marktbevraging aangestelde entiteit heeft gebouwd of exploiteert;”.

Artikel 26

In artikel 2 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 24 december 2004, wordt een punt 26° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“26° collectieve sanering: de sanering op gemeentelijk vlak uitgezonderd de individuele sanering.”.

Artikel 27

In artikel 3, §3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 24 december 2004 en 23 december 2005, worden na de woorden “artikel 16quinquies,” de woorden “artikel 16sexies,” ingevoegd.

Artikel 28

In artikel 16bis van hetzelfde decreet wordt §3, ingevoegd bij het decreet van 24 december 2004 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2005 en 22 december 2006, vervangen door wat volgt:

“§3. De exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk bepaalt onder toezicht van de economische toezichthouder het tarief van de bijdrage in functie van de kosten die hij moet dragen om zijn saneringsverplichting op gemeentelijk en bovengemeentelijk vlak na te komen.

Het tarief van de bijdrage voor de collectieve sanering op gemeentelijke vlak mag ten opzichte van het tarief van de bijdrage voor de sanering op bovengemeentelijk vlak maximaal:

- 1,5 keer hoger zijn voor het water verbruikt in 2005 en 2006;
- 1,4 keer hoger voor het water verbruikt in 2007;
- 1,4 keer hoger voor het water verbruikt in 2008.

Het tarief van de bijdrage voor de individuele sanering op gemeentelijk vlak mag ten opzichte van het tarief van de bijdrage voor de sanering op bovengemeentelijk vlak maximaal 2,4 keer hoger zijn voor het water verbruikt in 2008.

De bijdrage voor de sanering op gemeentelijk vlak is bestemd voor de financiering van de gemeentelijke saneringsverplichting.

Bij het bepalen van de bovengemeentelijke en gemeentelijke bijdrage in de kosten voor de collectieve sanering en de gemeentelijke bijdrage in de kosten voor de individuele sanering wordt minstens rekening gehouden met de volgende elementen:

- 1° de vervuiling die de abonnee veroorzaakt, conform het ‘de vervuiler betaalt’-beginsel;
- 2° de collectieve respectievelijk individuele saneringskost per m³ water;
- 3° een aandeel van de niet-inbare bijdragen;
- 4° een aandeel voor de door de gemeente respectievelijk het Vlaamse Gewest opgelegde vrijstellingen of sociale correcties;
- 5° de door de gemeente respectievelijk het Vlaamse Gewest toegekende tussenkomst in de financiering;
- 6° het aandeel van de kosten veroorzaakt door het lozen van water niet afkomstig van een openbaar waterdistributienetwerk.

De economische toezichthouder kan om economische, ecologische en sociale redenen beperkingen opleggen inzake de bijdrage die aan de abonnees worden aangerekend. De Vlaamse Regering kan daartoe de voorwaarden bepalen.”.

Artikel 29

In artikel 16ter van hetzelfde decreet, wordt §3, ingevoegd bij het decreet van 24 december 2004, opgeheven.

Artikel 30

Artikel 16quater van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 24 december 2004, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 16quater

De tarieven van de bijdragen voor de gemeentelijke saneringsverplichting vermeld in artikel 16bis, §3, maken deel uit van de overeenkomsten vermeld in artikel 6bis, §3.”.

Artikel 31

In artikel 16quinquies van hetzelfde decreet worden §§1 en 2, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2005, vervangen door wat volgt:

”§1. De exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk kan een vergoeding aanrekenen aan de gebruiker van een private waterwinning als bijdrage in de kosten voor de sanering van het uit de private waterwinning afkomstige afvalwater.

De bepalingen van artikelen 16bis, §§3 en 4, 16ter, 16sexies en 25, zijn van overeenkomstige toepassing op de vergoeding, vermeld in het eerste lid.

§2. Als een vergoeding als vermeld in §1 wordt aangerekend voor de bovengemeentelijke sanering, wordt het bedrag ervan bepaald overeenkomstig artikel 16ter, met dien verstande dat Q in dat geval gelijk is aan het aantal m³ water opgenomen via de private waterwinning. Het water opgenomen via de private waterwinning, wordt bepaald conform artikelen 35quater, §1, 2°, 35quater, §1, 3°, 35quinquies, §12, of 35septies, §2, van de wet van 26 maart 1971.”.

Artikel 32

In artikel 16quinquies van hetzelfde decreet wordt §3, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2005, vervangen als volgt:

“§3. De tarieven van de vergoeding voor de gemeentelijke saneringsverplichting vermeld in §1, maken deel uit van de overeenkomsten bedoeld in artikel 6bis, §3.”.

Artikel 33

In artikel 16quinquies van hetzelfde decreet wordt §4, eerste lid, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2005, als volgt aangevuld:

“Na bekendmaking van het definitieve zoneringsplan, als vermeld in artikel 10 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 maart 2006 houdende vaststelling van de regels voor de scheiding tussen de gemeentelijke en bovengemeentelijke saneringsverplichting en de vaststelling van de zoneringsplannen, worden wooninrichtingen gelegen in het centrale gebied of het collectief geoptimaliseerde buitengebied onweerlegbaar vermoed te zijn aangesloten op de bovengemeentelijke saneringsinfrastructuur.”.

Artikel 34

In artikel 16quinquies van hetzelfde decreet wordt §4, tweede lid, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2005, als volgt aangevuld:

“Na bekendmaking van het definitieve zoneringsplan, als vermeld in artikel 10 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 maart 2006 houdende vaststelling van de regels voor de scheiding tussen de gemeentelijke en bovengemeentelijke saneringsverplichting en de vaststelling van de zoneringsplannen, worden wooninrichtingen gelegen in het centrale gebied of het collectief geoptimaliseerde buitengebied onweerlegbaar vermoed te zijn aangesloten op de gemeentelijke collectieve saneringsinfrastructuur.”.

Artikel 35

In hoofdstuk V van hetzelfde decreet gewijzigd bij de decreten van 24 december 2004 en 23 december 2005 wordt een afdeling VI, bestaande uit artikel 16sexies, ingevoegd, die luidt als volgt:

“AFDELING VI

Vrijstelling en compensatie

Artikel 16sexies

§1. De abonnee, respectievelijk de gebruiker van een private waterwinning als vermeld in artikel 35quater, §1, van de wet van 26 maart 1971, wordt door de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk vrijgesteld van de betaling van de bijdrage, respectievelijk de vergoeding voor de bovengemeentelijke saneringsverplichting, vermeld in artikel 16bis, respectievelijk 16quinquies, als hij zelf op 1 januari van een kalenderjaar een van de volgende tegemoetkomingen geniet:

- 1° het gewaarborgd inkomen voor bejaarden volgens de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden of de inkomensgarantie voor ouderen volgens de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen;
- 2° het leefloon of levensminimum, toegekend door het OCMW met toepassing van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijk integratie, respectievelijk van de wet van 2 april 1965 betreffende het tenlastenemen van de steun, verleend door de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn;
- 3° de inkomensvervangende tegemoetkoming voor personen met een handicap volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap;

- 4° de tegemoetkoming hulp aan bejaarden volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap;
- 5° de integratietegemoetkoming voor personen met een handicap volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap.

De vrijstelling als vermeld in het eerste lid geldt ook voor de abonnee en de gebruiker van een private waterwinning als vermeld in artikel 35quater, §1, van de wet van 26 maart 1971, met een gezinslid, gedomiciileerd op hetzelfde adres, dat op 1 januari van het kalenderjaar onder een van de categorieën, vermeld in het eerste lid, valt. Voor de toepassing van de vrijstelling worden personen die hun wettelijke domicilie hebben in een rust-, verplegings- of andere instelling en personen die in gemeenschappen, gericht op de verwezenlijking van religieuze of filosofische doelstellingen, hun wettelijke domicilie en levensmiddelen delen, niet beschouwd als leden van hetzelfde gezin.

De vrijstelling wordt pro rata temporis toegekend op het verbruik van hetzelfde kalenderjaar en wordt uitsluitend verleend voor het verbruik op het wettelijke domicilie van de vrijstellingsgerechtigde, vermeld in het eerste of tweede lid.

De exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk kent aan de vrijstellingsgerechtigde, vermeld in het eerste of het tweede lid, automatisch een vrijstelling toe op grond van de inlichtingen die worden ingewonnen bij de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid of bij andere overheidsinstellingen die de rechten vermeld in het eerste lid, toekennen.

Als de vrijstelling niet automatisch wordt toegekend op basis van de vermelde inlichtingen, wordt de vrijstelling enkel op schriftelijke aanvraag verleend. Bij die schriftelijke aanvraag tot vrijstelling moet een van de volgende documenten gevoegd worden:

- 1° een attest, uitgereikt door de Rijksdienst voor Pensioenen, waaruit blijkt dat de vrijstellingsgerechtigde vermeld in het eerste of het tweede lid, het gewaarborgd inkomen voor bejaarden of de inkomensgarantie voor ouderen genoten heeft;
- 2° een attest, uitgereikt door het OCMW, waaruit blijkt dat de vrijstellingsgerechtigde vermeld in het eerste of het tweede lid, een door het OCMW toegekend leefloon of levensminimum genoten heeft;

- 3° een attest, uitgereikt door de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid, waaruit blijkt dat de vrijstellingsgerechtigde vermeld in het eerste of tweede lid, de inkomensvervangende tegemoetkoming voor personen met een handicap, de tegemoetkoming hulp aan bejaarden of de integratietegemoetkoming voor personen met een handicap genoten heeft.

De schriftelijke aanvraag tot vrijstelling moet op straffe van verval van het recht op vrijstelling, uiterlijk op 31 december van hetzelfde kalenderjaar waarop het bijgevoegde attest betrekking heeft, bij de exploitant van het openbaar waterdistributienetwerk worden ingediend.

§2. Als in een gebouw minstens één gezin is gedomiciileerd, aan wie de bijdrage of de vergoeding voor de bovengemeentelijke saneringsverplichting, vermeld in artikel 16bis en 16quiquies, niet rechtstreeks door de exploitant van het openbaar waterdistributienetwerk wordt aangerekend, geldt in afwijking van §1 de volgende regeling: de exploitant van het openbaar waterdistributienetwerk verleent aan elk in dat gebouw gedomiciileerd gezin, waarvan een gezinslid op 1 januari van het kalenderjaar tot een van de categorieën vermeld in §1, eerste lid behoort, een compensatie voor hun aandeel in de bijdrage of vergoeding voor de bovengemeentelijke saneringsverplichting overeenkomstig de voorwaarden en de procedure/regeling vermeld in §3.

§3. Elke gebruiker die de vrijstelling, vermeld in §1 niet kan genieten, maakt aanspraak op een compensatie voor zijn aandeel of dat van zijn gezin in de bijdrage of de vergoeding voor de bovengemeentelijke saneringsverplichting, vermeld in artikel 16bis en 16quiquies, voor hetzelfde kalenderjaar als hij zelf op 1 januari van een kalenderjaar een van de volgende tegemoetkomingen geniet:

- 1° het gewaarborgd inkomen voor bejaarden volgens de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden of de inkomensgarantie voor ouderen volgens de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen;
- 2° het leefloon of levensminimum, toegekend door het OCMW met toepassing van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijk integratie, respectievelijk van de wet van 2 april 1965 betreffende het tenlastenemen van de steun,

verleend door de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn;

- 3° de inkomensvervangende tegemoetkoming voor personen met een handicap volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap;
- 4° de tegemoetkoming hulp aan bejaarden volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap;
- 5° de integratietegemoetkoming voor personen met een handicap volgens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap.

De compensatie wordt uitsluitend verleend voor het verbruik op het wettelijke domicilie van de verbruiker op 1 januari van hetzelfde kalenderjaar. Per gezin kan jaarlijks slechts één compensatie worden verleend, die wordt uitbetaald aan de referentiepersoon van het gezin. Voor de toepassing van die compensatie worden personen die hun wettelijke domicilie hebben in een rust-, verplegings- of andere instelling en personen die in gemeenschappen, gericht op de verwezenlijking van religieuze of filosofische doelstellingen, hun wettelijke domicilie en levensmiddelen delen, niet beschouwd als leden van hetzelfde gezin.

De exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk kent aan de compensatiegerechtigde, vermeld in het eerste lid, automatisch een compensatie toe op basis van de inlichtingen die worden ingewonnen bij de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid of bij de andere overheidsinstellingen die de rechten vermeld in het eerste lid toekennen als de compensatiegerechtigde, vermeld in het eerste lid, de nodige inlichtingen aan de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk bezorgt uiterlijk op 31 december van het kalenderjaar waarin die laatste de inlichtingen bij hem heeft opgevraagd.

Als de compensatie niet automatisch wordt toegekend op basis van de vermelde inlichtingen, wordt de compensatie enkel op schriftelijke aanvraag verleend. Bij die schriftelijke aanvraag tot compensatie moet één van de volgende documenten gevoegd zijn:

- 1° een attest, uitgereikt door de Rijksdienst voor Pensioenen, waaruit blijkt dat de tegemoetkomingsgerechtigde vermeld in het eerste lid, het gewaarborgd inkomen voor bejaarden of de inkomensgarantie voor ouderen genoten heeft;

2° een attest, uitgereikt door het OCMW, waaruit blijkt dat de tegemoetkomingsgerechtigde vermeld in het eerste lid, een door het OCMW toegekend leefloon of levensminimum genoten heeft;

- 3° een attest, uitgereikt door de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid, waaruit blijkt dat de tegemoetkomingsgerechtigde vermeld in het eerste lid, de inkomensvervangende tegemoetkoming voor personen met een handicap, de tegemoetkoming hulp aan bejaarden of de integratietegemoetkoming voor personen met een handicap genoten heeft.

De schriftelijke aanvraag tot compensatie moet op straffe van verval van het recht op compensatie, uiterlijk op 31 december van het kalenderjaar waarop het bijgevoegde attest betrekking heeft, ingediend worden bij de exploitant van het openbaar waterdistributienetwerk van het verzorgingsgebied waar het desbetreffende gebouw ligt.

Het bedrag van de compensatie wordt als volgt bepaald:

$$T = M \times 0,75 \times P;$$

waarbij:

- 1° T = de compensatie;
- 2° M = het aantal gedomicilieerden van het gezin van de compensatiegerechtigde op 1 januari van het kalenderjaar op het domicilieadres van de compensatiegerechtigde;
- 3° P = de prijs per vervuilingseenheid als vermeld in artikel 16ter, §1.

De in het eerste lid vermelde verbruiker heeft geen recht op vermelde compensatie als zijn verbruik werd of kan worden vrijgesteld van betaling van de bijdrage of de vergoeding voor de bovengemeentelijke saneringsverplichting overeenkomstig §1.

§4. De abonnee, respectievelijk de gebruiker van een private waterwinning, vermeld in artikel 35quater, §1, van de wet van 26 maart 1971 die al het huishoudelijk afvalwater afkomstig van zijn woongelegenheid heeft gezuiverd in een private waterzuiveringsinstallatie in eigen beheer of in gemeenschappelijk beheer, of, in een individuele waterzuiveringsinstallatie gebouwd of geëxploiteerd door de gemeente, gemeentebedrijf, intercommunale of intergemeentelijk samenwer-

kingsverband, exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk of een door de gemeente na publieke marktbevraging aangestelde entiteit en die aan de voorwaarden vermeld in het derde lid voldoet, wordt door de exploitant van het openbaar waterdistributienetwerk vrijgesteld van betaling van de bijdrage of de vergoeding voor de bovengemeentelijke saneringsverplichting vermeld in respectievelijk artikel 16bis en 16quinquies.

Elke gebruiker die al het huishoudelijk afvalwater afkomstig van zijn woongegelegenheid heeft gezuiverd op de wijze als vermeld in het eerste lid, en die niet kan genieten van de vrijstelling bepaald in het eerste lid, heeft recht op een compensatie in zijn aandeel in de bijdrage en/of de vergoeding voor de bovengemeentelijke saneringsverplichting vermeld in respectievelijk artikel 16bis en 16quinquies volgens de voorwaarden vermeld in §3, tweede lid, en die berekend wordt zoals bepaald in §3, vijfde lid.

De waterzuiveringsinstallaties moeten cumulatief voldoen aan de volgende voorwaarden:

- a) in zoverre het gaat om een overeenkomstig bijlage 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het reglement betreffende de milieuvergunning als hinderlijk ingedeelde inrichting, moet de exploitatie gemeld en/of vergund zijn overeenkomstig de voorschriften van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en voormeld besluit;
- b) gebouwd zijn en geëxploiteerd worden volgens een code van goede praktijk, overeenkomstig de voorschriften van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne.

De vrijstelling vermeld in het eerste lid of de compensatie vermeld in het tweede lid kan eveneens worden toegekend aan de abonnee of de gebruiker van een private waterwinning waarvan de woongegelegenheid met een gecertificeerde waterzuiveringsinstallatie is uitgerust en onderhouden volgens de door de Vlaamse Regering vastgestelde regels.

De vrijstelling respectievelijk de compensatie geldt niet voor waterzuiveringsinstallaties die werden aangelegd nadat de woongegelegenheid reeds aansluitbaar was op een rioolwaterzuiveringsinstallatie. De vrijstelling geldt maximaal vijf jaar nadat de woning aansluitbaar is op de riolering.

Als de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk instaat voor de bouw of exploitatie van de individuele waterzuiveringsinstallaties kent de exploitant automatisch de vrijstelling, vermeld in het eerste lid, of de compensatie, vermeld in het tweede lid toe voor zover de installatie voldoet aan de voorwaarden vermeld in het derde lid.

In alle overige gevallen dient de vrijstellingsgerechtigde, respectievelijk de compensatiegerechtigde die de vrijstelling, respectievelijk de compensatie vermeld in deze paragraaf wil genieten, een schriftelijke aanvraag in. Bij die aanvraag moeten volgende documenten gevoegd zijn:

- a) in zoverre het gaat om een overeenkomstig bijlage 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het reglement betreffende de milieuvergunning als hinderlijk ingedeelde inrichting, een afschrift van de melding of lopende vergunning voor de exploitatie van de waterzuiveringsinstallatie;
- b) een attest uitgereikt door de burgemeester waaruit blijkt dat de zuiveringsinstallatie is gebouwd en wordt geëxploiteerd volgens een code van goede praktijk, overeenkomstig de voorschriften van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne.

Het bedoelde attest heeft in ieder geval een maximale geldigheidsduur van vijf jaar vanaf 1 januari van het jaar waarvoor de burgemeester het attest heeft uitgereikt, tenzij de exploitant van het openbaar waterdistributienetwerk beschikt over gegevens waaruit blijkt dat de waterzuiveringsinstallatie tijdens deze periode niet wordt uitgebaat volgens een code van goede praktijk, overeenkomstig de voorschriften van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, of substantieel werd gewijzigd.

De schriftelijke aanvraag moet op straffe van verval van het recht op vrijstelling, respectievelijk compensatie binnen de twaalf maand na aanrekening van de bovengemeentelijke bijdrage of vergoeding door de exploitant van het openbaar waterdistributienetwerk bij de exploitant worden ingediend.

De vrijstelling, respectievelijk de compensatie wordt pro rata temporis toegekend op het verbruik vanaf

de datum van ingebruikname van de waterzuiveringsinstallatie.

De compensatiegerechtigden vermeld in §§2 en 3 hebben geen recht op de compensatie vermeld in §3 als hun verbruik werd of kan worden vrijgesteld van betaling van de bijdrage of de vergoeding voor de bovengemeentelijke saneringsverplichting, of als zij al een tegemoetkoming in de bijdrage of de vergoeding voor de bovengemeentelijk saneringsverplichting genieten of kunnen genieten overeenkomstig deze paragraaf.

§5. Met betrekking tot de bijdrage en de vergoeding voor de bovengemeentelijke saneringsverplichting, vermeld in artikel 16bis en 16quinquies, kan de Vlaamse Regering een correctie bepalen, waarmee de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk rekening moet houden om economische of ecologische redenen. Die correctie kan gaan van een vermindering tot een vrijstelling van de bijdrage van de abonnee of de vergoeding van de gebruiker van de private waterwinning. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden waaraan voldaan moet worden om in aanmerking te komen voor die correcties.”.

Artikel 36

Artikel 25 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 24 december 2004 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2005, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 25

Bij wijze van overgangsmaatregel, worden ter bepaling van de correcties vermeld in artikel 16sexies, §5, de correcties overgenomen, vermeld in artikelen 35bis, §§4 tot en met 7, 35ter, §4 en §8, 35quinquies, §§6 tot en met 10, en 35sexies van de wet van 26 maart 1971, met dien verstande dat de woorden “de heffing”, “het heffingsbiljet”, “het heffingsjaar” en “de heffingsplichtige” vervangen worden door respectievelijk “de bijdrage of vergoeding”, “de waterfac-

tuur”, “het facturatiejaar”, “de abonnee of gebruiker van een private waterwinning.”.

AFDELING IV

Watervang

Artikel 37

In artikel 83 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen, alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, gewijzigd door het decreet van 18 december 1992, het decreet van 22 december 1995, het decreet van 20 december 1996, het decreet van 19 december 1997, het decreet van 21 december 2001 en het decreet van 22 december 2006, wordt §2 vervangen door wat volgt:

“§2. Het bedrag verschuldigd voor het capteren van water wordt vastgesteld als volgt:

waterafname in m ³ /jaar :	EUR/m ³
1. voor de schijf van minder dan 1.000.000 m ³	0,043381
2. voor de schijf van 1.000.000 tot 9.999.999 m ³	0,025161
3. voor de schijf van 10.000.000 tot 99.999.999 m ³	0,013283
4. voor de schijf boven 99.999.999 m ³	0,002624

De captatie van minder dan 500 m³ per jaar is gratis.”.

Artikel 38

Artikel 84 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 84

De in artikel 83, §2, vermelde bedragen zijn gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer van consumptieprijsen en worden berekend aan de hand van de volgende formule:

$$\frac{\text{verschuldigd bedrag} \times \text{nieuw indexcijfer}}{\text{basisindexcijfer}}$$

Het nieuwe indexcijfer is het indexcijfer van de consumptieprijsen van de maand december van het jaar dat voorafgaat aan het jaar waarop de heffing slaat.

Het basisindexcijfer is het indexcijfer van de consumptieprijsen van de maand december 1990.”.

AFDELING V

Bodem

Artikel 39

In artikel 162 van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in §2 worden de woorden “en een eindevaluatieonderzoek” vervangen door de woorden “, een eindevaluatieonderzoek, een verzoek tot toepassing van risicobeheer als vermeld in artikel 84, §2, eerste lid, een risicobeheersplan en opvolgingsrapporten als vermeld in artikel 88”;
- 2° in §9 worden in punt 2° de woorden “en het eindevaluatieonderzoek” vervangen door de woorden “, het eindevaluatieonderzoek, het risicobeheersplan en het opvolgingsrapport als vermeld in artikel 88”;
- 3° in §9 worden in punt 3° de woorden “bij het verzoek, vermeld in §2, of bij” ingevoegd voor de woorden “de aanvraag”;
- 4° in §9 wordt in punt 4° het woord “bij” ingevoegd voor de woorden “het beroep”.

Artikel 40

In artikel 163, §1, van hetzelfde decreet wordt tussen de woorden “vermeld in” en de woorden “§1 tot en met §8” de woorden “artikel 162,” ingevoegd.

AFDELING VI

Inkomsten OC-ANB en MINA-fonds

Artikel 41

In artikel 3, 4°, van het decreet van 23 januari 1991 tot oprichting van het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur als Gewestdienst met Afzonderlijk Beheer worden de woorden “landpacht, huren en andere gebruiksrechten,” geschrapt.

Artikel 42

In artikel 36 van het decreet van 19 mei 2006 houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en energie wordt een punt 4°bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“4°bis huurgelden, pachtgelden, inkomsten uit concessies en in het algemeen alle inkomsten uit gebruiksrechten op onroerende goederen die in beheer zijn van het agentschap”.

HOOFDSTUK V

Vlaams Stedenfonds

Artikel 43

In artikel 5 van het decreet van 13 december 2002 tot vaststelling van de regels inzake de werking en de verdeling van het Vlaams Stedenfonds wordt §1 vervangen door wat volgt:

“§1. Jaarlijks wordt voor het Stedenfonds in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap een vastleggingskrediet ingeschreven, waarvan het bedrag

minstens gelijk is aan het vastleggingskrediet van het vorige jaar, aangepast met een evolutiepercentage. Bij de vastlegging van dat bedrag wordt geen rekening gehouden met de verhoging, bedoeld in artikel 8, §5.”.

Artikel 44

Artikel 7 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 7

Van het vastleggingskrediet, verminderd met de voorafname voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC), wordt jaarlijks een bedrag van 700.000 euro vooraf genomen voor vorming, sensibilisering en communicatie. Die voorafname wordt ingeschreven in op een aparte basisallocatie in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap (libellé Communicatie stedenbeleid).”.

HOOFDSTUK VI

Vlaams Gemeentefonds

Artikel 45

In het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds, wordt een hoofdstuk IIIbis, bestaande uit artikel 19bis tot en met 19quinquies, ingevoegd, dat luidt als volgt:

“ HOOFDSTUK IIIbis –

bijzondere bepalingen inzake de vaststelling en verdeling van de aanvullende dotatie ter compensatie van de afschaffing van de eliataks

Artikel 19bis

§1. Vanaf het begrotingsjaar 2008 wordt op de begroting van het Vlaamse Gewest een aanvullende dotatie aan het Vlaams Gemeentefonds ingeschreven. De aanvullende dotatie bedraagt 83.000.000 euro in het

jaar 2008 en wordt vanaf het begrotingsjaar 2009 jaarlijks aangepast aan de inflatie.

§2. De berekende aanvullende dotatie wordt afgerond op het hogere duizendtal.

Artikel 19ter

§1. De aanvullende dotatie aan het Vlaams Gemeentefonds waarvan sprake in artikel 19bis, wordt onder de gemeenten van het Vlaamse Gewest verdeeld volgens dezelfde procentuele verhouding als de verdeling onder de gemeenten van het bedrag voor het jaar 2006 van de federale bijdrage tot compensatie van de inkomstenderving van de gemeenten ingevolge de liberalisering van de elektriciteitsmarkt, ingesteld door artikel 22bis van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt.

§2. De Vlaamse Regering stelt de in §1 van dit artikel bedoelde procentuele verhouding voor elke gemeente vast.

Artikel 19quater

De gemeentelijke aandelen in de aanvullende dotatie waarvan sprake in artikel 19bis en berekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 19ter, worden voor het volledige bedrag aan de gemeenten betaald op het einde van de eerste maand van het tweede kwartaal.

Artikel 19quinquies

De bepalingen vermeld in de artikelen 6 tot en met 15 van dit decreet zijn niet van toepassing op de aanvullende dotatie, bedoeld in artikel 19bis van dit decreet.”.

Artikel 46

In artikel 22 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §4 wordt “31 oktober 2007” vervangen door “30 september 2008”;

2° in §5 wordt het jaartal “2008” vervangen door het jaartal “2009”;

3° in §6 wordt het jaartal “2007” vervangen door het jaartal “2008”.

Artikel 47

In artikel 22 van hetzelfde decreet wordt een §6bis ingevoegd, die luidt als volgt:

“§6bis. De in §4 bepaalde limietdatum voor het indienen van verantwoordingsstukken voor het verkrijgen van geldvoorschotten of eindsaldi en de in §§5 en 6 vermelde termijnen met betrekking tot de eindafrekeningen, zijn niet van toepassing op de met trekkingsrechten gefinancierde investeringsprojecten waarvoor op 30 september 2007 gerechtelijke procedures lopen en die aan de Vlaamse overheid ter kennis worden gebracht voor 30 september 2008.”.

HOOFDSTUK VII

Ruimtelijk Structuurplan

Artikel 48

Aan artikel 23 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wordt een derde alinea toegevoegd, die luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering kan, binnen de perken van de begroting, subsidies verlenen aan provincies, gemeenten, verenigingen van gemeenten, openbare instellingen en aan private rechtspersonen die betrokken zijn bij een samenwerkingsverband voor het opzetten en realiseren van een strategisch project in uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, als

tegemoetkoming in de kosten voor de coördinatie van het betreffende project.”.

HOOFDSTUK VIII

Afgeschreven goederen

Artikel 49

Onverminderd de toepassing van bijzondere decreetsbepalingen, wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om:

1° lichamelijke roerende goederen, die haar diensten toebehoren en buiten gebruik zijn gesteld, bij wijze van handgift af te staan aan onderwijsinstellingen, verenigingen zonder winstoogmerk of stichtingen, onder de voorwaarden door haar bepaald.

Bij de verdeling van een gift over verschillende onderwijsinstellingen wordt rekening gehouden met het aantal instellingen en het aantal personeelsleden;

2° afgedankte toestellen of apparaten af te staan aan verkopers om te voldoen aan hun wettelijke terugnameplicht bij aankoop van gelijkaardige toestellen of apparaten waarop een Recupelbijdrage wordt aangerekend.

HOOFDSTUK IX

CultuurInvest

Artikel 50

De Vlaamse Regering wordt ertoe gemachtigd om door middel van een samenwerkingsovereenkomst

met de Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV nv) de werkelijke financieringskosten van het betrekken van strategische partners in de financiering van CultuurInvest die niet uit de door CultuurInvest behaalde rendementen kunnen vergoed worden ten laste te nemen. Daarnaast wordt zij ertoe gemachtigd om een jaarlijkse beheersvergoeding toe te kennen aan PMV.

HOOFDSTUK X

Vlaams Toekomstfonds

Artikel 51

Artikel 94 van het decreet van 22 december 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007 wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 94

In afwijking van artikel 10, §4, en artikel 39 van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003, wordt het hoofd van het departement van het beleidsdomein Financiën en Begroting met de algemene leiding, de werking en vertegenwoordiging van het Vlaams Toekomstfonds belast.

In afwijking van artikel 10, §4, wordt er tussen het hoofd van het Vlaams Toekomstfonds en de Vlaamse Regering geen beheersovereenkomst afgesloten.

De Vlaamse Regering regelt de werking van het Fonds.”.

HOOFDSTUK XI

Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap

Artikel 52

In artikel 6, 1°, van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) worden de

woorden “, met uitsluiting van het subsidiëren of financieren van infrastructuur van erkende voorzieningen” vervangen door de woorden “, met inbegrip van de aanvullende financiering van infrastructuurprojecten door kapitaalssubsidies uit de aan het agentschap toebedeelde winstverdeling van de Nationale Loterij”.

HOOFDSTUK XII

Slotbepalingen

Artikel 53

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2008, met uitzondering van:

- afdeling II Oppervlaktewateren van hoofdstuk IV Leefmilieu, die in werking treedt vanaf het heffingsjaar 2008;
- afdeling V Bodem van hoofdstuk IV Leefmilieu, die in werking treedt op dezelfde datum waarop het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming in werking treedt;
- hoofdstuk VI Vlaams Gemeentefonds, dat uitwerking heeft met ingang van 31 oktober 2007;
- hoofdstuk X Vlaams Toekomstfonds, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2007;
- hoofdstuk XI Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2007.

Brussel, 19 oktober 2007.

*Vlaams minister van Institutionele Hervormingen,
Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid,*

Kris PEETERS

*De viceminister-president van de Vlaamse Regering
en Vlaams minister van Financiën en
Begroting en Ruimtelijke Ordening,*

Dirk VAN MECHELEN

*De Vlaamse minister van Openbare Werken
Energie, Leefmilieu en Natuur,*

Hilde CREVITS

*De vice-minister-president van de Vlaamse Regering
en Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming,*

Frank VANDENBROUCKE

*De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen,
Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,*

Patricia CEYSENS

*De Vlaamse minister van Cultuur,
Jeugd, Sport en Brussel,*

Bert ANCIAUX

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken,
Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS

*De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur,
Stedenbeleid, Wonen en Inburgering,*

Marino KEULEN

*De Vlaamse minister van Mobiliteit,
Sociale Economie en Gelijke Kansen,*

Kathleen VAN BREMPT

*De Vlaamse minister van Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin,*

Steven VANACKERE